

ገጽ ፳፭
ጠቅላይ

③ ከ 151-232 መጨረሻ

ገጽ ፳፭
ጠቅላይ

ከሰባት ተባረ እግዚአብሔር

መጠኑን እያሳየ ያለው ይሆናል።

እነዚህን ልዩነቶች ለማሳወቅ የሚችል ነው።

እነዚህ ልዩነቶች ለማሳወቅ የሚችል ነው።

እነዚህ ልዩነቶች ለማሳወቅ የሚችል ነው።

እነዚህ ልዩነቶች ለማሳወቅ የሚችል ነው።

እነዚህ ልዩነቶች ለማሳወቅ የሚችል ነው።

የሰላም ሰብሳቢ

ትርጓሜ

የሰላም ሰብሳቢ

የሰላም ሰብሳቢ

ትርጓሜ ሰብሳቢ የሰላም ሰብሳቢ

እነዚህ ልዩነቶች ለማሳወቅ የሚችል ነው።

ትርጓሜ ሰብሳቢ የሰላም ሰብሳቢ

እንግዲነቷን እየረሳች ሄደች

ብርሃኑ ሥራ ሲይዝ እንደ ሶስት ቀን በፊት ሲሆን ገዛላት። ፀጉር መሰረደች ትባላት መግባቱን እንደሰማች ይባላል። እና ዱሮ መኖሯን እንዲያውቁት ብለው የማያዩ ወንዶች ሁሉን አሁን ሲያደዋት ረዥም ፀጉሯ ስንት መሆኑን ረገገታቸው ልብ የሚያጠፋ መሆኑን አስተዋለ። ስትራመድ የዳሊዋ ውዝዋዜ ምኞት እንደሚቀሰቅስ የእግሮችዋ ማማር ጥቂቶቹ የህበሻ ሴቶች ላይ ብቻ እንደሚታይ ተገነዘቡ። እና ይሻሻላት ጀመር። ለብቻዋ መስታወት እያየች «አስቀያሚ ነኝ ለካ» ለማለት እስከተደርሰች ድረስ ዘመር ብሎ የሚያያት ወንድ ታጣ እንደነበር እያስታወሰች ያለፈው የእንግዲነቷ ጊዜ ትዝ እያላት ላይ ላይን እየሳቀችላቸው ውስጥ ውስጡን ትንቃቸው ጀመር። እንደሰደሽ ብለው ሲለምኗት ይሄ ውስጣዊ ንቀት በግልፅ ፈቷ ላይ እየታየ «ባል አለኝ» ትላቸዋለች። ይህ የንቀት እምቢታ የባሰውን እንዲለምኗት ያደርጋቸዋል። የበለጠውን እንደሚመኗት ስታይ የባሰውን ትንቃቸዋለች። ብርሃኑን የበለጠውን ትወደዋለች።

ከንፈም በበኩሉ ለብሳት አጊጣ፤ በብርሃኑ ፍቅር ተከባ ሲያያት ጊዜ አግረችው። ፈለጋት። በጣም ፈለጋት። ይኸው ሊያገኛት ሲሞክር ዓመት ሊሆነው ነው። ግን ሊያገኛት አልቻለም። ምክንያቱም እንደኛ የሲኖ የብርሃኑ ፍቅር ማንንም ወንድ ማያስገባ አጥር ነው። ሁለተኛ የብርሃኑና የትርሲት ፍቅር ባይኖርም እንኳ ከንፈ የማሟት እሹሩና ባል ስለሆነ ትርሲት ደም የማሟት አሻሻፍ ስለሆነች በምንም እኳኋን እሺ አትለውም። ሶስተኛ ትርሲት ከብርሃኑ ሌላ ወንድ የምትፈልግ ቢሆን ኖሮ እንኳ ከንፈ ተስፋ አይኖረውም ነበር፤ ምክንያቱም የብርሃኑ ዓደኛ ነዋ። ከዚህም በላይ እኔና ጥላሁን አለን። ሁለታችንም ትርሲትንና ብርሃኑን በጣም ስለምንወዳቸው እንደ ከንፈ ያለ ተንኮለኛ እባብ መሀላቸው ገብቶ ገነት ፍቅራቸውን ሊያበላሽባቸው ሲል ዝም ብለን እናየውም። እኔ እንቅፋት እሆነዋለሁ። የኔን ተንኮል አምልጦ አልፎ ከሄደ ለጥላሁን እንግረዋለሁ «ፈረሰኛውን» ብሎ ይደበድባዋል።

ከንፈ ይሄን ሁሉ ያውቃል። ግን ትርሲትን ለመተኛት መመከሩን አልተወም። ደም አልፈርድበትም። በዚያ መልክ በዚያ አለባበስ በዚያ ጨዋታ በዚያ ተንኮል ማንንም ሴት ቢፈልግ ያገኛል። ሽርመጣ ሆነች፤ ፈት ሆነች፤ የሰው ሚስት ሆነች፤ ብቻ ይፈልጋት ያገኛታል። እንዲህ ሴትን እንደልዩ ሲያገኝ ሳይሰለቸው ይቀራል? እስካሁን ከፈለጋቸው ሴቶች ውስጥ ትርሲት ብቻ አስቸገረችው። ስለዚህ እንዴት ሊተዋት ይችላል?

በውነቱ እይደለም፤ ማንም ሰው ቢሆን እሱ ራሱ የብርሃኑ ዓደኛ ሆኖ በዚህ ላይ የማሟት እሹሩና ባል ሆኖ ከዚያም በላይ ትርሲት

በቁራሽ እንደማትፈልግም እያወቀ፤ ይህ ሁሉ ሆኖ ትርሲትን ሊተኛት ሲሞክር አላናገረውም ነበር፤ እንቀው እተፋበት ነበር። እይደለሁም ነበር። በጣም ጉልበተኛ ከሆነም ለጥላሁን ነገራ አስደበድብው ነበር። ወይም ለብርሃኑ ለራሱ እንግርበት ነበር። ግን ምን ይሆናል? ሰውየው ከንፈ ስለሆነ ትርሲትን ለማግኘት በመመከሩ አልንቀውም። እደንቀዋለሁ ነጂ። «ከንፈ» ማለት ምን ማለት ነው? ለብዙምቼ ከንፈ ማለት አስቂኝ የሆነ መልክ መልካም አዋብርባሪ ሰነራም መሆኑ ነው። ለኔ ግን «ከንፈ» ከሰዎች ሕግ በላይ፤ ከእግዚአብሔር ሕግ ውጪ የሚኖር የነፃነት ነብይ ማለት ነው። ወይስ «ተወዳጅ ሰይጣን» ልብለው?

ትርሲት በጣም ቆንጆ ልጅ ናት። መልክ ብቻ ሳይሆን፤ ገድል የሚያደርግ የደስ ደስ አላት። የድሮ ሰዎች «የደም ገምብ» የሚሉት አይነት ናት። ታዲያ ከንፈ ቢፈልጋት ይፈረድበታል? የብርሃኑ ዓደኛ ሆኖ የብርሃኑን ሚስት ስለፈለገ ይፈረድበታል? ከንፈ ነፃ ዓደኛነትን ከመቶ አይቆጥረውም። የማሟት «ባል» ሆኖ የማሟትን አሻሻፍ ስለፈለገ ይፈረድበታል? ከንፈ ነፃ «ባልነትን» ከቀም ነገር አይቆጥረውም። ሰውንም ከጉዳይ አይቆጥርም። ሰው ምን ዋጋ አለው? እንዲያውስ በከንፈ አያን ምን ዋጋ ያለው ነገር አለ? ምናልባት እምስ?

እንደ ሚት ቁርስ ስንበላ ከንፈ የተገመጠ ዳቦ የያዘ እጅን ወደ ብርሃኑ መኝታ በኩል እያመለከተ «አሉ ወይ?» አሰኘ። ብርሃኑንና ትርሲትን ነው። «አምን» ሻይና ዳቦውን እንዲያዘ ወደነሱ ለመሄድ ተነሳ

«ቁጭ በል» አልኩት። ቁጭ አለና በጥያቄ አይን አየን

«አሁን ሰው እያስፈልጋቸውም» አልኩት

ፊቱ ላይ ከዚህ ቀደም አይቼው የማላውቀው የትኛት ጥላ ሲሆርፍ ታዋች። በጣም በመገረም

«ቀናሁ እንዳትለኝ ብቻ» አልኩት

ለመላት እየመከረ፤ ግን እያታተመ፤ በተለወጠ ድምፅ «እኔም ረሳ ገርሞኛል» አለ

«ማሟት እይደለኝም!»

«በማሟት መቅናት ከተወታዘዙ ዘመን የለኝም»

«ታዲያ ትርሲትን ብርሃኑ ተኛት ብለው ትተናልሁ?»

«ፈልጌ ነው ንገዬ ምቀናው?»

«ወይ ማሳዘንህ!» አልኩት

«ለምን?»

«ናቅር ይዘባላ»

«እንተ ትቀላላለህ?»

«አን? አልቀላላኝም? እንተ ሁልጊዜ በሰው እየሳቅከኩ እንደገና ንኳ በው ላይበትብህ ነው?»

«እሺ ሳት፡ እኔም ተራዬን እስትብህ የለ?» ብሎ በቆንጆ ፍንጭት ጥርሱ ሳት አለ፡ ብቻ እኔው የፈጠርኩት እንደሆነ እንጂ፤ መልኩ ሙሉም ፊቱ ላይ ተንኮል ሲያደፍጥ የታየኝ መሰለኝ፡፡ ራሴን «ተዘጋጅ» አልኩት፡፡ ግን ካንፈ በየት በኩል እንደሚመጣ ማወቅ አይቻልም፡፡ ስለዚህ መዘጋጀት ዋጋ የለውም፡፡ መጠንቀቅ፤ ነቃ ብሎ መጠበቅ ነው ሚሻለው፡፡ ቢሰቅብኝ ንኳ ግድ የለም፤ እኔም ተራዬን እስትብህ፡፡ እኔ ምጠንቀቀው ሳላውቅ ስቆብኝ እንደያልፍ ነው፡፡ ካንፈ ሌላ ዳቦ ሊበላ ግርግላታ እየቀባ

«ምክንያቱስ ፍቅር ይዞህል ምትለኝ?» አለኝ

«ግሚት ያንተው ነች፡፡ ግን ስንቱ ንረምባ እየተቀባበለ ሲደሰትባት ቅናት አይሰግህም፡፡ ቀናተኛ ሰው አይደለህም ማለት ነው፡፡ ትርሷት ግን ያንተ አይደለችም፡፡ እንዲያውም እንድም ቀን አቅምህህ አታውቅም፡፡ ግን ይኸው ልትተኛት ስትሞክር አመት ሊሆንህ ነው፡፡ ታዲያ ተኝተሃት የግታውቀውን ሴት ባሏ ለምን ተኛት ብለህ ስትቀና ፍቅር አልያዘኝም ትላለህ?» አልኩት፡፡

እሱ ደኖ ከተኮሰኩበት ጥይቶች የቷን አነጣጥሮ እንደሚመልሰብኝ በቀላሉ እንዳላውቅበት ተራውን ቃላት አበዛብኝ

«አሁን ያልከው እውነት ሊሆን ይችላል፤ ማለት ከቀናሁ ፍቅር ቢይዘኝ ነው፡፡ ግን ይህን ለመካድ አይቻልም ንገደ? አንደኛ፤ ፍቅር እና ቅናት ሁልጊዜ አብረው ናቸው? ግንው ፍቅርና ቅናት ተለያይተው አያውቁም ያለህ? ፍቅር ያለ ቅናት ሲኖር አይተናል፡፡ ፍቅ ሳንሄድ ትርሷትና ብርሃኑን ውሰድ፡፡ ፍቅራቸውን ማንም አይከድም፡፡ ደግሞ ቅናት እንደሌለባቸው ታውቃለህ፡፡ ፍቅር ያለ ቅናት ከኖረ ቅናት ያለ ፍቅር ሊኖር አይችልም ወይ? ነው ምልህ፡፡ ማለት የትርሷት ፍቅር ሳይዘኝ እንዲሁ ልቀናባት አልችልም ወይ? አታምንም ንገረ ግሚትን በጣም ነው ምወዳት፡፡ በመቶ ትርሷቶች አልለውጣትም፡፡

«ሁለተኛ፤ እስካሁን ስታይ ስትመለከት፤ አንድ ወንድ የሚቀናው ቀጥሏት የጣፈጠችውን ሴት ሌላ ወንድ ሲቀጥስበት ነው እንጂ፡፡»

ይኸዋ! «ተኝተህት የግታውቀውን ሴት» የሚለው ጥያቄ ነጥሮ ተመለሰ፡፡ ግን ይህን የሚል የጥይት ጨዋታው ላይ ለማሸነፍ ነው፤ ወይስ በእውነቱ ተኝቷት ይሆን? ይህ ሀሳብ ባንጎሌ እንደሚመጣ አውቆ ነው እኛን አረፍተ ነገር ጣል ያረገብኝ፡፡ ግን ለጨዋታ ብቻ

ነው ወይስ... እሸነፈ ይኸ ውግ

«አንድ ወንድ እንዲሁ በአይነ የወደዳትን ሴት ባሏ ስለተኛት አይቀናም፡፡ ስለዚህ ቅድም ፊቱ ላይ ያየኸውና አሁን ደምጄ ውስጥ ምትሰማው ስሜት ቅናት አይደለም ማለት ነው፡፡ (እኛ ንኳ ግንባታን እንዳላውቀ ለማስመሰል የታቀደች ናት)፡፡... (እኛ ንኳ ንግዲህ ምንድነው? እኔ በበኩሉ መገምገሜ ነው አላለሁ»

«ምን ማለትህ ነው?»

«አየህ፤ ቅናት ገንዘቢ የሆነ እምስ እንዴት ይወስድብኛል? ብሎ የሚበላጭ ከቶ ስሜት ነው፡፡ መገምገሜ ግን «ወይኔ ያን እምስ ለኔ ባረገው!» ብሎ የሚመኝ ቂል ስሜት ነው፡፡ ገህ?»

ትኩረ ብዬ አየሁት «በድተህታል?» አልኩት «ማን?»

ዘም ብዬ አየሁት፡፡ ፊቱ ላይ ምን እንደነበረ እንጂ፤ ከት ጨ እየሳቀ

«ፍቅር የያዘህስ አንተ» አለኝ፡፡ ምን እንደምመልልት ጨንቆ ሲታገል

«ቁርስ!... ዳቦ!... ቁርስ!... ስኳር!» አሉ ትርሷትና ብርሃኑ ዝግለኝ «መጣሁ ብሎ!» አልኳቸው፡፡

ትርሷት ጥቁር ውስጥ ልብስ እንደለበሰች እየጠች መጥታ ውይ እንዴት አደሩ ጋሼ ከንፍዬ ብላ ጨብጦ አልጋቱ ውስጥ ስትዝ የክንፈ አይኖች ያሌዋ ላይ ተንከራተቱ፤ ጠመል፡፡ ብርሃኑ ከአባቶቹ የወረሰውን ረዥም ለስላሳ ፀጉር እያበጠረ መጣ፡፡

አራታችንም እየተቃለድን፤ ዳቦውን እየተቀማግግን፤ እየተሰደደብን፤ እየተጨጨህን ቁርስ ስናበቃ፤ ብርሃኑ ከጠረጴዌ ላይ ጥቁር ደብተሪን እምጥቶ ሰጠኝ፤ አየሁት፡፡

«አንብብልን» አለኝ

ካንድ እምስት ቀን በፊት አራት እንደበላን ሲነግ እንደሆነ ጨን «አንዴት አጭር ታሪክ መጻፍ ጀምራለሁ፡፡ እሷን ባልጨርስ ሲነግ በረሀም አልሂድም» ብዬው ነበር፡፡

«ገና አልጨረስኩትም» አልኩት

«ውሸታም! አልቋል አንብቢዋለሁ፡፡ አንብብልን» አለኝ

ባይ ጊዜ ሶስቱም ሊያስነብሩኝ ቆርጠዋል፡፡ ስለዚህ ሁለቱ ሳይሆኑ ግንበቢን ጀመርኩ፡፡ ግማሽ ሰዓት ያህል ሳክ በፀጥታ ቁጭ ብለው ሰጡኝ፡፡

ታሪኩ ስለ እንዲት ሸርመጣ ነው። እንደ ወራት በጣም ገንዘብ ተገኝቷል። በዚህ ወራት ውስጥ ታሪግዛለች። ድርጅቱም ጤናዋ እጅግ ነው። ከገንዘብ ችግርና ከእርግዝና ጋር ስትታገል ይኸ ጤናዋ እየተበላሸ ይሄዳል። ደክም ይላታል። ቀኑን መላ ያቅላሸልታል እንደምንም ብላ ትንሽ ገንዘብ አጠራቅማ ሀዚም ጋር ስትሄድ ልዩ ልዩ አይነት መርፈኛ ሲታግኝ እና ጥሩ ጥሩ ምግብና ብዙ እንቅልፍ ያዝጋታል። ወደታዎች እንዲህ ሲሄዱ የሚፈልጋት ወንድ እያነሰ ይሄዳል። የቤቷ ባለቤት «ኪራይ ኪራይ» እያለ በቀን አሥር ጊዜ ይጨቀጥታል። ገንዘብ ከየት ታገኝ? እንደ ማታ እንደ አዳር ጠየቃት። ዱሮ ከአሥር ብር በታች እሺ አትልም ነበር። ዛሬ ግን በአራት ብር ካላሳደርሽኝ ይቅር ይላታል። እሺ አለችው።

ሰውየው የማይጠግብ አይነት ኖሮ ሌሊቱን መላ ፋታ አልሰጣትም። ለኒጋጋ ሲል በጣም አቅላሽለች፤ ለማስታወክ ተነሳች። አስታወቀች። እየተነሳተች ሂዳ ስትመለስ ሰውየው በደስታ ጠግቦ ተኝቶ ያንኮራፋል። የሰውየውን ቦርሳ ከፍታ ብታይ አራት መቶ ብር አለው። ሰዓት መቶውን መስዳ ፍራሽ ሥር ደበቀች። ረሀቡ በሽታው ችግሩ የሀሳቧን ጋይል ቀንሶታል። ሰውየው ጠዋት ተነስቶ አራት ብርን ሊከፍላት ቦርሳውን ሲከፍት እንደሰረቀችው ያውቃል። በጥፊ አላትና ስትወድቅ ወንበፍ ሆጃን ይመታታል። ሰውየው ገንዘቡን ፈላልጎ ፍራሽ ሥር ሲያገኝ የተዋዋሉትን አራት ብር ንጋሳ ያደከፍላት እንደ ተፍቶባት ይሄዳል።

ከጥሬው ይበልጥ ወንበፍ ሆጃን የመታት አመጣች። ከሆድ ማመጣ የባለ ግን ስለተፋባት ትልቅ ውርደት ተሰማት።

«አራት ብሬስ? እህ? አራት ብሬስ?» እያለች ከት ብላ መላቅ ጀመረች።

በኒጋጋው የአዲስ አበባ ሰዎች ጋዜጣቸው ውስጥ እንዲት ስጋ ያልታወቀ ነብሰጡር ከራስ መኮንን ድልድይ ላይ ዘላ ወድቃ እንደሞተች አነበቡ።

ታሪኬን እንብቢ ጨርሷ ቀጥ ስለ ሶስቱም ዝም ብለው ያዩኛል። ትርሲት ጉንጭ ላይ እንባው በዐጥታ ይወርዳል። ብርሃኑ እቅፍ አደረጋት። ሲያቅፋት ጊዜ ስትሰቅ ብላ ማልቀስ ጀመረች። ምን እንደማደርግ ጨንቆች ደብተሩን ይገራ ቁጭ እንዳልኩ ቀረቡ። ከንፈን ላየው በእጅ ምልክት ልብሰህን ልበስ አለኝ። ቶሎ ደብተራን አስቀምጦ ፒጃማዬን አውልቄ ልብሴን ለበስኩና ብርሃኑን በጃችን ደሀና ዋል ብለነው ከቤት ወጥተን ሄድን።

ባቡር መንገድ ስንደርስ ከንፈ «አይዞህ አትስጋ አሁን አቅፎ ሲለማት ሀዘኗን ትረላለች» አለኝ

«አውቃለሁ።»

እንደ ቃል ሳንነጋገር ኪንገጆርጅ ባር ሂደን ቁጭ አልን። ከንፈ ሁለት ቢሬቲ እዘዘ። ከቢሬው ጋር ከመጣው እየሉኝ እንዲን ፍሬ እፋ ውስጥ ወርውሮ ከተተና፤ ቢሬውን እንደ ተንግግቶ ሲጋራ አቀጣጠል። የሲጃራ ቀለበት ሳይሰራ

«ከሁላችንም እንተ ትሻላለህ» አለኝ። «ግንንም ሰው እንዲህ ሲል ስምቴ አላውቅም» አየሁት።

«ግሩም ትጽፋለህ» አለኝ።

«ሀ!» አልኩት «እሱን ተወው!» እንደማለት

«አውነቱን ነው። ቅድም ካነበብኩልን አጭር ታሪክ የሚበልጥ አጭር ታሪክ እንብቢ አላውቅም።

«እሱቲ ዛሬ ንጋሳ ቀልድ ውሸቱን ተወው። እውነት ምን ይመስልሃል?» አልኩት

«አልኩህኮ። በጣም ጥሩ ነው። የትርሲት እንባ ይመስለኛል። ግን ሳቅ ይጎለዋል።

«ሳቅ?»

«እምን ሳቅ። የሰው ልጅ ሁልጊዜ እንባ ውስጥ እንደሆነ ነው። ነገር ግን በየጊዜው ከዋናው ወጣ እያለ ተጋድሞ የሳቅን ጤላይ እንደሚሞቅ ደግሞ አትርሳ።

ዝም ብዬ አየሁት። እውነቱን ነው።

«ሌላስ?» አልኩት

«እውነትን አታብዛ።

«ምን?»

«እይወት ውስጥ እውነት ብቻውን አይገኝም። ህይወት እንደ ቡና በወተት ነው። ወተቱ እውነት ቡናው ውሸት ይሁን። ግን ይሄ ልዩነት በንግሳችን ውስጥ ይነፋ። እንጂ ሲኒው ውስጥ ባንድ በኩል ቡና በሌላው ወተት የለም። ሲኒው ውስጥ ያለው ቡና በወተት ነው። እይወትም ውስጥ በተኝ በኩል እውነት በግራ በኩል ውሸት አይገኝም። እይወት ውስጥ የምታገኘው የእውነትና የውሸት ትልቅል ነው። ለምሳሌ እኔና ማሚትን ውሰድ። እንደንደ እያለቀሰች «እውድሃለሁ። እውድሃለሁ» ትለኛለች። እውነቷን ነው? ከሆነ ለምን እኔ እያለቀሳት በቀን በቀን ሳረምላ ትቀይራለች? ውሸቷን ነው? ከሆነ ለምን በሐኝ አመቅ መላ አብራኝ ታድራለች? እውነቷን አይደለም። ውሸቷንም አይደለም። እውነትና ውሸቷን ነው። ገቢህ?»

«አዎን ቀጥል» አልኩት

«ታሪክህ ስንት ገፅ አለው?»

«ሀያ ሰባት»

«ሀያ ሰባት ገፅ ሙሉ ስለ አንዲት ሽርሙጣ ስትፅፍ እምስጥ ቁላ፣ መባዳት እና ይህን የመሳሰሉትን ቃላት በጭራሽ እንዲያው አልተጠ ቀምክባቸውም። ስለ አንድ ገበሬ ሀያ ሰባት ገፅ ስትፅፍ ሞፈር፣ ቀምበር፣ ጭቃ፣ አፈር የሚሉትን ቃላት ፈጽመህ እንደመሸሽ ያህል ነው። ማለት ቃላትን ከመሸሽ የተነሳ ውሸታም መሆን ነው። እንደ ፈረንጅቹ ደራሲያን ፈሪ መሆን ነው። ምን ፈሪ ብቻ። ግብዝ መሆን ነው። እሱን መተው አለብህ»

«ቀጥል ቀጥል» አልኩት

ሳቅ እያለ «ምን እቀጥላለሁ? በቃ ነኝ። ትልቅ ደራሲ መሆን ትችላለህ። ግን ሀዘንና ሳቅን መደባለቅ አትርሳ። እውነትንና ውሸትን ለማዋህድ ሞክር። ቃላትን አትፍራ። አለዚያ የምትፅፈው ከሕይወት ይርቃል፤ ማለት ውሸት ይሆናል»

«ምን ነካህ?» አልኩት

«አልኩህኩ። ከሁላችንም እንተ ትሻላለህ። አትሳቅ። እኔ የምሬን ነው። እኛ ስካር ስናባርር፣ የአንድ ደቂቃ ደስታ ስናሳድድ፣ ሳንድ ደቂቃ እምስ ስንሻማ፣ እንተ ይህን ከንቱ ሀብት ንቀህ ዘላለማዊውን እውነት ለመንካት ትንጠራራለህ። እውነቱ ቀልድና ምር መሀል ነው»

እየሳቅኩ «የማገኘው ይመስልሃል?» አልኩት

«ብታገኘው ባታገኘው ልዩነቱ ትንሽ ነው። እንዲያውም ይሄ እንተ የምትፈልገው እውነት አይኖርም ይሆናል። ቢኖርም ባይኖርም እንተ ስትፈልገው፣ ይህ መፈለግ ለኑሮህ አቅጣጫ ወይም ትርጉም ይሰጠ ዋል»

«አንተ ታዲያ ለምን እንደኔ አትፈልግም?»

«አፈልጋለሁ። ግን የኔ እውነት የሚገኘው ማሟላት ጭኖች መሀል ነው»

«አሁን አሁን ከሁላችንም ትሻላለህ ስትለኝ አልነበረም?»

«አስታውስ፤ እሱ እውነትም ውሸትም ነው»

ሁለታችንም በሀይል ሳቅን።

ከዚያ ቀን ወዲህ ከንፈ ስለምንም ነገር ብጠይቀው «ለመጽሀፍህ ነው?» እያለ እየሳቀ በሰፊው ይነግረኛል። ያስረዳኝ፣ ይገልፀልኝ ጀመር። በመጨረሻ «ታዲያ አትርሳ እ? አሁን የነገርኩህ ሁሉ እውነትም ውሸትም ነው» ይለኝና ወሬ እንለውጣለን።

አንድ ቀን... «ባገኘኸኝ ቀጥር ስለኔና ስለ ማሟላት ከምትጠ ይቀኝ፤ አንድ ቀን ጨካኝህ ኪንግ ጆርጅ ባር ውሰደኝና፤ ባንተ ኪሳራ ውስጢ እየተመተምኩ ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ለንገርህ» አለኝ
«አሁኑኑ እንሂድ» አልኩት
«እንሂድ»

«እንኳን ሞት እርጅና አለ»
/አለ አንበሳ/

ከንፈ ለመጀመሪያ ጊዜ ማሚት እሹሩና ቤት ሲገባ በሩ አጠገብ እንደቆመ ቀረ። ማሚት ነጭ ጉትቻ አርጋ ቀይ ሹራብና ነጭ ጉርድ ለብሳ ባንኮኒው ዳር ብቻዋን ቆማለች። የጡቶቿ መሸል፤ የወገቧ መቅጠን፤ የዳሌዋ መወፈር፤ ቅላቷ፤ የአይኖቿ ንጣትና መጉላት፤ የእፏ ፅጌረዳነት፤ እንደሷ ያለች ቤት አይቶ አያውቅም። እሷም አይደን እሱ ላይ እንደተከለች ቀረች።

በኋላ ጓደኞቹ ወደ ሌላ ቤት ለመሄድ ሲነሱ እሱ በአይኑ የማሚትን ፊት «ልሂድ ወይ?» ብሎ ጠየቀ። የተኳሉ ንቡህ አይኖቿ «አትሂድ» አሉት። ቀረ። ልክ ስድስት ሰዓት ሲሆን የዳንስ ቤቱ በር ተዘጋ።

ከንፈ ማሚትን ወደ መኝታ ቤቷ ተከተላት። በሩን ዘጋች። ኮቱን ተቀብላ ወንበር ላይ ሰቀለችው። ሰፊው አልጋ ላይ ቁጭ አለች። አየችው። አጠገቧ ቁጭ አለና መሬት መሬቱን ያይ ጀመር። ያኔ ገና አስራ ስምንት ዓመቱ ነበር። እጁ ጉልበቱ ላይ እንዳለ እጁን አሳረፈችበት። ድንገት ዘወር ብሎ ውብ አፏን እስማላሁ ሲል ጥርሷን በጥርሱ ገጪ። አፈረ። እሷ ቀስ አርጋ አንገቱን በለስላላ እጇ እየደባበለች ሳመችው። ጉንጮቹን በእጇቿ ይዛ አይን አይኑን እያየች «ከነፍንጭት ጥርስህ እንዴት ታምራለህ!» አለችው። የመጀመሪያ ቃላቷ ድምጿ ከከንፈሯ ይበልጥ ምኞቱን ቀስቀሰበት፤ ወፈር ያለ ለስላሳ ድምፅ። ቶሎ ብሎ ራሱን ደረቷ ላይ ደፋ።

በጉሩን እያሻሸች «ምንድን ነው የኔ ቆንጆ?» አለችው። ጀሮው ጉሮሮዋ ጋ ስለነበረ ወፍራም ድምጿ እንደ አንድ ትልቅ የምኞት ማጉረምረም ሆኖ ሆዱ ውስጥ ተርበተበተ። ራሱን ጨርሶ ደረቷ ውስጥ እንደመቅበር አለ።

አሁንም እያሻሸችው «ምን ሆነክብኝ?» አለችው

«ፈራሁ» አላት በትንሽ ድምጽ፤ በፈራ ድምጽ

«የመጀመሪያ ጊዜህ ነው?» አለችው፤ ራሱን ከደረቷ ላይ እንስታ ፊቱን በለስላላ እጇ እያሻሸች፤ አይን አይኑን በሚስጥራዊ አይኖቿ እያየች «አትፍራ። ምንም የለው አይዞህ» አለችው፤ የሽሚዙን ቁልፍ

እየፈታች

«ልብሳችንን እናውልቅና አልጋ ውስጥ ሰንገዝ ካርባቱ ያተውሳል አይዞህ» አለችው።
ዘም አላት።

«መብራቱን ላጥፋለህ?»

«አዎን»

«ይኸው። በል እቀፈኝ»

በጨለማው እየሳመች ልብሱን እስመለቀችውና አልጋ ውስጥ ገቢ። እሷ ልብሷን መቼ እንዳወለቀች እንጂ። ራቁታቸውን በለስላላ ገጽ በታቅፈው ጊዜ በምኞትና በደስታ ሰከረ። ላብና ሽቶ የተቃቀሰት ጣረፍ አሳበደው። ጉንጪን፤ እንገቷን፤ ጡቷን፤ ሆጂን፤ ጀርባዋን፤ ጭኗን ሳይቀር ይስማት ጀመር። እሷም ያልሳመችው ቤት የለም።

እጇቿ ደሞ! እቤት እጇቿ ሲነካኩት! ያለበትን ረባ። መቼ ጭኗን ከፍታ መንግሥተ ሰማያት እንዳስገባችው በጭራሽ አሳወቀም። በኋላ ደረቷን እንተርሳው ፀጉሩን እየደባበለች በለስላላ ድምጽ።

«አየኸው አይደለም? በጭራሽ እያስፈራም» አለችው

«በጭራሽ! መንግሥተ ሰማያት ነው» አላት «ግን እንቺ በለሆነሽ ነው ንጂ» በረፍተ ነገሩን ለመጨረስ ያህል በጋይል ተጠጋችና ዘም አለ።

«እውነት የመጀመሪያ ጊዜህ ነው?» አለችው

«አዎን። ምንው?»

«አሥር አመት የኖሩበት ንኳ እንዳንተ አይችለዋልም። ሳመን እስቲ! አፍህ እንዴት ደስ ይላል!»

እንደገና ጀመሩ

ሌሊቱን አደሩበት

ሟት ቁርሱን አመጣችለትና ውብ ፈገግታዋን እያጠጣችው

«ብላ የኔ ፍንጭት ሰይጣን» አለችው

እሱም እየሳቀ «ምክንያቱስ ሰይጣን ምክልበት?» አላት

«እኔ አውቅ»

ከንፈ ታሪኩን ሲነግረኝ «እውነት ስትበዳ የመጀመሪያ ጊዜህ ነበር?» አልኩት

«ምን መሆንህ ነው?» አለኝ «አሥራ ስምንት አመቱ ነበር እያልኩህ የሰው ልጅ አሥራ ስምንት ዓመት እስኪሆነው ሳይበዳ ይቆያል። ማሚትን ከመብዳቱ በፊት ቢያንስ ቢያንስ እንዲት የነገረበት ሚስት፤

አንድ አስር ሽርሙጣ፤ አንድ አምስት ገረድ እና አንድ ሶስት አህያ
አጻርሻለሁ።

«አህያ?»

«አዎን። አህያ በድቼ አላውቅም ልትለኝ እንዳይሆን።
«በድቼ አላውቅምና።

«ትቀልጻለህ? አህያ ሳትበዳ እንዴት ደራሲ ለመሆን ታስባለህ?
የሚሆን አይደለም! እየው እየው፤ ጥያቄው አይንህ ውስጥ ሲፈጠር
ይታየኛል። ያህያ እምስ ምን ምን ይላል? ልትለኝ ነው አይደለም?»
«አንተ ደግሞ ያህያ እምስ ያህያ እምስ ይላል፤ ልትለኝ ነው?»
«አዎን።

«እሺ አህያዋን እንዴት ነው 'ምትበዳት?»

«ቁላህን እምሷ ውስጥ ትከተዋለህ።

«ችጋራም! እንዴት ትከተዋለህ?»

«አብረህ ነዋ! እሺ 'ሺ አትቆጣ። መጠየቅ ያለብህን ጥያቄዎች
በሙሉ ስለማውቃቸው ሳትጠይቅ እመልስልሃለሁ። አየህ ነገሩ Scientific
ነው። መጀመሪያ አህያህን መምረጥ አለብህ። የከበደች ወይም የምታጠባ
ከሆነች አታስጠጋህም። ምርጫ ካለህ ብልጽ አበጥ ያለውን መምረጥ
ደግ ነው። መጀመሪያ ከኋላ አትጠጋት። አለዚያ በእርግጫ ቆለጥህ
ታፈርጠዋለች። ከኋላ ተጠጋተህ ትንሽ ሰበካት «እንዴት ነሽ የኔ
ቆንጆ? አይ ስታምሪ! ብልትሽ ግልብጥ ብሉ ሲያስገመጁ! ምነው
«ሮራሽን ባደረግኝ!» እያልክ ይህንና ይህን የመሰለ romantic ንግግር
እያሰማህት፤ ቀስ ብለህ በእጅህ ብልጽን ነካካት። ሳር መጋጥና እምጥ፤
እምጥ፤ ማለት ትተዋለች። ንግግርህን ቀጥሎ «ጅብ ቢያገኝሽ በቁራሽ
መፍራት የለብሽም። ይህን ብልትሽን አይቶ ሆዱን ይረሳል። ምኞቱ
ይቀስቀሳል! አይ ብልት!! ይህን ጊዜ ጭራዋን ብድግ ታደርጋለች።

«ባህያ ቋንቋ ከፍታ መስጠጽ ነው። አሁን ነው ወደ ጓላዋ
መሄድ። ቀስ እርገህ ትከትባታለህ፤ ግን እዚህ ላይ መጠንቀቅ አለብህ።
ቁላህን ገባ ወጣ አታድርግ፤ ልክ አለሌው እንደሚያደርገው ከተህ
እዚያው ተወው። ይመዝምዘው። አለዚያ ግራ ይገባትና አህያ
አለመሆንህን አስታውሳ ደንግጣ ትፈረጥጣለች። ገባህ? እረሰቼ፤ መጠ
ንቀት ያለብህ ዋና ነገር አለ። ከሁሉ በፊት አስቀድመህ እዚያ ሰፈር
ያለውን ወንድ አህያ በሙሉ ማባረር አለብህ። አለዚያ አገር ጤና
ብለህ ስትከት! ከኋላህ መጥቶ እንዴ በርግጫ ይልህና እሱ ይከትባታል።

«ደርሶብህ ያውቃል?»

«አንድ ቀን አህያቼን በሙሉ አባረርኳቸው። እንዱ ቁስላም ከሲታ

መንቀሳቀስ እንኳ የማይችል፤ ሊሞት እንደ ሐሙስ የቀረው ግጣጣ
ነበር። ለሴት አቅም የለውም ብዬ ንቁ ተወክት። ታዲያ ከትቼ ብዙ
ቆይቼ፤ ልክ ማፍሰስ ስጀምር፤ መጥቶ እንዴ በርግጫ ቢለኝ ወደቅኩ።
ግማሽ ጋጢያቲን ሚዳ ላይ አፋሰስኩት። ተናደድኩና ብድግ ብዬ
እንዴ በርግጫ ሆዱን አልኩት። ጭቀ። ተንፈራገጠ። እዚያው ሞተ።
ከዚያ በኋላ አህያ መብዳት ተወክ አልህሰሁ።

«ላንዲት አህያ ውሽማዬ ፍቅር ስል፤ የሰማንያ ባልዋን በእርግጫ
ብዬ የገደልኩ ሰው በዓለም ታሪክ ውስጥ እኔ ብቻ ሳልሆን አቀራሰሁ?»
ምን ይመስልህል?»

«እሱን ተወውና ወደ ታሪካችን እንመለስ። ማሟትን ለምን ድንግል
ነኝ አልካት?»

«አንድትወደኝ ነዋ። ሽርሙጦች ድንግልህን ሲወስዱብህ በጣም
ነው 'ሚወዱህ፤ የፈለገከውን ያረገልህል። ለአንድ ሶስት ወር ያህል
ጣለታቸው ነህ። ይኸው እስከ ዛሬ ድንግልን ስድስት ወይም ሰባት ጊዜ
አስረክቤያለሁ።

«ይህ ሳይኮሎጂህ ማሟት ላይ ሰራ?»

«ትጠይቃለህ? ፀሐይ ወይ ንፋስ ሳይነካኝ፤ እንደ ሙሽራ ካልጋ
ሳልወርድ፤ ቀንም ሊትም ማሟትዬ ጭፍች መሀል ሳለክልክ ሁለት
ወር ሙሉ ኖርኩ። አንድ ቀን «አሁንስ ገመምተኝ መሰልኩ። መጣ
ብለህ ተንሸራሽረህ ና፤ ትንሽ ንፋስ ይምታህ» አለችኝ። ውነትሽን ነው
አልኳት። ታዲያ ልወጣ ብል፤ በየት በኩል? ወገሴ አልቆ እንደ ከዘራ
ለሁለት ታጥፈ እንደ ጃጀ ሽማግሌ እጅና እግሬ ይንቀጠቀጣል። እንደ
ሽባ ዱላ እየተሞረከከኩ መሄድና አሥር እርምጃ ተራምጄ እንደ
ደቂቃ ማረፍ ግድ ሆነብኝ።

«ማሟት በበኩሷ እየተሰማማት ጭፍ እየለሰለሰ፤ ቂጣ እየወፈረ፤
እምሷ እየጣፈጠ ሂደ። እቤት ያኔ ልብሷን አስወልተህ ብታያት!
ከማማሯ የተነሳ ተንበርክሲ ጉልበቷን የምስምበት ጊዜ ነበር።

«ጉልበቷን ብቻ?»

«ጭፍንም።

«ጭፍን ብቻ?»

«ሌላው 'ንግዲህ እንኳን ለልጆች ለንስህ አባት አይነገርም።

«እሺ ቀጥል።

የመጀመሪያው ሁለት ወር ፍቅር ብቻ ነበር። ጧት እንደተቃቀሩ
ይነቃሉ። ራሱን ደረጃ ላይ ደፍቶ ጠረፈን በሀይል ወደ ውስጥ እየተነፈሰ፤
በሽታዋ እየሰከረ፤ የሚሞቅ ለሰላሳ ገላዋ ላይ እጅን ያንሸራሸራል።

አንሳና ብርድላብሱን ወደዚያ ይገልጥና ቁጭ ይላል። ራቁጊን
እንደተገደመች ዝም ብሎ ያያታል። አይኖቹ ውብ ገላጭ ላይ
ይንከራተታሉ

«ምን ሆነክላለች?» ትለዋለች

«ጭንቅ አለች»

«ምን?»

ሬትዋን በእጅ እየነሳ «ብርሃን ራትሽን፣ አበባ ከንፈርሽን እንዳልሰጠ
ገላጭ ሊቀርብኝ ሆኑ» በሁለት እጆቹ ጠቅረው እየደባበሰ «የገነት ፍሬ
ጠቅሽሽን እንዳልሰጠ ወገብሽ፣ ዳሊሽ፣ ጭናቸሽ ሊቀርብኝ ሆኑ።
ጭንሽን እንዳልሰጠ ሌላው ሁሉ ይቀርብኛል። ምን ይጻለኛል?»

በልሳሳ እጆቿ ራቱን እያሸጠች፣ ቅንድቦቹን እያስተኘች «ሁሉም
ያንተ ነው አይቀርብህም፣ ይቆይልህ ንጂ። አይኖችህ እንዲህ ሲያዩኝ
እንዴት ደስ ይላል? ሁሉምናዬን በልዩ ብርሃን፣ በልዩ ጭንቅ የግብዱኝ
ይመስለኛል» ትለውና እጆቿን ትዘረጋለች። እቅፍ አድርጋ ወፍራም
ልሳሳ ምኞት በግንቀጠቀጠት ድምጿ ጆሮው ወስጥ

«በደንብ በድተኛ አላት ለቀጥታላቸው» በትላው፣ ቅንድር ጉርርውን
እንቅ ያደርገዋል

«ላብርድላለች?»

«አይደለም ላብርድላለች?»

«የረግ ሺ ሺ ብትሰጧችሁ አይብርድላችኋል»

«የረግ አይብርድላችሁም»

ከዚያ ይተግጠሙና ገንፍላፍላ ወይም እንቁላል ጥብብ ይሰላሉ።
ከገፈ ጥግት የጠችላትን ሰጥያዊ ፒጃግ እንደለበሰ አልጋው ላይ
ይጋደግል።

«በእጅ አልበላም» ይላል «እጅ ላይ የምገባ ሽታ አልፈልገም»
እጇን ያሸትና «ያንቺን ጠረን ብቻ ነው እጇን 'ምፈቅድለት' እሷ ነች
የምታዘርሰው። ገረጿ ጥግትን እስታገብ የቀርሰ ዕቃዎቼን ካሳላላች
በኋላ፣ ከገፈ በፋን ይቆልፍና ጥግትን እያቀፈ፣ እየላመ፣ እያሸጠ
ለጭንቅ ያስወልቃታል

«ተው አታባብረው ትከላለህ» ትለዋለች

«አንቺ ገን ገፈኝ ነሽ» ይላታል

«ለምን?»

«እኛ ቀርሰ በልተን እነሱ ቀርሰ ሳይደርጉ ቢውሉ ምን
አይመታቸውም?»

«ታዲያ ቅድም ቀርሰ ከላይሆን?»
«መቼ?»

«አሁን አሁን ነሽ በሬት»

«እኔ አላስታውቅም። እስከ ራታውራሽ ድረስ... ያልተገኘኝ
«ቀርሰ አርገሃል?» ብሎ በወደፊት ጉር ጉር ያደርገዋል። ጭንቅ
አላደረሰም አሉ» ይላታል

«ውሸታም? ጭንቅላቱን እንዲህ እንዲህ ሲገደግድ ነሽ»
ነው»

«አሁን የኛ ቋንቋ ነው። የሴት ቋንቋ የተገለጸ ነው»

«ምንም ዓይነት?»

«በጭንቅ ስለግታቸው»

ድንገት ቀልጺን ያደርገና በወደፊት ራታውራሽ ድረስ
አትከልክይኝ ጥግት። የሺ የሺ ሺ። አይኖችህ ይጻፉኝ
«ውይ! እኔ ለጭንቅ የሺ የሺ ሺ። ለጭንቅ የሺ የሺ ሺ።
አርገሽ!» እንደተቃቀቱ አጭር አንቀጽ ይጻፍላቸዋል።

አሁን የሆነ ንጂግ ጥግት ሲተከብረው ሆኖ ነቀጥ ገደብ
በትመለስ ትቀሰቅሰዋለች። እውነት ሳንገባ ገን ጭንቅ ቀጥሎ
ያረፍዳሉ

የምሳ ሰዓት ሲደርስ የጥግት አጠጋቂ ይመስልና የጭንቅ
ያረፈ አጠጋቂዎች አረፉ ብቻ ነበሩ። ርቱ ጭንቅ ለጭንቅ
አሰገደች። አብረው ሲደርሱት በጭንቅ ምሳ ይሰላሉ። ርቱን
እያዳመጡ በፍ ይጠጣሉ።

ከገፈ ይትምከላቸዋል። እነሱ ወራ የመጡ፣ ገጠቦቻቸው ጭንቅ
ነቀጥ ስለ ወራ በረግ ነቀጥ የግንባራ ወራ የግንባራ ወራ የግንባራ
ወራ

ወደ ልጦች ሰዓት ላይ አጠጋቂ ይመስላቸዋል። የሺ የሺ
ጥግትን እጁን አንተርሶ ያስተኝታል። ከሸፍኖ ምሳ ሳንገባ
እንዳይቀሰቅላት እየተጠቀቀ ጭንቅ ይሰጣል። ጭንቅ
በጥግቱ እንቅልፈ በትከትላችን ይሰጣል። እነሱ ይሰጣሉ።

ወደ አሥራ ሁለት ሰዓት ላይ ሲቀጥል ይሰጣል። ጭንቅ
ለክ ብቻውን እንዲት ትገባ ከፍላ ወጠች እነሱ ምሳ ነው።
ከመጋረጃው ወዲያ እመልገው መታወቅ የሰጠ ለጭንቅ ጥግትን
እጉር እያበጠረች ሁለቱ ዝቅ ብሎ ከሆነ ያረፈ። ወደ ጭንቅ
የግንባራው መስክ ትከፍቷል። እጉር ገደብ ወጣች ሲሆን
ሲጠቀሙ ይሰጣሉ።

ዕለደዋ ቀያይ ላሙያዎች ለባህ ዘተራራው ሕላ ስትዝ ትታየዋል።
በየቀኑ ነች። ዘላለም በየቀኑ ነች። ለሱ ውስጥ የዝጋያት የሌለው
ሀዘን ቀስ ባሉ ሰርቆ ይገባል። ዕለደዋ እየጠፋች ስትሄድ፤ ሀዘኑ እየጠነ
ይሄዳል፤ ለሱን ይጥላዋል፤ ለሌላው ለሌላው ይለዋል። በየቀኑ ይህ ዕለደ
ትናኖተዋል፤ ለባህት ያለዋል ዕለደ የቀን ተገባሪን ፈጽሞ ስትሄድ
ትናኖተዋል፤ በስምንት ዓመቱ እናቱ የጥቅ ስምን ይናኖቁት የባሪውን
ያህል ለሁን ጠፈዋ ዕለደ ትናኖተዋል። ናኖቁት ለዕለደዋ ነው
ወይስ ግግት ለልጋ ውስጥ ላጠፋው ቀን ነው? ወይስ ሳይጠገባቸው
ለጥቂት እናቱ ነው? ሀዘን፤ ናኖቁት፤ በየቀኑት። ሰፊ ሀዘን፤ ባሪውን
ሰግደና ሙሉውን ሙሪት የግረዳባስ፤ የግጠቀላል ሀዘን።

ዕለደ ወርሳ ገቢታ የላሙያዎች ቀለግት እየጠፋ ሂደው ወተተኛውን
ሰግደ፤ ሚሳታግዋን የደር ወላግ ውግቸዋል። ሰግደቱ
ከየከብታቸውን ግብረት ጀመሩ። ሰዎች ስርገቲያቸውን ወይም
ኸግ ከራሳቸውን ግብረት ጀምረዋል። ለጥር ጊዜው ውስጥ ለጃቹ
ከከጋቸውን ለቀመዋል። ከሩት መኪናዎች ግርሽ ቢቀይሩ፤ ወጃች
ሲሞሁ፤ እናቱ ለጃቸውን ቢጣሩ ይለገዋል፤ ሙሽ።

የላንስ ቢቱ ሙሺቃ ሙሺጊን ጀመረ። ውቢ በሪፕ ነጋለት። ይሄ
ቀይ ሙብረት በርጅል፤ ለቶቹ ለባሰው ተከታታይ ላንስ ቢት ውስጥ
ቁጭ በለው ወንዶች እስኪሙሙ ይጠብቃሉ።

ግግት ለባሰው ለልጋው ላይ ተተዋግለች። ለካስ ስትካካል በጣም
ታዋራለች።

- «የግ ሆንከብሃ?»
- «የግዮ»
- «ትር በሉሃል። በዚች ሰዓት ሁልጊዜ ትር ይለሃል። የግደን ነው
የኢ ፍትር፤ የግደን ነው?»
- «የግዮ። ዕለደ ስትዝ ነው»
- «እውነትክን 'ኮ ነው። እኔም ለገላገዴ ትር ይለኛል። ዕለደ 'ገዴ
እናት ነች። ስትጠፋ ሆድ ታባባለች»
- «እናትሽ ሞተዋል?»
- «በሰራ ለገድ ለሙቱ ሞተች። ያንተስ?»
- «በስምንት ለሙቱ»
- «ውይ የኢ ቀንጂ፤ ሀዘን ነበርኪ» ትልና ልክ 'ገዴ እናት ደረጃ ላይ
ታስተኛዋለች። ገንባሩን እየሰማች ራሱን እያሸነፈች ቃል ላትናገር በቅ
ከቆየች በኋላ፤ ፈቱን ቀና ለደርጋ «በቀንጂ ፍንጭትህ ላት በላለች
እስኪ» ትለዋለች።

ግግሽ ሰዓት ያህል ከሚጠቀሙት በኋላ፤ ሙስኩስን ዘግታ የራሱንውን
ሙብረት ለብርቃለት ትራሰባን እንዲደገፍ ለሙያዎችታለት ሙጽሐፍ
ትራሰን ለቀባሳው የጣራውን ሙብረት ለጥፍታ በሩን ቆልፋ ወደ
«ቢርዮ» ትሄዳለች።

«በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰግደና ምድርን ፈጠራ» ተጥሎ
አዳምና ሂዋን፤ ቃሊልና አቢል፤ ግብረትና ጥህፍ ጥፋት ውሃ፤
አብርሃምና ሉት፤ ይሴክትና ርብቃ፤ ለሳውና ያእቆብ፤ ያእቆብና
ራክል፤ የሲዌና ወንድሞች፤ እስራኤል በግብጽ ሀገር፤ ሙሴ — አይ
ሙሴ ከልታፋው፤ ወንድ ነበረችከ፤ እግዚአብሔር ራሱ ሳይተር
ይለግመጣት ነበር። ለገድ ግብጽዊ ገድላ ትጠፋና ተመልሳ ደግሞ
ከፈርላን ጋር ትገኝታለች። ትወዷል። ትወዷል። «ሕዝቤን እስራኤልን
ልቀት» ትለዋለች። ታዲያ ለገዲት በትር ይዛ ነው። በቃ። ምን
ግደነት በትር፤ ለገዴ ለባብ ትሆናለች፤ ለገዴ ወንዙን ይሞ ታረገዋለች፤
ለገዴ ቀይ ባህርን ትሰነጥተዋለች፤ ለገዴ ከምድረ በጻ ምንጭ
ታፈለቃለች።

ሙሴ የእስራኤልን ሕዝብ ለገዴ በግ ነድቶ፤ ከግብፅ ለውጥቶ ቀይ
ባህርን ለሻገር ለርባ ዓመት ሙሉ በምድረ በጻ ሙርቶ እየገሰጸ፤
እያስፈራራ፤ ሕግ እየሰጠ፤ ለገራቸው ካደረሳቸው በኋላ፤ እሱ ለገራቱን
ሳይረገግት ሙትት፤ ሙሴ ከሞተ በኋላ እነ እያሱ ከተግ እያፈረሱ፤
በው እየገደሉ፤ ቢትና ሕዝብ ከብትም ሳይተር እየፈጁ ... ከገፈን
እስልኞት። ሙሴ ወንድ የጀግኖች ጀግና ነበረች። እነዚህ ገን ተሰብስበው
የሙሴን ለገድ እስረኛ የግያክሉ ነብስ ገዳዮች ... ደሞ የሰግቸው
ሙብረት፤ ከገፈ የእስራኤልን ታሪክ ለቋርጦ የኢየሱስን ታሪክ ግንብብ
ጀመረ።

ይህን ሁሉ ሲያንብብ የመጠጥ ቢቱ የላንስ ሙሺቃ እየተሰማው
ሰለሆነ፤ ለገዳገዴ ታሪኩና ሙሺቃው ይያያዛል። እነኚህ ቫልስ ይደንባሉ፤
አብርሃም ፍምባ ይረገጣል፤ ሙሴና ፈርላን በጊ እየደነሱ ይሸከረከራሉ ...
ለገዳገድ በጣም ደስ የግሉት ሽክላዎች ሲዘፍኑ ሙጽሐፍን ትቶ
ዐይኑን ዘግቶ ይሰግቸዋል። Guitar Boogie, Blue Danube, La
Comparsita, እና ሌሎች ስግቸውን የግያውቃቸው ዜግዎች። ግግት
ከ«ቢር»ዋ ብት እያለች ታየዋች። ለሩብ ሰዓት ያህል አሜውታው፤
ሰግው አሳስቃው፤ አሻሽታው የመጠጥ የሲጃራ የሽቶና የተፈጥሮ
ጠረፏ ተቀላቅሎ ያሰከረውና የግሪሆንውን ሲያጣ ሊተኛት ይፈልጋል።

«ባውትሽ ምን አለበት?» ይላታል። ለመጀሪያ ጊዜ እንዲህ ሲላት
አልገባትም ነበር። አስረዳት። ሙጽሐፍ ትዲስ ውስጥ «አዳምም ማሽኩን
ሂዋንን አወቃት፤ ወንድ ልጅም ወልደችለት፤ ስሙንም ቃሊል አሉት።
አብርሃምም ግሼቱን ሲራን አወቃት፤ ወንድ ልጅም ወልደችለት፤

ሰውንም ይሰጥ አሉት። አቶም ማለቱን ወይዘርን አወቃች፤ ወንድ
ልጅም ወለደችለት፤ ሰውንም ግሞ አሉት። ቁሳም ማለቱን አምሱን
አወቃች፤ ሰውንም ልጅችም ወለደችለት፤ ሰማቸውንም ቆለጥ አገባቸዋል።
ቀንጥር ቀልቃሊት አሏቸው። አግዚአብሔርም የቁሳንና የአምሱን ዘር
ባረዘ፤ ማራትንም ሞጋት ያለል። አላት

«ሳሳትሽ ልወቅሽ።

«አሁን አይደለም።

«ሆኖ?»

«በኋላ። በኋላ የራሳቸውን ያህል ታውቀዋለህ። ... ብላ አሳብላው
ትገደላለች። ወደ ማጠራጠር ቅድሚያ ይመለሳል።

በመጨረሻ ወደ አምሱ ሰዓት ላይ ሰውነቷ አምሱን ያቀቃ ያህል
ሰዓት አሳውቃል፤ ነቁ ሞገስን ቢያሳብዘው ነቁ ብሔሩን አያሳስቅለት
ማለቱንም ቢያውቅ

አቀመጠው ቆየና፤ ሌላን ዘጋገረው በመሆኑ ትከትላለች። በሰማ
አምራችሁ ሰው ትገደላለች።

ሌላ ሰዓት ሰዓት ሰዓት ትመጣ፤ በሩን ቆልፋ፤ በመርመሳ ወግ
ራሷን ያቀቃ አራት ልሳንን አውልቃ አልጋው ውስጥ ነበረች። በርዕደላ
አውቀች። ትሰማለች

አንገሯን ሊሊቱ ይጀመራል።

ግላቸው የሌለው አምራ ሊሊት ... የማግኘት አልጋ ሰዓት
በሃይማኖት በገዢ ተነገራ ተረፍግሮ ገደ ልዩ ራሱን የቻለ ሊሊት
ያሳያል። የሃቅር ሊሊት፤ የምግብ ሊሊት፤ የሥጋ ሊሊት ... የዚህ
ሊሊት ከሞከረች የማግኘት ቃላት፤ ሰቅ ገልቅ የማለው የማግኘት
ንግግርና ሰቅ፤ ሌላላ ሰውነቷን የግያርበት ሰዓት የሰጠች ሊሊት
የግያርበት ወግ ላይ ... የሊሊት አረጃች፤ የማግኘት ጥቂት መላ
ሰውነቷ ላይ እየተገረጸች እንቅልፍ የግያርበት አረጃች ... ግላቸው
የሊሊት፤ ከሞከረች የማግኘት ሊሊት። የሙተቃቅር የሙቅላልና ሊሊት

በመጨረሻ እሳብ በሃይማኖት ግላቸው የሊሊት ከሞከረች የማግኘት
ሊሊት፤ የሃቅር ሊሊት

አንገሯን በመፍረም ለሰዓት ደምጿ ብገሰራ። ትሰማለች

«ወደ»

«እርሷን አንገራትተዋችሁ ሰባ ትመቀልልዋለች

«አልተወገደም የኒ ቆንጆ ይሰታል፤ እያቀፈ አንገሩን እያሸ

«እሳቱ ሙሉረትን አብረዋል፤ ሊሊት። አንገሯን ሳይህ ሊሊት ትሰማለች
በመጨረሻ አንገሩን በመጨረሻ

በትግሃር በመብራቱ ጥርጲ ብሔራዊ ብሔራዊ ያለል። ነገሩ ያላረፈ
ዐይናዋ በሰዓት በሃቅር ሊሊት ላይ ቢገነባታል ያብላል። ሊሊት
አያሸሽ አንገሯን እያሸረገ

«ምን ሆነሽሽሽ? ቅድም አሳመነህሽ? ሊሊት ራሷን በሰዓት
ታገቃንታለች

«ታዲያ?»

«ሊሊት»

«ምን ያብረረሻል?»

«አንገሯን አስቀምጥሽ የተወሰነ ጊዜ ምን እያሳለች? ሊሊት
አንገሯን ያገባቸዋል?»

አንገሯን ያረጋችሁ ሃንዳን አንገሯን እያሸረገ

«በሃቅር አሳውቅም»

«በታላቁ ምን እያሳለች?»

አንገሯን ትሰማለች። ራሷን አብረች ማለቱን ያረጋቸዋል።

«አሳውቅም» ያለቃል

«ታላቁ»

«ሳሳት አሳውቅም»

«ውት?»

«ውት? አንገሯን አተወሳለች? ለታላቁ አሳውቅም ምን እያሳለች? ምን እያሳለች?»

የተያያዘ። ሰባ እያላ

«አንገሯን ሞከረች ተደውሎ ሞትሽ ምን ያመለክዋል?»

«ሰባ እያላች ሰባ ሰባት ለሞትሽ»

«አትችይም የኒ ቆንጆ አንገሯን ሙቃሙት እንጂ ሞት አትችይም»

«አንተ ነፃ ያልከውሽ ሰዓት ሆኖ ሰዓት ተሰጥላል፤ አሳውቅም»

ሰባት ሰዓት የምንገኝ ሞት ጥርጲ ስንገኝ ውስጥ ሰባ አንተሳውቅሽ

«ታላቁ አሳውቅም»

«አውቅሽል። ሞትሽ ትላል ወይ? ማግኘት ሰባ እንገሯን
አውቅሽ፤ እንገሯን እጅን ተደላት ሰባ እንገሯን አውቅሽ፤ አውቅሽ ምን ያመለክዋል?»

«ሞትሽ ነፃ በመሆን አተወቅሽ ምን ያረጋቸዋል?»

«ሰባት ተረፍሽ በሰዓት ለሞትሽ»

ተነስታ አልጋው ላይ ትቆምለታለች። እንደተጋደመ ዐይኖቿን ሸጋ ገላዋ ላይ ያንሸራሸራቸዋል። ወደዛቱ ለእንዲህ ቁሚ፣ እግሮችሽን እንደዛ ለጠፍ አርጊ፣ እያለ ውበቷን ሲያደንቅ ከቆየ በኋላ

«ሊበርደኝ ጀመረ» ትለዋለች

እጁን ሲዘረጋላት እቅፋ ውስጥ ትወድቅና

«መጀመሪያ እየላምክ እመቀኝና በኋላ ሳታስጠነቅቀኝ ድንገት በኃይል ከተትብኝ» ትለዋለች

«ተይ ያምሻል»

«ይመመኝ»

«ላላምምሽ ደስ ይልሻል?»

«በኃይል ደስ ይለኛል። ካላመምክኝ በኋላ ስታባብለኝ የሚሰማኝ ደስታ!»

በኃይል ያላምማትና «አይ!» ብላ ከምትር ስትል ያባብላታል

እንዳንደ ሌሊት በጂ ነክክታው ስታበቃ፣ በደምብ ሲቆምበት «ድኗን ትከፍትና ስታስገባው፣ ልክ በ'ንቅልፍ ልቡ እንደሚያወራ ሰው እያቀፋት «እንኮዬ ወለቱ! አይ የባሪያ እምስ ሲጣፍጠኝ! ብቻ ማሟት እንዳትደርስብኝ 'ንጂ» ይልና በኃይል ጉንጫን ይሰማታል። እንኮዬ ወለቱ የማሟት አባት ባሪያ ነበረች። አሁን የማሟት እንጀራ ጋጋሪ ነች፣ ወደ ሰባ አመቷ ነው። ማሟት ከት ብላ እየላቀች

«እሱን ተወው! በ'ንቅልፍ ልብህ ለበዳህ ጊዜ ቁጭትህን ለመወጣት ነው 'ምትሰድበኝ»

«እ! እ! የት ነኝ?» ይልና ሲነቃ «በ'ንቅልፍ ልቤ ተናገርኩ 'ንዴ?» ይላታል

ከዚያ እንግዲህ ቀልድ ይጀምራሉ

የራስጌ መብራት ያበፋና በሆነው ባልሆነው ነገር ሲስቁ እንደ ሰዓት ያህል ካላለፉ በኋላ፣ ሳቅ፣ ደስታ፣ ፍቅር፣ ምኞት ፊቷ ላይ እያበራ

«አይ ከንፈ! እንዳንተ ጉዳኝ እዚህ ዓለም ላይ ይገኛል?» ትለዋለች
«ጉዳኝ?»

«ሲያሰኝህ እያስለቀስክኝ ትበዳኛለህ፤ ሲያሰኝህ እያሳቅክ ትበዳኛለህ። አሁን 'ስቲ እንደ ሰዎች ሳታስለቅስም ሳታስቅም ብዳኝ»

«እሺ። እንግዲያው በደምብ እንድጀምር ልምዘዘው?»

«የለም አትምዘዘው»

«ይመዝምዘው?»

«ይበዝብዘው»

«ይወጥውጠው?»

«ይበልዘው»

«ይመርዘው?»

«ይሰርዘው»

«ይቀዝቅዘው?»

«እየው 'ንግዲህ እያረሳላህ ስታስቀኝ። አልፈልግም በቃ መብራቱን አጥፋ» መብራቱን ያጠፋል

የመጀመሪያው ሁለት ወር ፍቅር ብቻ ነበር።

እንዳንድ ማታ እሸቱ እየመጣ ያጫውተዋል። እሸቱ ያንቱ ልጅ ነው። አሁን እግብቶ ሁለት ልጆች ወልዶ ከሚስቱ ጋር በደስታ ይኖራል። በሪገን በእግሩም አይረግጥም። ያን ጊዜ ግን እሱና ከንፈ አስራ ሁለተኛ ክፍል ሆነው ለኮሌጅ ፈተና የሚዘጋጁበት ወራት ነው። ከንፈን ለማጫወትና ወደ ትምህርት ቤት እንዲመለስ ለመዋከር፣ እንደዚሁም ከንፈን ከጥፋት ጎዳና ወደ እግዚአብሔር መገገድ ለመምራት ማሟት እሹና ቤት ብቅ ይላል። ሲመጣ መጽሐፍ ቅዱስ፣ የክፍል መጽሐፍት አምጥቶ ሰጥቶት «ሌላው ነገር ሲሰለጥህ ለማንበብ ሞክር» ብሎ ይመክረዋል። ማሟት እንደልማዷ ከቢሮዋ ብቅ ስትል ለሦስት ሆነው ያወራሉ። እንግዲህ ማሟት ከንፈን ወደ ገሀነም የምትመራ የሰይጣን አገልጋይ በመሆኗ እሸቱ እንደ ጠላት ይቆጥራታል። እሷም በበኩሏ እሸቱ የከንፈን ፍቅር ሊያስቀርባት መሞከሩን ስለምታውቅ ትጠላዋለች። ታዲያ «እንቱ አርሶ» እየተባባሉ እየተከባበሩ ሲነጋገሩ ከንፈ ውስጥ ውስጡን ይስቅባቸዋል።

ግን ቀስ በቀስ ሲተዋወቁ እየተዋደዱ ሄዱ። በመጨረሻ እንዲያውም በከንፈ ላይ ተሻረኩበት «የኮሌጁን ፈተና ተፈተን» እያሉ አስቸገሩት። እምቢ አልፈልግም ሲላቸው፣ ለኛ ስትል እያሉ ጨቀጨቁት። እሸቱ የሌለ ጊዜ ማሟት እንደዚህ ትለዋለች «ይሄ እሸቱ በጣም ይወድሃል። ላንተ ሲል እዚህ ይመጣል። ትምህርት ቤት ሄዶ ታሟል ይልልሃል። አባትህ ሲጠይቁት ደሞ ትምህርት ቤት ነው ጥናት በዝቶበታል ይልልሃል። መጽሐፍ ያመጣልሃል። ጥሩ ልጅ ነው። ለራስህ ወይም ለኔ ስትል እንኳ ባይሆን ለሱ ስትል ተፈተንለት። ማን ያውቃል? ታልፍ ይሆናል» ማሟት የሌለች ጊዜ ደግሞ እሸቱ «እኛ ማሟት'ኮ ምንም አትል» ይለዋል «ሸርሙጣ ባትሆንም በጣም ጥሩ ሴትህ ነበረች። ከልቧ ትወድሃለች። እንደሰማሁት ከሰላላ ብር በማያንስ ዋጋ ማንንም አታሳድርም። አንተን ግን ይኸው፣ በዚሮ ከማሳደጁ በላይ ትቀልብሃለች፣ ፒጃማ ትገዛልሃለች፣ ካንተ ጋር ለማደር ስትል ስንትና ስንት ገንዘብ

እምቢ ትላለች። እንዲህ እየወደደችህ በኋላ በሷ ምክንያት ትምህርትህን እንዳቋረጥክ እየተገነዘበች ስትሄድ ምን ያህል እንደሚቆጫት አይታይህም? ለራስህ ወይም ላባትህ ወይም ለኔ ጓደኛህ ስትል አንኳ ባይሆን ለማሟላት ስትል ተፈተንላት»

ሌሊት ማሟላት እንደልማዳ የራስጌውን መብራት የፍትወት ጭኖቿ መሀል አስገብታው በምኞት ከፍፍሯ እየሳመችው በፍቅር ዐይኖቿ እያየችው በጠረፍ መርዝ እያሰከረችው በወፍራም ለስላሳ ድምጽ

«ክንፍዬ!» ትለዋለች። «ዬ» ስትል ከንፈሯ ከፍት ሲልና ጥርሷ ውስጥ «ወይዬ!» ይላታል። ጥውልግ መጥት እስኪል ትስመውና ፊትን ቀና አርጋ በንፁህ ዐይኖቿ እያየችው

«ትወደኛለህ?» ትለዋለች የምኞት ፍስሐ ባደከመው ድምፅ

«አወድሻለሁ እሞትልሻለሁ» ይላታል

ሌላ ጊዜ «እኔም እሞትልሃለሁ» ነበር 'ምትለው። ዛሬ ግን «አንድ ነገር ብለምንህ ታረግልኛለህ?» አለችው

«የፈለግሽውን»

«መት?»

«መት!»

«ማልልኝ»

«በምን ልማልልሽ? በአሁኑ ፍቅራችን እምልልሻለሁ! ምን ላርግልሽ?»

«በኋላ እነግርሃለሁ። አሁን ማውራት አልፈልግም እስቲ አንድ በኃይል አሳምመኝና በኋላ አባብለኝ ውድድ አርገኝ። አቤት ማባባሱን ስታውቅበት! መጥት ነው የምልልህ መቸሰ!»

እንደገና አዲስ ፍቅር ይይዛቸዋል

ምኞታቸው አልቆላቸው ለመተኛት መብራቱን አጥፍተው ደረቷን እንተርሳው በጉፋን እየደባበሰች

«ክንፍዬ!» አለችው

«አ?»

«ታዲያስገደምልክልኝን ታደርግልኛለህ?»

«ንገሪኝ»

«አትቆጣኝም?»

እጇን እየሳመ «በጭራሽ»

«መት?»

«መት!»

«ፈተናውን ተፈተንልኝ»

«እሺ»

በኃይል ተጠመጠመችበት። ሳመችው። ዘለለችና መብራቱን አበራች። ጉንጨንገገገ ግምባሩን፤ እፍንጫውን እስር ጊዜ ሳመችው። በጣም ደስ አላት። ፈትዋል ደ ብርሃን ለበሰ

«ምን ላርግልህ ከንፍዬ? ምን ላርግህ የኔ ፍንጭት?» አለችው

«ሁልጊዜ 'ንደዚህ ውደጂኝ»

«ለዘላለም እወድሃለሁ፤ ፍቅራ»

ግንባሯን ሳመገ፤ መብራቱን አጠፋ። እጇን እንተራሳት፤ ባንድ አፍታ እንቅልፍ ወሰዳት። እሱ ግን ሊተኛ አልቻለም። ማሟላት ምን ያህል እንደምትወደው ድንገት ሲታየው ጊዜ ልቡ በፍርሃትና በደስታ ተሸበረ

ፈተናው አንድ ሳምንት ብቻ ነው የቀረው። በመጀመሪያ ማሟላት አልጋ ውስጥ ያሳለፈው ሁለት ወር በበሽታ መሆኑን የሚመሰክር የሐኪም ወረቀት ያስፈልጋል። ደግነቱ ነርስ የሆነች ዘመድ አለችው ሌላስ? ለፈተናው መመዝገቡን በፊት ተመዝግቧል። ብቻ እሱ ግዴላም። ለፈተናው ጉዳይ እሹ አለ

ያስጨነቀው ይሄ የማሟላት ፍቅር ነው። ምን ያህል እንደምትወደው ለምን እስከ ዛሬ አልታየውም? እጇን ተንተርሳ እንገቱ ላይ ትተነፍሳለች። ቀኝ እጇ ወገቡ ላይ አርፏል፤ ግራ እጇ የት እንደሆነ 'ንጃ፤ አምን አምን፤ ጡቷ ስር ነው፤ አንድ ጭኑ ጭኖቿ መሀል ነው። እንገቱ ውስጥ ትተነፍሳለች። ፀጉሯን ሳመገ፤ እንዳይቀሰቅሳት እየተጠነቀቀ እቅፍ አደረጋት፤ ግንባሯን ሳመገ፤ እንገቱ ላይ ትተነፍሳለች። ምን ሊያደርግላት ይችላል? ገንዘብ ቢኖረው 'ንኳ ስጦታ ብጤ ይሰጣት ነበር። ግን ሁለት ብር ብቻ ነች ያለችው። ያቺ ሁለት ብር በመቶ ተባዝታ ሁለት መቶ በትሆንለት!

በማለቱ ተነስቶ ቀስ ብሎ ለብሶ ማሟላት ሳትሰማው ወጣ። ቀኑን መላው ማታም እስከ ሁለት ሰዓት ድረስ ዘመድ ሲጠይቅ ዋለ። የከንፈ ዘመዶች ተቆጥረው እያልቁም «በጣም ደግ፤ ቸር፤ ርሀፋህ» የሆኑ ዘመዶቹ ግን ጥቂት ናቸው። ማለት አንድ ዘጠኝ አሥር ይሆናሉ። እነሱም እክስቶቹና ያክስቶቹ ባሉች፤ እጎቶቹና ያጎቶቹ ሚስቶች፤ እና ሁለት ያባቱ የቅርብ ጓደኞች። ወንዶቹን ቢረዋቸው ሴቶቹን ቤታቸው ሄዶ አንድ በአንድ ጠየቃቸው። ለያንዳንዳቸው ምን እንደሚላቸው፤ እነሱ ምን እንደሚመልሱለት፤ ቀጥሎ ምን እንደሚነግራቸው እያሰላሰለ

ሲሄድ፣ ሳያውቀው በአንድ ጉልት አጠገብ ሲያልፍ አንዲት «ኮሬንቲ» የሆነች ሀሳብ እንደ መብረቅ እንገሉ ውስጥ ብልጭ አለችበት። እሱ አላሰባትም። እሷ ነች ራሷ የታሰበችው። ወይም ሰይጣን ወርውሯት የከንፈን እንገል ጨረፈችው

የሆነ ሆኖ፣ በዚች ሀሳብ ትእዛዝ በጉልቱ ከተቀመጡት ሴቶች ብትን በርበሬ ቆንጥሮ ወስዶ መሀረቡ ጫፍ ላይ ቋጥሯት መንገዱን ተጠለ። «በጣም ደግ፣ ቸር፣ እርህሩህ» የሆኑ ዘመዶቹን አንድ በአንድ ሲጠይቅ፣ ስሟቸው ቁጭ ካለ በኋላ

«ጠፍተህ ከረምክ»

«የኮሌጅ ፈተና ደርሶ ጥናት በዝቶብኝ ከትምህርት ቤት መውጣት አልቻልኩም» ይላቸዋል

«ጥሩ ነው። ታዲያስ፣ በደምብ ተዘጋጅተህል?» ሲሉት እንግዲህ፣ ከተቀመጠበት ተነስቶ ወደዚያ ይሄድና ጀርባውን ወደጠያቂው እያዞረ መሀረቡን አውጥቶ አይኑን ይጠርጋል። መሀረቡ ጫፍ ላይ የተቋጠረችውን ብትን በርበሬ አይኑ በማስጠጋት «በርበሬ እንባ» ሲያለቅስ «ደም እንባ» የሚያለቅስ ይመስላል። አንድ ሁለቴ ያስነጥሰዋል፣ ግን ሳይፈልግ ነው። በአፍንጫው እንደ ጥሩምባ በጋይል ጡጥ አርጎ ይናፈጣል

«ምን ሆነክ? አይሆን አታልቅስ። ምንድነው? ንገረኝ» ሲሉት የለቅሶ «ስቅታ» በሚቆራርጠው አሳዛኝ ድምፅ

«የዛሬ ሁለት ሳምንት አባባ ለፈተናው ብለው የሰባ አምስት ብር ፓርክር ብዕር ዝብተውልኝ ነበር። ትምህርት ቤት ሰረቁኝ። አሁን አባባን እንዳልነግራቸው ይገሉኛል። ዝም እንዳልል ፈተናዬን በምን እጽፋለሁ?» ይኸን «ትራጀዲ» ያባዛታል፣ ያስፋታል፣ ይገነባታል። በመጨረሻ ብዕር መግጥ አንድ አስራ አምስት ብር ተቀብሎ፣ ራሱን እየነቀነቀ «ይህን ደግነት እስከሞት አልረሳውም» ወይም «አባባ እንትና፣ አንተ አጎት አይደለህም፣ አባት ነህ» «እማማ እገሊት፣ አንቺ እክስት አይደለሽም፣ እናት ነሽ» ብሎ የሰሜቱ ብዛት ጉሮሮውን እንቆ አላናገር ስለሚለው እየሮጠ ወጥቶ ይሄዳል።

ግን ሁሉ የብዕር ጉዳይ አልነበረም። እንደሱማ ቢሆን ይሰለቻል። ሌላ ጉዳይ አንድ ትልቅ Dictionary ነበር። «በትምህርት ቤቱ» አንድ እሱ ብቻ ነው ያለው። የመጨረሻ ክፍል ለሆነው ተማሪዎች ተራ በተራ ይደርሱን ነበር።

ተራዬ ደርሶኝ ሰረቁኝ። አሁን ዳይሬክተሩ የመጽሐፉን ዋጋ ሆኖ አምስት ብር ካልከፈልክ አናስፈትንህም አሉኝ። አባባ እንዳልነግራቸው ይገሉኛል።

ሌላ ጉዳይ «ከለንደን የሚላክልን ፈተና ገንዘብ ይከፈለታል። ለያንዳንዱ የትምህርት ዓይነት አምስት ብር። የዛሬ ሁለት ወር አባባ ገንዘቡን ሰጥተውኝ በአውቶበስ ሰሄድ ኪስ አውላቂ ሰረቁኝ። አሁን «እማማ እንትናን የመሰለች እናት እያለችኝ፣ አባባ እገሊን የመሰለ አቋርጠዋለሁ በማለት አንተ ጋ ወይም አንቺ ጋ መጣሁ»

ሌሎችም ይህን የመሰሉ ልዩ ልዩ ጉዳዮች ነበሩ። ቢሆንም፣ ጉዳዮቹ ይለዋወጡ 'ንጂ «ለአባባ እንዳልናገር ይገሉኛል» «ያላንተ ማን አባት እንባው አልተለወጠም።

ነገሩ ወይም ፕሮግራሙ ትንሽ የተለወጠው «እማማ ሳይኮ» ቤት ነበር። እማማ ሳይኮ እማማ ሳይኮ-ጂ ማለት ነው። የከንፈ psychology, abnormal psychology ምናምን ሲያነቡ ነው 'ሚውሉት። Freud, Jung, Adler, Watson የፃፉት መጽሐፍ አብዛኛው ቤታቸው ይገኛል።

እንግዲህ ያገኙትን ሰው ሁሉ «Psychoanalyse» እንዳደረጉት ነው። ከንፈ በርበሬውን ይዞ እሳቸው ጋ ሲያለቅስ አንድ አምስት ጊዜ አስነጠሰው።

«ምነው ያስነጥሰሃል?» አሉት

ጉድ ፈላ! ብሎ ደንግጦ 'ሚለውን በማጣት

«ስፈራ ያስነጥሰኛል» አላቸው

«ስትፈራ ያስነጥሰህል!? Strange phenomenon. Freud ይህን case አይጠቅሰውም። እስቲ፣ በልጅነትህ አጠገብ በርበሬ ሲወቀጥ ወይም ሽንኩርት ሲከተፍ በጣም ደንግጦህ ነበር?»

«እኔ 'ንጃ»

«እስታውስ 'ስቲ። ሞክር በል»

«እሳስታውስም»

«Nonsense! ለምን አታስታውስም? ቁጭ በልና relax አርግ። ሻይ እየጠጣን ስናወራ ይመጣልሃል። Memory is a matter of will and relaxation. You sit down and relax. The sub-conscious will do the rest»

ከንፈ «እንግዲህ እቺ እብድ አሮጊት እዚህ ልታውለኝ አይደለም? የፈለገችውን ልንገራትና ለሂድበት» ብሎ ቆረጠ። ትንሽ ጠያየቃቸውና ምን እንደሚፈልጉ ሲገባው፣ ድንገት

«መግለጽ መሰለኝ እርሷ» አላቸው

«I told you the sub-conscious would do it! ንገረኝ»

«አንድ ስምንት አመቱ ይሆናል መሰለኝ። እግግ ልትዋት አትራቢያ። በነጋታው ትልቅ ጉዝግዝ ነበር መሰለኝ። በድንጋይ ቤት እየሰራሁ እጫወታለሁ። ድንገት ዐይኔን ዘወር አረግኩ። በቀኝ በኩል አንዲት አስቀያሚ አስደንጋጭ እርጊት በትልቅ ጥርሳቸው እየሳፋ፤ እኔን እኔን እያዩ በትልቁ ቢላ ሽንኩርቱን ይከትሩሉ፤ ልክ እኔን የሚከትሩኝ መሰለኝ። በጣም ደንግጦ ዘወር ስል በግራዬ በኩል ደግሞ ሁለት ጠብቢራ ኩሊዎች ከንፈራቸውን ነክሰው ላላቸው እየተገጠ ፈጠፈ እህ! እህ! እያሉ በርበሬ ይወቅጣሉ። ልክ እኔን የሚወቅጡኝ መሰለኝ። በወዲህ በኩል እርጊቷ ሲከትራኝ፤ በወዲያ በኩል ኩሊዎቹ ሲወቅጡኝ፤ እራሴ ብዬ አለቀስኩ። በርበሬው ይሁን ሽንኩርቱ ደጋግሞ ሲያስነጥሰኝ አስታውሳሁ። ሽንኩርት የምትከትረው እርጊት ልታሳብለኝ መጣች። በፍርሃት ብዛት ሽንቴ አመለጠኝ»

«እናትህ የት ነበረች?» ምን መልስ እንደፈለጉ ሊያውቅ አልቻለም።

«እንጂ» አላቸው

«መጥታ አላባበለችህም?» የለም እንዲላቸው የፈለጉ መሰለው፤ ግን ለግረጋገጥ ያህል

«መጥታ ብታሳብለኝ አሁን ካደግኩ በኋላ ስፈራ ያስነጥሰኝ ነበር?» አላቸው

«አይመስለኝም። ምክንያቱም the sense of security following immediately, the traumatic effect would be reduced considerably, almost to nil»

«እኔም እንደሱ ነው የመሰለኝ»

«እናትህ አላባበለችህም?»

«የለም»

«Just as I thought! this is fascinating»

«Most fascinating! አሁን ለፈተናው መዘጋጀት ስላለብኝ ከፈተናው በኋላ መጥቼ በሰፊው ብንነጋገርስ?»

«Excellent idea! እስከጣው I will study your case theoretically. And then we will go deep into the matter.»

«ይመስለኛል፤ አብድ እርጊትኮ ብሉ እያበበ «ለፈተናው» የግክፈለጭን ሰላሳ እምስት ብር ተቀብሏቸው ስጧቸው ወጣ።

ከአራተኛው ዘመድ በኋላ ከንፈን ሲያዩት ምንድን ዐይነት በርበሬ

መሰለ?» ስለሚሉት አሳዛኝ ታሪኩን በቀጥታ ይጀምርላቸው ነበር።

ከንፈ ግታ ወደ ሁለት ሰዓት ላይ ዘመድ ጥያቄውን አብቅቶ ገንዘቡን ሲቆጥር ሁለት መቶ አስራ እምስት ብር ሆነለት። ግን በበርበሬው ምክንያት ብዥ ብሉበት የእምስት፤ ያስር ብር ወረቀቶቹን ለመለየት ደማቅ መብራት ስላስፈለገው፤ ጉዌዶ ምግብ ቤት ገብቶ መቀጠር ገደባቸው ሆነበት። በዛውም ቅርስና ምላው እምልጠት ስለዋለ ምን የመሰለች «ፓስታ ሹታ እርስቱ ዲቪቶሉ ጂኒ ቁልቋል ዲሮግ» ውጥት እድርሳ በላ

ከዛ ባለ በርበሬ መሀረቡን ስሞ ተሰናብቷት ሲያበቃ፤ እንደ ደንቃራ መንገድ ዳር ጣላትና ሌላ መሃረብ ገዝቶ ሲገኝ ገባ።

ወደ ስድስት ሰዓት ገደማ ማሟት መኝታ ቤት ሲገባ ከአልጋዋ ውስጥ ዘላ እንገቱ ላይ ተጠመጠመችበትና የደስታ እንባ ባፈነው ድምጽ ደጋግማ

«ብቻዬን ትተኸኝ! ብቻዬን ትተኸኝ! ብቻዬን ትተኸኝ!» አለችው።

አሁንም ፍርሃትና ደስታ ልቡን አሸበረው። እንገቱ ውስጥ እንደተደፉች፤ ሲናፍቀው የዋለ ውብ ጠረፈን ወደ ውስጥ በሃይል እየተነፈሰ፤ ራሷን እያሻሸ

«አይሆንም የኔ ማሟት፤ አይሆንም የኔ ገላ፤ አይሆንም አይሆንም» አላት። እንዲህ ተጠምጥማበት ፈቷን እንገቱ ውስጥ ደብቃ ብዙ ከቆየች በኋላ፤ ቀና ብላ እምባ በሞላቸው ዐይኖቿ ወደ ላይ እያየችው

«ለምን ብቻዬን ትተኸኝ ሂድክ? ምን አረግኩህ?» ብላው ገና ሊመልስላት ሲል እንደገና ተጠመጠመችበትና

«ፈተናውን ተፈተን ያልኩህ ኮ ላንተው ስል ነው። እንጂ የምትጠላኝ ከሆነ ተወው ይቅር አትፈተን። ብቻ አትተወኝ የኔ ጌታ፤ አትተወኝ»

ቀስ በቀስ አባብሏት የፈተናውን ጉዳይ ለማጣራት መሄድ ነበረባት ብሉ አስረድቷት፤ በሩን ቆልፈው አልጋ ውስጥ ገቡ።

ስትስመው ስታቅፈው «ላለቅስልህ ዋልኩ» ስትለው፤ ስታቅፈው ስትስመው «አደራ ሁለተኛ ላምስት ደቂቃም ቢሆን ሳትነግረኝ እንዳትወጣ» ስትለው። «አሺ» ሲላት፤ ሲያሻሻት፤ ብዙ ከቆዩ በኋላ፤ እንገቷ ውስጥ እየተነፈሰ «እስይ! ከሁሉ የናፈቀኝ ጠረገኸ ነበር» አላት

«እኔ ደግሞ ከሁሉ የናፈቀኝ ፍንዋቅትህና ዐይኖችህ ናቸው። ልያቸው 'ስቲ?' ከላዩ ሆኖ እያየችው

«ምን ሆኖ ነው ዐይነገህ እንዲህ የቀላው?» (በርበሬው)

«ላለቅስ» ፈቷን እያሻሸ

«ምነው? ምን ነዝህ የኔ ቆንጆ?»

«ምንም»

«ውይ ንገረኝ የኔ ጌታ፣ ምንድነው ያስለቀሰህ?»

ወደ ላይ አይን አይኗን እያየ በሹክሹክታ

«አንቺ ናፈቅሽኝ» አላት

«ውይ የኔ ፍቅር!» ብላ በኃይል ተጠመጠመችበትና ፈቷን ደብቃ

«እኔ ደም እንባ ላልቅሰልህ የኔ ቆንጆ! እኔ ላልቅሰልህ!»

ሙቅ እንባዋ አንገቱ ላይ ሲፈስ ተሰማው። መብራቱን አጠፋ።

«እቀፈኝ! እቀፈኝ! በኃይል እቀፈኝ!» አለችና «ዮፕፕ መሀል አስገባችው። ሌሊቱ ተጀመረ። የመተቃቀፍ፣ የመቆላለፍ፣ የመታገል ሌሊት፣ በኃይል የመተንፈስ፣ የማቃሰት፣ የማለክለክ ሌሊት፣ የሙቀት፣ የወበቅ፣ የላብ ሌሊት፣ የመሳሳም፣ የመሳሳስ፣ የመጣባት ሌሊት፣ የመናከስ ሌሊት...

የምትወብቅ፣ የምትጨንቅ፣ ጠባብ ሌሊት፣ ትኩስ፣ እርጉብ የምታሟሉዋ ሌሊት... እፍረትን የማታውቅ፣ ነውርን የማትፈራ ሌሊት፣ ራሷን ለማስታወስ የማትደፍር ሌሊት... ሚስጥራዊት የግል ሌሊት...

በኒጋታው አንድ ሙቶ ሀምሳ ወይም ሁለት ሙቶ ብር ያህል ቢኖረኝና የፈለግሽውን ልግዛልሽ ብልሽ ምን ትመርጫ ነበር? ብሏት፤ አንተን ዘወትር እንዳስታውስህ መስቀልና ሀብል አሰርጄ ካንገቱ አልለየውም ነበር አለችው። ሁለት ሙቶ ብሩን ሰጣትና፣ ከሰዓት በኋላውኑ ወርቅ ሰሪው ቤት ሄደች።

ከንፈ የሁለተኛ ደረጃ መልቀቂያ ፈተናውን ጨርሶ የለንደኑን ፈተና ሊፈተን ሶስት ቀን ሲቀረው፣ ወርቅ ሰሪው የማሟትን መስቀልና ሀብል ጨረሰላት። ግን ከንፈ ፈተናውን ጨርሶ ማለፉን እስከሰማ ወርቁን አላረገውም ብላ አስቀመጠችው።

«ያላለፍኩ 'ንደሆነስ?» ሲላት

«ታልፋለህ አለችው»

እውነትም አለፈ። ማለፉ በጣም ገረመው። መጥቶ ሲነግራት ማሟት ዘለለችና ተጠመጠመችበት፣ ጉንጨን፣ ግንባሩን፣ አፍንጫውን ደጋግማ ሳመችው። ፈቷ ልዩ አይነት ብርሀን ለበሰ፣ የደስታና የኩራት ብርሃን።

«እሰይ! እሰይ! እሰይ!» እያለች እንደ ትንሽ ልጅ እያጨበጨበች ዘለለች። የከንፈ ልብ በፍርሃትና በደስታ አብሯት ይዘል ጀመር።

አቅፍ አደረጋት።

«ለመሆኑ እንደማልፍ እንዴት አወቅሽ?»

«ለቀሉባው ተስያለሁዋ!»

ሆዱ በጭ በጭ አለ። የፍቅር ስሜት እንጀቱን ሽጦቀቀው። አያት። በጭራሽ ሊያውቃት አልቻለም። እቺ ሲትቶ ግን ትሆን? ሌሊት ሌሊት በስጋው ስጋዋን ያውቃል። ግን ግን ትሆን? ግንቶ? ማነው ብላ ይሆን እሱን እንዲህ 'ምትወደው' ባይደረግ ሲታይ ግን ቢመስል ይሆን?

«እንደትንሽ ልጅ ሳብድ ዝም ብለህ ታየኛለህ?»

እንደገና አቅፍ አደረጋት

«ለምንድን ነው ይህን ያህል 'ምትወደኝ?»

«የኔ ነህ!... የገዛህልኝን ወርቅ ላሳይህ»

መስቀል፣ ሀብል፣ እና ተንጠልጣይ ጎታች። ጉትቻው እንዴት ነው ያማረባት! ከንፈ አፋን እንደከፈተ ቀረ

ማታ «ቢሮዋ» አልገባችም። የከንፈን ፈተና ማለፍ ለማከበር አብረው አልጋ ውስጥ አደሩ። በፊት ትደብቀው የነበረ ብዙ ብዙ ነገር ነገረችው።

ስለ ልጅነቷ፣ ስለ ሰርጓ፣ ስለ አማኞቿ፣ ስለ መፍታትዋ፣ አዲስ አበባ እንዴት እንደ መጣች፣ ሽርሙጥና ለምን እንደጀመረች። ድህነትን፣ ችግርን፣ የሰውን ልጅ ከፋትና ጭካኔ ያየች ሴት የኖራለች።

ቀስ በቀስ፣ ሳይታወቃቸው ማሟትና ከንፈ ፕሮግራማቸውን ለወጡ። ሲመሽ ማሟት ቢሮዋ ለመግባት ስትኳኳል፣ ከንፈ ተነስቶ ተጣጥቦ ፀጉሩን አበጥሮ እየሮ ለመቀበል ይወጣ ጀመር። ማሟት ጭን መሀል ሲቀቀል ውሎ ወጥቶ ንፋሱ ሲመታው ልዩ አይነት ደስታ ይሰማዋል። ግን አብዛኛውን ጊዜ ይሄ ደስታ ፀሐይዋ ስትገባ ከሚወርረው ሀዘን ጋር ይቀላቀልና አንዳንዴ አልቅስ አልቅስ ይለዋል። ምክንያት የሌለው ሀዘን ልቡን ሞልቶት አዲስ አበባን ይዞራታል።

አብዛኛውን ጊዜ ወደ ላይ ገቢ በኩል ይሄዳል። በስድስት ኪሎ ወርዶ፣ ባራት ኪሎ ተጠምዞ ወደ ፒያሳ ይወጣል። ወይም ታች ገቢ ደርሶ፣ ቁልቁል ወደ ጦር ሚኒስቴር ወርዶ ቸርቸል ጎዳናን ይወጣል። ለእራት ቤቱ ወይም ከብዙ ዘመዶቹ አንዱ ቤት ይሄዳል። አባቱ እንዳይቆጣጠሩት «ጓደኛዬ ቤቶቹ ውጭ አገር ሄደውበት ብቻውን ትልቅ ቤት ውስጥ ስለሚኖር ቤቶቹ እስኪመለሱ አብሬው ልኑር» ብሎ አስፈቅዷቸዋል። እራት የበላበት ቤት ከዘመዶቹ ጋር ሲያወራ ሲጫወት ያመሽና (ስለሚያስቃቸው ቶሎ አይለቁትም) ወደ አምስት

በግት ላይ ደህና 'ደሩ ብሎ ወደ ወቤ በረሃ ያመራል።

ገንዘብ ያለው ጊዜ እራሱን እትላንቲክ ወይም ጊዊዲ ቤት ወይም እቲጌ ሆሪል በልቶ ሲኒማ ይገባል።

ቅዳሜ ቅዳሜ (አንጻንዲ እሁድም ጭምር) ካሳቱ ልጆች፣ ካሳቱ ልጆችና ጓደኞቻቸው ጋር እንድ ዘጠኝ፣ አስር፣ አስራአንድ ሆነው ወቤ በረሀ ከቤት ቤት እየሞሩ ይደገባሉ። ከንፈ አብሯቸው ይዞራል። መደንሰ ሲበሉቸው ዙሪያውን ይሰበሰብና ያስቃቸዋል፤ ግን እነሱ ሲያበሉ ወይም ሲተኙ፣ ሽርጫው እንደ ሌሎች ቤቶች እንደ መሆናቸው መጠን፣ በዚያ መልኩ፣ እንደዚያ አገጣጠሙ ለብሎ «እንደ አርቲስት» ሲደገስ ስለሚያዩት፣ ሁል ጊዜ በላቅ ተከበ፤ ግን እሱ ራሱ ላይስቅ ስለሚያዩት እና በተለይም በግሚት እሹሩ ምክንያት እነሱን በፍጹም እንደማይፈልጋቸው ስለሚያውቁ፣ አብዛኛዎቹ በየበኩላቸው ይፈልጉት ጀመር።

ዘመዶቹ ቤት ወይም ሲኒማ ወይም በረሃ አምሽቶ ወደ ስድስት በግት ላይ ግሚት ቤት በጋር በር ይገባል። አልጋ ውስጥ ገብቶ የራስጊወን መብራት አብርቶ መጽሐፍ ቅዱሱን የሆነ ቦታ ከፍቶ እንድ ያዕራፍ እያነበበ ይቆያታል።

ትመጣና በሩን ቆልፋ ሻሸዋን ስታስር፣ ቀሚሷን ስታወልቅ፣ ጉድ ጉድ ስትል፣ በአይኑ ይከታተላታል። አይ ስታምር!

«እንዴት ናፍቀኸኝ አመሸህ!» ትለዋለች

«እንቺም በጣም ናፍቀኸኝ ነበር»

አንጻንዲም «ቤት አልተኛህም ዛሬ?» ትለዋለች

«የለም»

«እንዴት አስቻለው?»

«አስቸሉት አይደለም'ኮ። ሌላ ቤት ሲተኛ ስለግይቻል ነው»

«ውሸታም» ትለዋለች እያቀፈች እየላመች

«እንቺስ ስንት ወንድ ተኛሽ ዛሬ ግታ?» እሱ መቀለዱ ነው። ግን ልቡ የምር መምታት ይጀምራል

«ሶስት ብቻ»

ቀልጿን እንደሆነ እያወቀም በቅናት «ቂንጥራም!» ይላታል

«እንተ አራተኛ ነህ»

ጠረፏም ትንሽ የተለወጠ ይመስላል። ግን ይሄ እግማ ላይኮ Suggestion የሚሉት ነገር መሆን አለበት። በሽቆም እየቀለደም

«ተበጁ!» ይላታል

«ብላኝ»

ጭጥጭ መሀል ይገኛል፤ እያሳው ጭጥጥ፤ የራ ቆንጆ፤ የራ ገራ፤ እያለ እያሻበ፤ እንብቆ እያቀፈ፤ ልብላብ፤ ጥሬራግ ስትላለት ደገሃት በጋደል ያሳምታል።

«አይ!» ብላ ስትመሆ፣ ከምትር ስትል

«ሁለተኛ ሶስት ወንድ ተኛኝ፤ አራት ወንድ ተኛኝ እያሉ መቀለድ ይቅር!» ብሎ እንደገና በጋደል ያሳምታል።

እንጻላመግት ለመደበት እየዋከረች እየላቀች

«ቀልጿን መቸ ሆነ?» ትለዋለች። ቅናቱ እየከረረ ይሄዳል። እውነት ሲያሳምግት «አይ!» መት ቀልጿን እይደለም። ስትለው፣ ሁለቱም እልህ ይሏቸው ደጋጋሞ ሲያሳምግት፣ ደጋግግ ወንቴን ነው ስትለው፣ ልክ ከቆዩ በኋላ ትሸነፍለታለች

«ውሸቲን ነው የራ ጌታ፤ ውሸቲን ነው። ሌላ ወንድ እንዴት ልተኛ 'ምቸል ይመስለሁል?» ትለዋለች

«ስለዋሸኸ» ብሎ እንድ ሁለት ጊዜ ካላመግት በኋላ፣ ግኩረፍ ስትጀምር ያገብላታል። «አይሸ ግሚትዬ። አይሸ የራ ቆንጆ፣ አይሸ። ከልቤ ስለምወድሽ፣ ውሸትሽን 'ንደሆነ እያወከም እቃመላለሁ። አይሸ» ብሎ መብራቱን ያጠፋል።

አብሯት አድር አብሯት ውሎ፣ ሲመሽ ነፋስ ለመቀበል ይወጣና ያመሸበት አምሸቶ ሌሊት ወደ ስድስት በግት ላይ ይመለሳል።

አንጻንድ ቀን ግን ጥሩ ልብወለድ መጽሐፍ ሲያገኝ፣ ነፋስ ለመቀበል ይወጣና እራሱን በልቶ ወደ ሁለት ተኩል ላይ ተመልሶ በጋር በኩል ግሚት ቤት ይገባል። ፒጃ ለብሶ አልጋው ውስጥ ተጋድሞ የጻገሰ ቤቱን መዘቃ እየሰጣ ልብወለዱን ያነባል። ልክ በፊት መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያነባው። አሁን ግን ግሚት እንደድርዳራ ብቅ አትልም።

የግሚት እሹሩ ቤት ቀድሞ ሲታቀድ እንደሚከተለው የነበረ ይመስለኛል። ዋናው ቤት አራት ከፍሎች አሉት።

እንግዳ ቤት፣ መብል ቤቱን መኝታ ቤት አድርጋዋለች። ከዋናው ቤት በስተኋላ በግራና በቀኝ በኩል አርስ በርሳቸው የሚተያዩ ሁለት ረጃጅም ጠባብ የከፍል ተርታዎች አሉ። እያንጻንዱ ተረታ እራት ከፍሎች አሉት። የልጆች ከፍል፣ ያሽከሮች ከፍል፣ ግድቤት፣ እቃ ቤት መዘተር። በእንዱ ተርታ ያሉት እራት ከፍሎች የግሚት አሻሻሪዎች መኝታ ቤቶች ሆነዋል። ሌላው ተርታ ግድቤት እቃ ቤት፣ እና የዘበኞች መኝታ ቤቶች ሆኗል።

በዋናው ቤትና በሁለቱ የክፍል ተርታዎች መሀል፤ በሶስት ግድግዳዎች የተከበበች የምትመስል ትንሽ ሜዳ አለች። ሶስት ከባዎች በትለውባታል።

የማሚት ቤት ግቢ በአጠና አጥር ተከቦ፤ ከቆርቆሮ የተሰሩ የፊትና የኋላ በሮች አሉት። የፊት በሩ ዳንስ ቤቱ እስኪዘጋ ድረስ ከፍቱን ሲቆይ፤ የኋላ በሩ ልክ እንደመሸ ይመረመራል።

ከንፈ እራቱን በልቶ፤ ተንሸራሽሮ ወይም ሲኒማ አምሽቶ ሲመለስ በኋላው በር መጥቶ እጅጌውን ይሰበስብና ቀስ አድርጎ እጁን በሁለት አጠና መሀል አሾልኮ፤ የተወረወረውን በር ይከፍታል። ከገባ በኋላ መልሶ ይወረውረዋል። እኩል ሌሊት ሆኖ ማሚት እስከትመጣ መጽሐፍ ቅዱስ ወይም ልብወለድ እያነበበ ይቆያታል።

አንድ ማታ ወደ አራት ሰዓት ላይ ይሆናል። ከንፈ የተወረወረውን የንሮ በር ለመክፈት እጅጌውን ሲሰበስብ፤ አሻሻሎቹ ተርታ የመጨረሻው ክፍል፤ ማለት በሩ አጠገብ ያለው ክፍል፤ የጠንፍላሽ መኝታ፤ ድንገት በራ። አይ ጠንፍላሽ ኮሚክ! ደርሶ መልስ ስትሰጥ ቆይታ ነው። ከንፈ በጨለማው አደፈጠ። ጎሽ! ነገ ምሳ ሲበሉ መቀለጃ አገኘ። ትንሽ ቆይቶ በሩ ተከፈተ። አንድ የአየር ኃይል ወጣት ቆቡን እያስተካከለ ወጣ። ወደ ዳንስ ቤቱ ሲራመድ የኮባውን ቅጠል በባክስ መታውና አንዴ ዘለለ የደስታ። ጠንፍላሽ በደንብ ሰጥታዋለች። ሰውየው ወደ ዳንስ ቤቱ ገባ። ከንፈ ማሰሳሰል ጀመረ። አሁኑኑ በሩን ከፍቶ ሄዶ ጠንፍላሽን ምን ስታረጊ ነበር እንቺ ተንኮለኛ? ይበላት? ወይስ አገር ጤና ብላ መብራቷን አጥፍታ በሯን ዘግታ ልትሄድ ስትል በጨለማው በወፍራም ድምፅ «ጠንፍ! እንቺ ቀጣፈ!» ይበላት? ወይስ ዝም ይበልና ነገ ምሳ ላይ ትላንት ማታ ወደ አራት ሰዓት ላይ አሮጥላን ስትማራ ነበር? ይበላት? የቱ ይሻላል?

ከውስጥ ወደ በሩ በኩል ወጣ ስትል አያት። ጠንፍላሽ አይደለችም፤ ማሚት ራሷ ናት! ማሚት። ከንፈ እዛው እንደቆመ ቀረ። ማሚት መብራቱን አጠፋችና በሩን ዘጋች። ወደ ዳንስ ቤቱ ተራመደች። ከንፈ እዛው እንደቆመ ቀረ። ማሚት።

ብዙ ከቆየ በኋላ ልቡ በኃይል እንደሚመታ ታወቀው። ልቡ በፍጥነትና በጨካኝነት እየመታ እያበጠ ሄደ። ደረቱን ሞልቶት ጉሮሮውን አጣበበው፤ ሸሚዜን ጠቦት ጉሮሮውን አነቀው። የሸሚዜን ቁልፍ ለመፍታት እጁን ቢሰድ ሸሚዜ ከፍቱን ነው። ሆኖ ደግሞ ይገለባበጣል። እግሮቹ ተብረከረኩ። እዛው አጠገቡ ጭለማው ውስጥ እንድ ትልቅ ድንጋይ አየ። እሱ ላይ ቁጭ አለ። ድንገት ሽንቱ በኃይል መጣበት። ቁጭ እንዳለ ሸና፤ ግን አስር ጠብታም አትሆንም። የሱሪውን ቁልፍ መልሶ ሲቆልፍ ሱሪው ረጥሷል። መቼ 'ንደሸናበት 'ንጃ።

ለረጅም ጊዜ ፊዩ ቁጭ ካለ በኋላ አንጎሉ ይሰራ ጀመር። ግን አንድ ሀሣብ ብቻ (ወይም አንድ ትርኢት ብቻ) ደጋግሞ ይታየዋል። ማሚት አልጋ ላይ ተጋድማ፤ ቀይ ልስልስ ጭናቿን ከፍታ፤ ወጣቱ አይሮጥላን ነጂ ሲከትባት! ሌላ ሀሣብ የለም። የማሚት ጭናች ብቻ። የማሚት ጭናች እንደተከፈቱ፤ መሀላቸው ቅድም የዘለለው ሰውዬ ቀስ በቀስ ይህ ትርኢት እየተደጋገመ እየተደጋገመ እንደ እብድ ዘፈን እየተደጋገመ፤ እንደ እሳት ድምፅ እየተደጋገመ፤ ሰውዬው ማሚትን እየከተተባት፤ ከንፈ ላይ ያልታሰበ ጉድ ፈጠረ! በኃይል አቆመበት።

በኋላ፤ ከንድ ስምንት አመት በኋላ ከንፈ «ነገሩን ላስረዳህ አልችልም። እኔም ራሴ አልገባኝም። ግን እንዲህ በመላ የሚመስለኝን ልንገርህ» አለኝ።

«የትናት ስቃይ ከመብቱና ከመጠንከሩ የተነሳ ሊያሳብደኝ ሆነ። ስለዚህ ውስጣዊው ሕይወቴ እብደቱን ለመከላከል ሲል፤ ያ የተኛት ሰውዬ እኔን መሳይ መሆኔን ገለፀልኝ። ሰውዬው እኔን መሳይ ከመሆኔም አልፎ እሱ ሲተኛት ያው እኔ እንደተኛኋት ያህል እንደሆነ አይነት ነገር ሆነ። ባጭሩ ውስጣዊው ሕይወቴ ማሚትን እኔ ራሴ በሌላ ሰው አማካይነት እንደተኛኋት፤ በሌላ ሰው ቁላ እንደ በዳኋት አሳመኝ። እንዲያውም ሰምቼው ወይም እስኪው የማላውቅ አዲስ አይነት አበዳድ ስለሆነ፤ ልዩ ጠንካራ ጣፋጭ የሆነ ስሜት ፈጠረብኝ። ሀሳቤ ተታለለ። ስለዚህ ቆመብኝ። በዚህ አኳኋን ሰውነቴ እንደጣመው አይቶ፤ መቼም ቢሆን ከመስቃየት መደሰትን ስለሚመርጥ፤ የስቃዬን ጉድጓድ ወደ ደስታ ምንጭ ለወጠው። ግን'ኮ ይሄ እሁን የምነግርህ በፍፁም ከእውነት የራቀ ሊሆን ይችላል። ማን ነው ራሱን የሚያውቅ? ይኸኔኮ ጥንት፤ ስልጣኔ ከመወለዱ በፊት፤ ወንዶች ሲቆቻቸውን ይፈራረቁባቸው ነበር ይሆናል። ስለዚህ ማሚትን የሚጋራኝ ሰው ላይ ሰውነቴ የጥንቱን የሴት መፈራረቅ አስታውሶ በኃይል ቆሞበት ይሆናል። ብቻ እኔ አላውቅም።»

ከንፈ በጨለማው ውስጥ ድንጋይ ላይ እንደተቀመጠ፤ ለመስቃየት ሳይሆን ለመደሰት በሀሳቡ ማሚትና ሰውየው እንደተቆላለፉ እየተመላለሰ ሲያያቸው ብዙ ከቆየ በኋላ፤ አንድ ሰው ወደሱ በኩል መጣ። በጨለማው በደምብ አልታየውም፤ ግን ቀሚስ ቢጤ የለበሰች መሰለው። እንግዲህ ከማሚት ቤት በስተጀርባ (አሁን ከንፈ የተቀመጠበት ቦታ) ትንሽ ሜዳ ብጤ አለች። ቀን ቀን የሰፈሩ ልጆች በድንጋይ «ጎል» ስርተው በጨርቅ ካስ ይጫወቱባታል። ማታ ማታ በዙሪያው ያሉ ትንንሽ ጎጆ ቢጤ ቤቶችና ጣሳ ቤቶች፤ ውስጥ የሚኖሩ ሴቶች በጨለማው ግብር ውሃ ይወጡባታል።

ታዲያ እንዲት ሲትቶ ከንፈ ባለመንቀሳቀሱ ስላላስተዋለችው፤
በተት ብላ እሱ አጠገብ መጣችና ቀረጸች ገልባ ቂጢጥ ብላ መሸናት
ጀመረች። ሽንፈቱ ሲል በጋይል አቆመበት። እሱ እንዳይበቃት
ደጋግማ ጡጥ አርጋ ፈሳች። ከንፈ በምኞት ብዛት ሲጮህ ምንም
አልቀረው የማሟትና የሰውየው መቆላለፍ የቀበቀሰው ልዩ መርዝ
እይነት ምኞት ወደዚች መልኩ-የለሽ የጨለማ ሲት ያረ። ልክ እሷ
ማሟት እንደሆነች ሁሉ፤ በሀሳቡ ቋገራም እምሷ ቀይ አፋ ተከፍቶ
ታየው። ብድግ አለ።

«እያምቤ!» አለች በትንሽ ድምፅ፤ ድንጋጤ ባነቀው ድምፅ።
ቆጢጥ እንዳለች ቀረች።

«ቋቋ!» አለህ በጨቤ ነው ምዘለዝለሽ» አላት። ገም አለች።
ትትቶ አስነሳት። ጡፈት ነሳ። ወጣት ናት። በቀረጸ ሳይ ቂጢጥ
ለየደባበስ፤ የቂጢ መለስለስ የባሰውን እያቆመበት «ሲትሽ የት ነው?»
አላት። በእጇ ወደህ አመለከተች

ከትንሽሽቹ ሴቶች አንዱ በሩ ተከፍቶ ውስጡ እንዲት ኩራዝ
በርታ ትታያለች።

«የለም እዚሁ» አላት

«እሷ» አለች። በጣም ፈርታለች

እሳው ሳሩ ሳይ ተጋደሙና፤ ሲያስጨንቀው የቆየውን እንግዳ
የትናት ሴታይና ምኞት ውስጢ አፈሰሰባት። ሲለቃት ቀስ ብላ ሲፈ
ዝቸና በፈን ዘጋች። ጨለማው ውስጥ ብቻውን ቀረ።

አንቡ። ፑንጨ ሳይ አንቡ። መቼ ያለቀሰው ይሆን? ለግን ያለቀሰው
ይሆን?

ምኞቱንም፤ ቅናቱንም፤ ጋጢያቱንም፤ ሲቃዩንም፤ ቋለማይቶ
ሲትቶ ውስጥ አፍሰሰ ሲያበቃ፤ በሰላም ማሟት መገታ ሲት ገብቶ
እንደወትሮው መደሐፍ ቅዱሱን ሲያገባ ቆያት።

እንደ ወትሮው በበድህነት ከሩብ መገታ፤ በሩን ቆራሩ፤ ልጩን
አወጣጠቃ፤ አሊጋው ውስጥ ገብታ «አቀፈኝ» አለችው።

እንዲሁ እጇን ጣል አረገሽት። ሳያቅሩት፤ ሳይሰማት፤ ምንም
ሳያደርጋት፤ ቋሪሽ፤ ሳያገጋግራት ለመተኛት ቆርጧል። ማህረፍ
ሳይሆን ገም ብሎ መተኛት።

«በደምብ እቀፈኝ» አለችና እቅዱ አርጋ ተገቢቸው፤ ሲመኝው።
የሰውነቷ ሙቀት፤ ወፍራም አሰላሳ ድምጿ፤ ግሩም ጨርሷ፤
ያስመደችው ገሰት አሳባችል አለው። እቅዱ አርጋ ሳማት። አያት።
ሐሽ እንደ ድሮው ናት። ሂመው።

«ሲት አልተኖህም ዛሬ?» አለችው እንደወትሮ አየላቀች። በሌላ
ጁ በማት። ይህን ጥያቄ የምትጠይቀው ሁልጊዜ እይደለም፤ አልፎ
አልፎ እንዳንድ ግታ ነው... እሷ ሌላ ወንድ የተኖች ጊዜ ሳይሆን
አይቀርም። ልቡ እየዘለለ

«አልተኖሁም። አንቺስ ስንቱን አጋደምሽ ዛሬ ግታ?» አላት

«ዛሬስ አልተኖህም ልጄ» አለችው

«ምነው?» አላት፤ ልቡ እስኪያመው ድረስ እየመታ

«ሁለት ብቻ ናቸው» ሆኖ ተገለበጠ። ጉርሮው ድርቅ ብሎ
ደጋግሞ መዋጥ ይፈልጋል፤ ግን ምራቅ የሚሰጥ ካቶ ውስጥ የለችም፤
አቶ ደርቋል

«ስንት ኖሯል ሌላ ቀን 'ምትተኚው?»

«አራት እምስት»

ድምጹ እንደ ጨቤ ሆኖን ወጋው «ሸርመጣ!» አላትና ፊትን
ደረፈ ውስጥ ደበቀ የመጥኝ

ራሱን እየደባበሰች «ዛሬ ግን ሁለት ብቻ ነው። አንተ ስለተኖ ነህ
አለችው። ጠረፊም ትንሽ የተለመደ ይመስላል። ግን ደጃ እግማ ሳይቅ
ጫጫጫ የሚሉት እይደለም፤ የተጀት ወንዶች ሳባቸውና ጠረፍቸው
ተላኩበት ከጂ ግሩም ጠረጎ ጋራ ተቀላቅሎ ነው።

ደረፈ ውስጥ ተባጂ፤ እስር ጊዜ ተባጂ፤ ግድ እሳት፤ ተባጂ፤
ብሎ ቀና አላና፤ አይን አይናን እያ ተባጂ፤ ተባጂ፤ አላት

«ይልቅ ከምታኮርና አትቆዳኝም?» አለችው እየሳቀች። ልክ
እንደደረፍ እየሳቀች።

«ሸርመጣ!» አላት ድንገት ሳቋ ከፈፈ ጠፋ «ምነው
ትደጋግመዋለህ? ሸርመጣ መሆኔን ገና ዛሬ ነው፤ ደ ያለማታውን
አለችው። በጣም አሳባችው። ለጊዜው ቅናቱን ርሎ ፈገገ እየደባበሰ

«አትቀመግኝ ማሟት፤ ቅንቼ ነው፤» አላት። በጋይል ተጠ
መጠመችበት።

በተሰበረ ድምጹ ሕዝቡ ሸርመጣ አትባለች፤ ያህ ፍቅር ካንተ
ጋር ስሆን ሸርመጣ መሆኔን አረሳለሁ፤ አታሰቃውህ። እሷ ያህ
ቀንጽ፤ አታሰቃውህ።

«እሷ ማሟት፤ ይቅር፤ ያህ ገዜ»

«አታሰቃውህ፤ አታሰቃውህ፤» አለችና መንገዱን ጀመረች

«እሷ ገዜ ማሟት፤ ይቅር ያህ ገዜ እሷ ይቅር ማሟት፤
እይደለምደኝም። ያህ ፍቅር ያህ ገዜ ይቅር አታሰቃህ፤ እያህ ለፈጅዋ

ጊዜ ከተለመደው በኋላ፤ ቀስ በቀስ መንሰቅሰቋን ተወችው። ትንሽ ቆይቶ እንባዋም መፍሰሱን ተወ። ከንፈ የራሱን መብራቱን አጠፋና እጁን እንተርሶ አስተኛት።

ሌሊት ሲነቃ መብራት በርቷል። እሱ 'ንደተጋደመ ማሚት ከበላዩ ቁዋ ብላ ታየዋለች። ፊቷ ሀዘን ለብሏል።

«ምነው?» አላት

«አይሀለሁ»

«ለምን አዘንሽ?»

«እንዲሁ»

«ለምን አዘንሽ?»

«አፍ! እንዲሁ ነው አልኩህ! እቀፈኝ»

ሳማት፣ ተሻሻት፣ ቀስ እያለ እያጫወተ ሀዘኗን አስረሳትና፣ መላቅ መቀለድ ከጀመሩ በኋላ

«ምን ሆነሽ ነበር እንደዛ ምታይኝ?» አላት

ሀዘኑ ፊቷ ላይ ተመለሰ። ግን አልናገር አለችው። ብዙ ሲጨቀድቃት ጊዜ

«ልትተወኝ ነው» አለችው

«ማነው ያለሽ?»

«ሸርሙጣ መሆኔን መገንዘብ ከጀመርክ በቅርቡ ትተወኛለህ ማለት ነው። ያኔ ምን እሆናለሁ?» አለችና ተጠመጠመችበት። እንዴት ነው ያሳዘነችው! ደሞ እንዴት ነው የወደዳት! የሚለውን ሲያጣ ጊዜ

«ልታባርሪኝ አስበሻል 'ንዴ?» አላት

«ውይ የኔ ጌታ! እባክህን አትሂድብኝ የኔ ብርሃን! አትሂድብኝ!»

«እሱን ተይው! በአሽሙር በቃኸኝ ሂድልኝ ማለትሽ ነው። እኔ 'ንደሆንኩ በሽጉጥ ብትይኝም አልሄድልሽ»

በወፍራም ኮሚክ ድምፅ «ፕረሰኛውን! እኔ የንኮዬ አባት! ማንም ቢፕላግሽ አፒንጫውን ብዬ አፐር አበላዋለሁ 'ንጂ አልሄድልሽም! ፕረሰኛውን!»

በግድ መላቅ ጀመረች። አንድ ሰዓት ያህል የሆነ ያልሆነውን እየተባጠረ ሲያስቃት ከቆዩ በኋላ ጭኗ መሀል አስገባችው። እጁን ዘርግቶ መብራቱን አጠፋ።

እንደ ዛሬ አቅፋው፣ እንደ ዛሬ ሰማው፣ እንደዛሬ ሰጥታው አታውቅም። እንደዛሬ ልቡን አጥፍታው አታውቅም። ሁለቱም አበዱ።

አብደቱ መሀል ላይ ከንፈ የማታውን አውርጥላን ነጂ አስታውሶ እየቀና

«ለምን ከሌላ ወንድ ጋር ትተኛለሽ?» አላት

«ለገንዘብ ስል ነው። ገንዘብ ያስፈልገኛል»

ከሌላ ወንድ ጋር መተኛቷን ትከዳለች ብሎ ነበር። እውነቱን ስትነግረው ጊዜ በጣም አደኝታት፣ ከልቡ አከበራት፣ እንደምትወደውም በግልፅ ታየው። ቅናቱ ከደስታ ጋር ተቀላቅሎ፣ የሚያስጨንቅ ግን ደስ የሚል ግሩም ስሜት ፈጠረበት።

«እኔ 'ምወደው እንተን ብቻ ነው፣ ታውቅ የለ?» አለችው

«አዎን»

«ታዲያ ምን ቸገረህ? ሌላው ዋጋ የለው። እኔ ለገንዘባቸው ስል እንጂ ስሜትም አይሰጡኝ»

«ሙኝ?»

«ሙት!» በወፍራም ለስላሳ ድምጸ ጆሮው ውስጥ «እኔ 'ምወደው እንተን ብቻ፣ የሚጣፍጠኝ ያንተ ቁላ ብቻ። ብዳኝ 'ስቲ በሀይል ብዳኝ፣ ልቤ 'ስኪጠፋ ብዳኝ!»

በአልጋው ምሽግ ውስጥ በጨለማው ተደብቀው፣ ሙቀትና ላባቸውን ለብሰው ብዙ ሕግ ጣሱ፣ ህግ በመጣላቸው ከድሮዋቸው ይበልጥ ተቀራረቡ፣ ተዋደዱ፣ ተባዱ፣ ተላላሱ፣ ተኛኸኩ፣ ተገለበጡ፣ እቃሰቱ፣ ተሰጫጩ፣ ተቃቀሩ፣ ተቆላለፉ።

ይህን የሕይወት ትግል ሲጨርሱ ጣፋጭ ሞትን ሞቱ፣ እንደተዋደዱ እንደተቃቀሩ ተኝ። ሰላም። ከስጋ ማዕበል በኋላ የመንፈስ ሰላም። እንቅልፍ፣ አጭር ሞት።

ከዚያች ሌሊት በኋላ ያልጋ ግንኙነታቸው ተለወጠ።

የክንፈ ቅናት ለጊዜው ይጥፋ 'ንጂ መመለሱ አልቀረም። እንደ ልማዱ በስድስት ከፋብ አልጋ ውስጥ ገብታ ስታቅፈው፣ በጠረፎና በሁኔታዋ ከሌላ ወንድ ጋር እንደነበረች በቀላሉ ያውቅ ጀመር። እሷ ደሞ አትደብቀውም። ሲጠይቃት እንደድሮ የቀለድ እያስመለሰች «ስስት ተኛኩ፣ አራት ተኛሁ» ትለዋለች።

ያከራፋል። ትለማመጠዋለች። አቅፍ ታረገውና እየሳመች እያበበለች «እንተ ምን ቸገረህ ቢተኝኝ? ለገንዘባቸው ስል ነው 'ንጂ ስሜትም አይሰጡኝ። እኔ 'ምወደው እንተን» እያለች ጭኗ መሀል ታስገባዋለች።

ሆነ ብሎ በድንገት ድርግም ይልባታል።

አሟት ስትሮህ፣ እንደሚባበል የባሰውኑ ያሳምማታል።

በተለመደው የጥራት ስርዓት በሚቆራረጥ ድምፅ «አ! ተወኝ ንጂ»
ሆኑ። ምንም ዓይነት ጥራት ስርዓት የሚፈጸምበት ስርዓት ለሀገራችን
ሰብአዊ ልማት ስትሆን፤ በጥራት ስርዓት ስለሚቆራረጥ፤ ለንግድ
ከጥራት መሰረድ ስትሆን፤ ትክክለኛ ሳይሆን ለንግድ ስርዓት
ጥራት ይቆያል። ስርዓት ስርዓት ስርዓት ስርዓት ስርዓት ስርዓት
በሰብአዊ ልማት ስርዓት ስርዓት ስርዓት ስርዓት ስርዓት ስርዓት

- በደብ ከፈች። ይላታል
- ይኸው ነ።
- አስገቢኝ።
- ረሰህ አስገባው።
- እኔ መቼ አመጣሁት። ይልክ አንገድ ስር አውራ ጣቶቼን በጋደል ሲሳገር
- እሷ እሷ ይኸው። አያለች ትታዘዝዋለች።

አንድዚህ ብዙ ካሰቃቃች በኋላ፤ መፍጨርጨርም መለማመጥም
ትተውና -አንድፈቀድክ አርገኝ፤ ብትፈልግ ግደለኝ። ብላው ግልብ
ትጀምራለች

አንዳንድ ሰዶይ ቅናቱ በቀሉ ጭካኔው ይጠፋል። በጣም
ታላቁንዋለች። ያብብላታል፤ ይለማመጣታል፤ አንዳንድ አየጠረጣ፤
ጉንፋኑንና አርጥብ አይደሉን አየላመ

«ግጥሙ፤ አይደሉ የኔ ቆንጆ፤ አይደሉ ። እሷ ይቅር፤ የኔ
ቆንጆ፤ ይቅር ይቅር የኔ ቆንጆ የኔ ፍቅር። አይደሉ የኔ ግጥሙ፤
አይደሉ።»

«ስመድህ ለምን ትጠላኛለህ? ለምን አንዲህ ታረገኛለህ? ለምን
ትጨክንብኛለህ? አያለች ጉንፋኑን አንገቱን አይኑን አፋን
ትሰመዋለች። አያለቀሰች አየላመችው አያተፈችው አየተጠመጠ
መችበት። በእጅና በጭንቀት አያተፈችው። በፍቅር ታሸንፈዋለች

«አንዲህ አየወደድኩህ ለምን ትጨክንብኛለህ? አላሳዘነህም?»
ትለዋለች

«ምን አንድያየኝ ንጂ። ጠላጄኝ?»

በወደል ጥጥጥ ትልበትና -ወይ፤ የኔ ፍቅር፤ አንዲት እኔ
ሳለሁ? አንዲያውም ከደር ይበልጥ ነው ጥወድህ። አይታወቅም?
ትለዋለች። ፍቅርና ሰላም ይልብሳል።

አንድተቃቀፋ አንቅልፍ ይመስላቸዋል።

«አንግዲህ አንጠጥላለሁ ፊሰን ያንጉደጉደውና አዲስ አበባ ላይ
ሽንቲን ያዘንበው ጀመረ። አለ ከንፈ ታሪኩን ሲቀጥልልኝ።
«ከረምትና ቅናት እጅ ለእጅ ተያይዘው ሲመጡ ጊዜ የውብ
በረሃን ሽርሙጦች የሙጥን አልኩ።»

ሲመሽ አንድድሮ ከማሟት አልጋ ይመጣል። ግን አንድያንሸረሸር
ዝናብና ጭቃው በየት በኩል? ማሟት አልጋ ውስጥ ተጋደጦ መብቃ
አየሰማ አንድያንብ በትርብ የተወለደው ቅናት አያስቀምጠውም።

«ማሟት አሁን የት ትሆን? አንድ አጣብቆ ያስደንባት ይሆን?
መታንታዋን አውልቃ ጭኝን ከፍት አርጋ ትሰጠው ይሆን? ሲቃይ።
ዘመዶቹ ቤት ሃይ አራት መብላት ያስጠላው ጀመር። ሰዎች ሁሉ
አንዲሁ ሲያያቸው ወይ ሲሰማቸው ብቻ ያለምክንያት ስለሚያበሽቱት
ብቻውን ከትናቱ ጋር መኖርን መረጠ። ከትናት፤ ከብሰጭትና ከብቸኝነት
ጋር ሲጃራ መጣ።»

ሲመሽ ከማሟት ቤት ወጥቶ -አፍሪካ ሆኗል- ወይም ሌላ የዐምሳ
ሳንቲም ሆኗል ሃይ በዋጊታ አራቱን በልቶ፤ ከዚያ በኋላ ቤት ሃይ
የሲጃራ ጢስ ተለበት መሰረት አየሞከረ ቆይቶ እስኪመጣ ድረስ ሁለት
ሶስት ሰዓት ይሆንላታል። ያን ጊዜ ዘናጭ በኋላ ሳይንት የዘናብ ልብስ
ከነቀበቶ፤ ከቆሟ ይለብሰና ወደ ውብ በረሃ ያመራል። ግን ግጥሙ
ቤት ብቅ አይልም።

መልክ ቆንጆ ስለሆነ፤ ልብስ ስለሚያምርበት፤ ጥሩ ስለሚደንስ
ቤቶች ይመዱታል። ግን በነዚህ ምክንያቶች ደግሞ ወንዶች አንድሚጠ
ለት አንድሚገባላቸውት ስለሚታየው በደምብ ተዘናንቶ አይመደቡም።
አይደንሰም። ትንሽ ትንሽ ይፈራል። ይህን ፍርሃት ለማስወገድ አንድ
ሁለት ብርጭቶ ኮፍክ አክታትሎ ይጨልማል። ተስ በተስ ፍርሃቱ
ይለቀቀል። አንድሚያፈራቸው ሲያዩ ወንዶቹ ገልግላቸውን ይተገቡ።
አንድሚገባላቸውት ሲያዩ መዝናናት ይጀምራል። ቆንጆጥን ቤት
ይመርጥና በደንስ ያጣድፋታል። ዛጅ ምሽት በግንባርቸው ሶስት
ወይም አራት ቤቶች ውስጥ ቆንጆ ቤት ካልጠፋ፤ ገራግር፤ ዘራጎን
ከቀጠለ፤ እና ኮፍኩ ሥራውን ካላጀረጠ፤ ግጥሙ የትኩት ሲቃይ
እስከ ስድስት ሰዓት ጋያላቸውን ያጣል። አልፎ አልፎ ብቻ አንጀቱን
ጭጥቶ ያረገትና ይለቁታል።

ነገሩ ከግራሊታቸው ቤቶች ጋር አንድላሉ ለመጣት ከሰረዘቸዋቸው
ወንዶች መካከል አንድሚያስፈልገው ታላቅ መጀመሪያ ነበረች።
ወንዶች በጠቅላላ ሁለት ጓደኛት አንድሆኑ እሱ አባቶቹ ፈረዎን
ናቸው። ፈረዎንቸውን ለመደበት ሠብከትና መፍጨርጨር ያበላላ
ያገኙትን ወንድ መጀመሪያ በትንሹ ነገር ይፈልጉታል። ነገሩ
ከጥላቸው ግን ወይም ያሸቡታል ወይም የራት ጓደኛቱ ይደቁታል

እንደዚህ አይነተኞቹን ክንፈ ሁለት ሶስት ኮኸክ ከገለበጠ በኋላ «እንደአንበላ» ይገላግላቸው ጀመር። ነገር መፈለጉን በመጠኑ ተውት።

ብቻ አንዳንዶቹ ነገረኞች በጭራሽ ፈሪ አይደሉም። እንዲያውም ጎበዝ ናቸው። እነሱን ንግዲህ ክንፈ ቶሎ ብሎ ይተዋወቃቸዋል። ትንሽ ይኮምከላቸዋል። የትኛዋን ሴት እንደሚፈልጉ ያስተውላሉ። «ተው ግድየለህም፤ ኢቺ እንትና ሳትወድቅልህ አልቀረችም። እንተ በማታያት ጊዜ ስታይህ ብታያት! ፊቷ ላይ ፍቅር ተጽፏል። አይኗ ውስጥ ምኞት ያበራል» ይላቸዋል። ሌላ ጊዜ ደግሞ ሲደንሱ ያጠናቀውና በጭራሽ ጸንሰ ሳይችሉም በመገረም «እንቺ ሰውዬኑኑ ጠንቅ ብቻ ትመስይኝ ነበር። ለካስ አሪፍ ደናሽ ነሽ» ይላቸዋል። ይጋብዙታል፤ ስለሴትየዋ ይነግሩታል። ጎበዞቹን በጓደኝነት እየያዙ እንደጋሻ ከሌሎቹ ነገረኞች መከላከያ አደረጋቸው። በዚህ አኳኋን መንገድ ተጠርጎለት ሲቶቹን ያላንዳች እንትፋት ሊጠጋቸው ይቻላል።

ለመጀመሪያ ጊዜ አንድ ቤት ሲገባ በተለይ ዘንጦ ይመጣና ይከራል። ዊስኪ ያዛል። ሴቶቹን በሙሉ አንድ በአንድ እንደ ስቃ ያጠናቸዋል። ደስ ያለችውን፤ በተለይ አይኑ ያረፈባትን ሳኪስትራይክ ሲጃራውን እየጨሰ ፍብ ሰዓት ያህል አያያት በአይኑ አድንቋት፤ ያስቀዳውን ዊስኪ ሳይነካ ሂሳቡን ከፍሎ ይመጣል። አምስት ስድስት ማታ አከታትሎ በዛችው ሰዓት መጥቶ፤ ያቺኑ ሰርቶ ይሄዳል። ብቻ አለባበሱ አምስቱንም ጊዜ ልዩ ልዩ አይነት አዘናኝነት ነው።

እስካሁን ንግዲህ ሴቶቹ ማን ነው ይኸ ቆንጆ ኩራተኛ፤ ብለው አጠያይቀው የማሟት «ሳል» መሆኑን አውቀዋል። ክንፈ የሚቀጥለውን ሳምንት አዛች ቤት አይደርስም። በሳምንቱ የተቻለውን ያህል ዘንጦ ከተፍ ይላል። በአይኑ ሲያያት የነበረውን ሴትኖ ታንጎ ያስደንሳታል። ልዩ አይነት፤ ግሩም አይነት ታንጎ ያስደንሳታል።

ከሲኒማ ቀድቶ፤ ከዳንስ መጽሐፍ አጥንቶ፤ ብዙ ጊዜ አስበበት፤ ከዘመዶቹ ልጃገረዶች ጋር ልምምድ ሲያደርግ ብዙ ሰዓት አጥፍቶበት፤ በመጨረሻ ከደሙ የተዋሀደ አደናኝነት። ሴትየዋን ይህን «ተአምራዊ» ታንጎ አራት አምስት ጊዜ አከታትሎ ያስደንሳትና፤ ልትፈልገው እንደጀመረች ሲያስተውል እርግፍ አድርጎ ይተዋታል። በአይኑም ዘመር ብሎ አያያት።

ከጓደኛዋ ጋር የታንጎውን ያህል የሚያስደስት ቡጊ ይደንሳል። በዛውም ወሬ አያወራ በሳት ልሻን ያፈርሳታል። እንደቀልድ እያስመሰለ «ሰደኞሽ ወደኩላት፤ እባክሽ አማልጂኝ» ይላታል። በኋላ እንደምትነግራት ያውቃል። የመጨረሻ አንድ የማይሆን ወሬ እውርቶ ዜጋይል ያስቃትና «በይ ደህና እደረልኝ» ብሏት፤ የሚፈልጋትን ጓደኛዋን ግን በአይኑ ንጂ ሳያያት ሂሳቡን ከፍሎ ውልቅ ይላል።

ከሁለት ወይም ከሶስት ቀን በኋላ ተመልሶ፤ እንደዚያው ያችን በፀጥታና በኩራት ታንጎ አስደንቦ፤ እቺን በቀልድና ኩምከና ቡጊ አስደንቦ «ከረ ንባክሽን አማልጂኝ!» ብሏት ይሄዳል። እንደዚህ ሁለት ሳምንት ሙሉ ከግረ በኋላ የልፋቱን ዋጋ ያገኛል። ሴትየዋን «የመኝታ ቤትሽን አሳይኝ» ይላታል። እሿ ትለዋለች። የቀረው ቀላል ነው። ከዛ በኋላ በሳምንት ሁለቱ ያህል እሳ ቤት ብቅ እያለ ታንጎውን እየደነሰ የልፋቱን ዋጋ ይከፈላል። ብዙ ሰው ያለ ጊዜማ መደነስም የለበት «በጓሮ ልግባ ንባክሽን» ይላታል። መጥታ ትሰጠዋለች። አንድ ሶስት ቀን ከሰጠችው በኋላ ከኩራቱና ከታንጎው ጋር ኩምከና እየጨመረ ብዙ ያስቃታል።

በዚህ ዘዴ ወይም «ቴክኒክ» በክረምቱ ውስጥ አንድ ስድስት ሴቶችን ያዘ። ዛሬ አንጂ «ባሏ» ስላለ፤ ወይም «ንፁህ» ስላልሆነች፤ ወይም በሌላ ምክንያት ልትሰጠው ባትችል፤ ለነገ ወይም ለተነገወዲያ ቀጠሮ ይቀበልና ሌላ ቤት ይሄዳል። ከስድስቱ ውስጥ አንዷ እሿ ማለቷ ስለማይቀር ማታ ማታ ቢያንስ አንድ አለው።

ሲጠጣ፤ ሲደንሰ፤ በጓሮ ገብቶ በድብቅ ሲተኛ፤ ሲጃራ ሲያጨሰ ያመሽና ወደ ስድስት ሰዓት ላይ ማሟት ቤት በጓሮ በር ገብቶ አልጋ ውስጥ ተጋድሞ ይጠብቃታል። በስድስት ከፍብ ትመጣለች። ምኞት፤ ትናት፤ ፍቅር ማሟት ገላ ውስጥ ተደባልቀው ለክንፈ ገህማዊ መንግስት ሰማያት ይሰራሉ።

አምስት ስድስት ሴቶች ይበቁት ነበር፤ ግን እንደሚሰለቻቸውና ካልከፈለክን እምቢ ንደሚሉት፤ ወይም እነሱ ንደሚሰለቹትና ሌላ ሴት ንደሚያምረው ስለሚያውቅ፤ እነሱን እየተደሰተባቸው፤ ለወደፊቱ ደግሞ ሌሎች ቤቶች ውስጥ ሌሎች ሴቶችን በዛችው «ቴክኒክ» ሊያበስል ይጀምራል። አሁንም ከልምድ ብዛት የተነሳ ስህተቶቹን እያረመ አዳዲስ ብልህቶችን እየጨመረ ቴክኒኩን በጣም ስላሻሻለ፤ ሴቶቹን ባጭር ጊዜ ውስጥ እሿ ያሰኛቸው ጀመር።

ዋናው ብልህት ሁለቱንም ነገር በድብቅ መስራቱ ነበር። ማሟትም ባትሰማ ይሻላል፤ ሴቶቹን ከሚፈልጉ ወንዶችም ጋር ግጭት ቀረለት። ዋናው ነገር ደግሞ ሴትየዋን ታንጎ እያስደነሰ «በጓሮ ልግባ?» የሚላት ጊዜውን ጠብቆ፤ የዳንስ ቤቱ ሰውና ጩኸት በሚበዛበት ሰአት ስለሆነ፤ እና ሴትየዋ እሿ ስትለው ልክ ወደ ቤቱ ወይም ወደ ሌላ መጠጥ ቤት እንደሚሄድ ደህና እደረ ብሎ ጨብጧት ሂሳቡን ከፍሎ በፊት በር ስለሚወጣ ከሱና ከሴትየዋ በቀር ጉዳዩን የሚያውቀው ሌላ ሰው የለም። ሴትየዋም ራሷ የሥራ ጓደኞችዋ «በብላሽ ትደሩለች» ብለው እንዳይንቋት፤ ወይም ቀንተው ከ«ባሏ» ወይም «ከውሽሞቼ» ጋር እንዳያጣሏት በማለት ነገሩን ትደብቅለታለች። ስለዚህ እያንዳንዷ ሴት ክንፈን ከማሟት ላይ ለብቻዋ በድብቅ የምትሰርቀው ይመስላታል።

ግግት በሰላም ጥን ትሰራ ይሆን? ከነሌ አያውቅም፤ ግግሩ
አይረዳም። አንድዎትወደው ያውቃል፤ እሱም አንድግጦአት
ያውቃል፤ ባቃ። ስርወ-ግ አንድሆነችና ለጥንባብ ሰትላ ከሌሎች ጋር
አንድዎትተኛ ያውቃል፤ እሷም ራሷ ያሳቃው አታውቅም።

እውነቱ እዚህ ላይ ይቆጣል። ሂጺ በዉሉግ በጽፎ በር ፋጥ
ሲሰልል ማህደራሽ መነታ ውስጥ ደርሶ መልሰ ለመሰጠት ግግት
ካንኦ ጽፎ ስትገባ ሊያያት ይችላል። ጥን ራሱን ለግብቃየትና በሌላ
ግግትን ለግብቃየት አንድሆነ ነው፤ ሂጺ ጥንም ጥቅም አያጥብትም።
ሲቀርብ፤ ሳይሆን ለድህነት ሰጥቶ እስኪሆንላትና ሂጺ ሲሰልል የረደባ
ተንተርሶ ወፍረዋ ድጥጋን እየሰጣ ከርሷ ማረፊያን እስኪተሃሳብ ድረስ
ሲት ግላጽ ይቻላል።

እያንዱ እያንዱ እያንዱ ቀድሞ እያንዱ ማደግ እያንዱ የተሰጠረ ዉሃ
እያንዱ፤ ጭንቅ የተወታተበ ጸርድ እያንዱ የተሳዉረ መሳጣ እያንዱ
መጠሪያ እያንዱ ትኩህ እያንዱ፤ እያንዱ እያንዱ እያንዱ ሲያደግ፤ ሲያዘር፤
ሲያዝ፤ በጽፎ ገባት ሲሰጥ፤ ለገላ ቀጠሮ ሲቀበል፤ አንድ ነውራ የሮ
በታሃ፤ እያንዱን ባህረ ለግግሩ ሳጥንት እያንዱ ሲያጠጥድ ያመጣል።
የሲጽራ ቀለሙት እያንዱ ነልኮል ሲገለብጥ፤ ሲገጥሙ ሲያወቅረሱ፤
ሲያቃወሙ ያመጣል። ይሄ ሁሉ ሌላት ግግትን ሂጺ እስኪገኝባትና
ሰጥቶ ግግትን ለመርላት።

ለሰድስት ሩባ ወደጥ አሰር ጉዳይ ሲሆንላት እርዳራ ሴሌ ይሆን
ከነቱ ወቅት እርግፍ እርሱ ጥሎ፤ አንድ ተታ። የሥራ ልብስ አውልቶ
ጥሎት፤ ወደ ግግት ሲት ያመራል። እሷ 'ግግሩ ቀው እሴት
የግግሩ ቀው ሳትሆን የግግት ገላ፤ ድጥጋ፤ ማረፊያ፤ ግብዓት፤ ያ
ቅናታ፤ ያ ብቻውን ሲሆን የግግሩ ስርወ-ግ ቅናታ፤ ከገላጥና ከሚረድ
ጽ ሲቀበሉ ጥንሽ ጣቢያ አለው። ግግት።

አንድህ ሲል ከረዎትን አሳልፈ

አንድ ግታ፤ አንድላግኦ አልጋ ውስጥ ገብቶ መጽሐፍ ቅዱስን
እያነበበ ሲመጣቃት ለድህነት ከሩብ አለፈ፤ አልመጣችም። ለድህነት
ተኩል፤ አልመጣችም። የዳንስ ውጪቃው ቆመ። ግግት እስኪትመጣ
ጊዜው ወርሷው። ከነሌ መቆነጥጥ ጀመረ። ለሰጥት ሩባ ጉዳይ
ሰጥት፤ ሰጥት ከሰጥት፤ ሰጥት ካምሰት፤ ሰጥት ከሰድስት፤ ሰጥት
ነሰር።

ለሰጥት ሰጥት። ወደ መደነሻው ከሩባ የግግሩ ወደብ በር ቀስ
ሴሌ ከፈተ። ጭላግ፤ ቤቱ ከተዘጋ ዘመን የለውም። በጭላግ፤ ወደ
መውጫው በር በኩል፤ አንድ በአንቅልፍ ይተሃሳላል። ከሰጥት አንድ
ወደጥ ከሚረድ አንድ

ግግት የት ሂጺ 3 ከነሌ ሳሌ ሳሌን ሰጥት ወደ ገራው
ተመልሶ አዋ አልፈ፤ ሃጺ ማህደራሽ ሴሌ ማዎታት የጥረው። ሃጺ
በጋደላ ወጠረው። ሰጥት ሳሌ ወደ ሃጺ ሳሌን ሰጥት ሴሌ አመራሪ። ሃጺ
ትሃሽ እያንዱን አዋቀ፤ ሃጺ እያንዱን ሳሌን ሳሌን አመራሪ።
ጥግግትን ሳሌ ነልጋ ወስጥ ሃጺ ጥግግት ግግትን
ያሰቃል። ጥግግት ተሳታፊ። ማረፊያን አመራሪ። ጥን ሳሌ
አወጪላው። ገራ ሃጺ። ሳሌ የረደባውን ማረፊያ ወደ ገራው።
የጣረውን ማረፊያ ማግኘት ከሌላው ወሳት ወደ ሳሌ ሃጺ።
አጥፋት ሲመለስ ማህደራሽ ገራውን ገዛው

እናትነት የሰርወ-ግ ሳሌ ቀድሞ ከሳንዳውሎ፤ ሴሌ ማረፊያ
ማረፊያን ሳሌን ማግኘት ሳሌን ሳሌን ወደ ማረፊያ ማረፊያ
የሴን ሳሌን የቃወረ ሳሌን እንደሰጠው ሃጺ ሴሌ አዋ ሳሌን
ከነሌ ትሃሽ ሳሌ ነላ። ሳሌ ገራውን ግግት ሰጥት ትቃን ሃጺን
ሴሌ ማረፊያን ለማግኘት ያረፈጋል። ሴሌ ነላ። ማረፊያን ያሰራ
ረቃቃ ወሳሪን ተመላ ጥግግትን ማረፊያን የሳንዳውሎ ሳሌን
ሳሌን። ከነሌ ሳሌን ጥን ገራው። ማረፊያን እንደሆነ አመራሪ
እንደ ወርሻው ማረፊያን እንደ ሳሌን ወስጥ ሳሌን የረደባውን
ማረፊያን ሳሌን ግግትን ያሰቃ እንደሰጠው አወቃቀ። ማረፊያን
ሳሌ ጥን ሳሌን፤ እያሌ አላው ወስጥ ሃጺ የግግት ማረፊያ
አጥፋውን ትረራ እንደ ሳሌን ያሰቃ። ግግት። እውን አንድ ነላ።
ከነሌ አላው ወስጥ ይሃውን ጀመረ። ሳሌ ወሳሪ ግግት ማረፊያ
እስኪገኝ ሲት ያሰቃው እያሌ ሳሌ ሲት። ጥን ሳሌን፤ ሳሌ ሳሌን
ሳሌን ሳሌን እትቀር። የሳሌን እትቀር። ማረፊያን ሳሌ ሳሌን
ግግት ያሰቃ የሳሌን ትሃሽ ያሰቃ ታላቅ ወደጥ አረጋጅቶ
ቀጣ ወደ ጋላ ሊ። እንደሆነ አላው ወስጥ መሃደራሽ ጀመረ።
ወደረሽ ሳሌ ሲት እስኪሰጥ ያሰቃ። በታላቅ ጥን ሳሌው ያሰቃ
እውነት የታሰርቶ እንደሆነላት ተሰው ያሰቃ። እውን እንደሆነ
የትሰር። ርዕሰላት ሳሌን ሳሌን ሞተው ችርሻል ማረፊያን ቀረ።
የሳሌን እዚህ ከሩባ ወስጥ፤ ግግት ሳሌ ከሩባ ወስጥ፤ እንደ እትሃ
እሳሌ ሳሌ። ወደድ፤ ችርሻል ያሰቃውን ሰርት ሲያሰቃው ጥን
ያሰቃው ይሆን፤ ማረፊያን። ሳሌ፤ እስኪገኝ ይገኝ ወላጥ ይህ።
ከግግሩ የራ ተራ ጥ። ሳሌን ለመቅለልና ለስተላቸው ሴሌ ያሰቃ
ይሆን ሲገኝ እያሰቃ

"We shall fight them on the beaches, we shall fight them in the
streets"

"We shall fight them in the villages, we shall never surrender"

አይ ችርሻል ወንድ የችሽ ከሙሉ ወላ ጥን ወንድ ተወልዶ

በሌ፣ አኒባልና ቸርቺል በቃ። ታዲያ አሁን ሙሴ፣ አኒባል ወይም ቸርቺል ሸርሙጣ ቢወዱና ሌላ ጋ ብትሂድ ምን ያደርጉ ነበር? ማሟት ጭኗን! ከንፈ ተገላበጠ። ሙብራቱን አበራ። ገና ስምንት ሰዓት ንኳን አልሆነም።

ሞከረ። ማሟትን ካንጎሉ ለማባረርና ለመተኛት ሞከረ። አልቻለም። እየተመላለሰች ትመጣለች። ዳማ መጫወቻ ላይ ጥቁርቺ በታዎች አልፈው አልፈው እንደሚመጡ። ጭኗን ከፍታ ለሌላ ሰው። እቅፍ አርጋው ሊላውን ሰውዬ። ከንፈ ማሟትን ማባረር ሲያትተው ጊዜ ሙብራቱን አጠፋና ይውጣላት ላስባት ብሎ ስለሷ ማሰብ ጀመረ። አይነን ጨፈነና ያያት ጀመር። ትስቃለች። አንዱን ሰውዬ እቅፍ ትስመዋለች። ልብሷን ታወልቅለታለች። ጭኗን ትከፍትለታለች። ትገለባበጣለች። ትጎርሰዋለች። ራቁታቸውን ናቸው። ተቃቅፈዋል። እሱ ጭኗ መሀል ነው። ይላታል፣ ይላታል፣ ይላታል፣ ሁለቱንም ያልባቸዋል። ይቆፍራታል። ከንፈ ቀስ በቀስ የማሟት መበዳት ደስ እያለው፣ እያቆመበት ሄደ። የአንድ ቀኗ የኩራዝ ቤት ሲት ግን አሁን ከየት ትምጣ? የማሟትን የውስጥ ልብስ አሸተተው። ደስ ማለቱ! አልጋው ላይ ወረወረው። ሌላው መሳቢያው ስጥ አንድ አስር ሙታንታዎች አሉ። አንዱ ነጭ ነው። ሌላው ተለብሷል። ይህችንስ አልጋው ውስጥ ሳልገባ አላሸታትም ብሎ ወደ አልጋው ላይ ወረወረ። ወደ ቁምሳጥኑ ተመለሰ። እንዲህ ሲፈታትሽ ነበር ትልቅ በርሳዋ ውስጥ አንድ የወንድ በርሳ ያገኘው። ውስጡ የወንዶች ፎቶግራፍ አለ። ሆኖን በሀይል አመመው። በርሳውን ይዞ አልጋ ላይ ቁጭ አለና ፎቶግራፎቹን አንድ በአንድ አያቸው። ያሁኑስ ቅናት ልዩ፣ ቀፋፊ፣ አስቀያሚ ቅናት ነው። አስራ አንድ ልዩ ልዩ ወንዶች። ማሟት እንዴት ቀፈፈችው! ያን ጊዜ ሸርሙጦችን እሿ ማሰኘት ይወቅ ንጂ እነሱን ራሳቸውን አያውቃቸውም ነበር። መኪና መንዳት እየቻሉ ስለጥተር ምንም የማያውቁ ስንት ናቸው? የበረሀ ሸርሙጦች የወንድ ስዕል መስዋዕት እንደሚወዱ ገና አያውቅም ነበር። ፎቶግራፎቹንም፣ ውስጥ ልብሷንም፣ ሙታንታዋንም ኮምዲኖው ላይ አስቀመጠና አልጋ ውስጥ ገባ።

ዘጠኝ ከፋብ። ሙብራቱን አጠፋ። ቸርቺል መንግስተ ሰማያት ሲገባ ሮዝቪልት፣ ስታሊንና ሂትለር እንደ ትንንሽ ልጆች እየሮጡ ይመጡና ዊንስተንን «እንኳን ደሀና መጣህ!» «ምን አመጣለሁ? ሞቼ የለ?» «ስለመርነቱ አንዳንዴ ስናስታውስ እዚህ በኖርክ ብለን እንመኝ ነበር። አንተ ተንኮለኝ! ስንት ጉድ ሰራሽን» ይሉታል

ቸርቺል ሲጋሩን እየሳበ ሂትለርንም ይገላምጣትና «ወይድ! እኩያህን ፈልግ!» ይላታል። ሂትለር እየሳቀች። «ቂሎ! የጦርነቱን

ቅዥት አስታውሰህ ነው? እስከዚህ ዋጋ የለውም» ይለዋል። «እሱ ዋጋ አይነረው ንጂ ዳንከርክ ላይ የፈሰሰው የእንግሊዝ ደም ለዘላለም አይረሳም» ስታሊን «ትቀልጃለህ ዊንስተን? ያ ሁሉ እውነት አልነበረም ነኝ ቅዥት ነበር»

«ቅዥት?»

«አዎን!»

«እንግዲያውስ ያ ሁሉ አመት በሀልማችን ነበረ?»

ሮዝቪልት «አንተስ ስታስበው ዊንስተን፣ እግዚአብሔር አምላክ እያለ ያን ሁሉ ጭቆና ጭቆና በውን ይፈቅድ ይመስልሃል?»

«እንግዲያውስ ቅዥት ነበረ?»

«አዎን»

«እጅይ! እንግዲያው ሕይወት ራሷ ሕልም ነች!»

«ታድያስ! ሞት ማለት ህልምህን ስትጨርስ ነው»

«እንግዲያው ማሟት ትታኝ የሂደቸው ህልም ነዋ!»

ህልም፣ ህልም፣ ህልም፣ ህልም

ነገድንድ ቀስቀሰው።

መጀመሪያ ማሟት አጠገቡ እንደሌለች ሲሰማው ድንገተ አለ፣ ግን ያኒውን አስታወሰ። ዝናቡ ይዘንባል። መስከረም ገብቶ ሰሞኑን ብራ ሰንብቶ ነበር። ታዲያ አሁን ከረምቱ ቆርቆሮውን እንደ ጥፋት ውሃ ይገርፈዋል። አሁን ማሟት ብትኖር ኖሮ! ሲዘንብ እንቅልፍ ወስዶትም ቢሆን ቀስቅሳ «አቀፈኝ ይዘንባል» ስትለው አስታወሰ

ውጪ ሲዘንብ እየሰሙ ተቃቅፈው ሲስቁ «ዝናቡ ደስ አይልም?» ስትለው «አንቺ ነሽ በዝናቡ ደስ ምትይ» ብሎ እየሳመ ጭኗን ሲደባብሳት፣ ወፍራም ለስላሳ ሳቂን በጆሮው እየሳቀች

«እንበለው በዚህ በዝናብ?» ስትለው፣ ለስላሳ ጭኗ ሙቀት ውስጥ ገብቶ

«እንበለው!» ሲላት፣ ሲሉት፣ ውጭ ዝናቡ የሚሰራውን ብርድ ያህል እነሱ አልጋቸው ውስጥ ግሩም ሙቀት ሲሰሩ — ይኸኔ ነ በዚህ በዝናብ ካንዱ ጎረምሳ ጋር ትለዋለች። ትበለዋ! እናቴን! ደሞ ለሷ።

ሙብራቱን አበራ። አስራ አንድ ከሃያ። አጠፋው። ዝናቡን እየሰማ ኖህንና የጥፋት ውሃን፣ እርግቧንና ቀስተደመናዋን፣ ከሳ እያይዞ የነሐብርሃምን የነሙሴን ነዝር ሲያስብ እንቅልፍ ወስደው።

በማለቱ ተነስቶ የማሟትን ልብሶች በታቸው መልሶ አስራ አንዱን ፎቶግራፎች ኮምዲኖው ላይ እንደመጫወቻ ካርታዎች ዘርዘሮ «እሷ

እስከትመጣላችሁ ጣራውን አድንቁት። ብሏቸው፤ እንዲህ በማለቱ በራሱ ላይ ስቆ፤ በጓሮ በር ወጥቶ ሄደ። ለአንድ ወር ማሟላት ቤት ብቅ እንዳይል ቆርጧል።

እንዴት እንደሆነ ሳይታወቀው እማማ ሳይኮ ቤት ሄደ። አንድ ሰዓት ሆነው ለጉዞ ሲዘጋጁ፤ እቃ ላንድሮቨር ላይ ሲጭኑ፤ እርስ በርሳቸው ትእዛዝ ሲሰጣቸው ሲጫጫዙ ደረሰባቸው። ለሶስት አራት ቀን ላንጋኖ መሄዳችን ነው፤ አብረኸን ና አሉት። ከማሟላት ብቻ ሳይሆን ከውቤ በረሃ ለመሸሸ ተመቸው። ሄደ።

ከውቤ በረሃ ጩኸት፤ ትምሳሌ፤ መጠጥና ጠቅላላ መበሰበስ ጋር ሲነፃፀር፤ ላንጋኖ ንፋሱ፤ ወሀቱ፤ ሀይቁ፤ አሸዋው፤ ዛፎቹ ከነወጩት ገነት ነበር። ቢሆንም አራቱ ቀን ለከንፈ አራት ወር መሰለው።

እማማ ሳይኮ ባይኖሩም አራት አመት ይመስለው ነበር። እኚህ እማማ ግን እብድ እየመሰሉ ሳይታወቅባቸው በጣም ጤነኛ ሴትዮ ናቸው። የሚያውቁት ነገር የለም። ስለ እንስሳት ከጉንዳን ጀምሮ እስከ ገሀን፤ ራቁታቸውን ከሚሄዱ ጎሳዎች ጀምሮ እስከ ኒውዮርክ እስከደናቂ ስልጣኔ፤ ስለ ፍጥረት በጠቅላላው፤ ከምናየው የኮከቦች አለም ጀምሮ በማይክሮስኮፕ እንኳ ስለሚታዩት microcosmos ስለሚባለው አለም፤ ስንትና ስንት ከንፈ ሰምቶት የሚያውቅ ተአምር ነገሩት። ደግሞ እንደ አብዛኛው አዋቂ ዘመድ እሳቸው ብቻቸውን አይለፈልፉም፤ እንዲህ አርግ እንዲህ አታድርግ ልጅ ነህ፤ ያዋቂ ምክር ስማ አይሉም። ልክ'ንደ እኩያቸው ያነጋግሩታል። ከንፈ ሳይታወቀው፤ ቀስ እያለ ስለማሟላት ብዙ ብዙ አስወሩት። ልጅ ነህ ለሴት ጊዜህ አልደረሰም ወይም ከሸርመጣ ጋር አትጨማለት ወይም ሌላ ሌላ ይሄን የመሰለ ነገር ከአፋቸው አልወጣም። ከንፈ ስለማሟላትና ስለኑሮዋ በጠቅላላ የሚነግራቸውን ሁሉ ዋጋ እንዳለው ቁም ነገር እህ ብለው ይሰሙታል። ሳያውቅ መንገሩ የሚያሳፍር ቦታ ሲደርስ

«እለፈው አይዘዙ። ከዛ በኋላስ?» ይሉታል

ቀስ እያለ ስለማሟላት ሁሉንም አጫወታቸው። በአራተኛው ቀንም ሻሸመኔ አብሯቸው የመጣው ከማሟላት ለመሸሸ መሆኑን ሳይቀር ገልፆ አስረድቶ

«አሁን ምን ማድረግ ይሻለኛል?» አላቸው

«በጣም አስቸጋሪ ነው» አሉት «ምናልባት ልክ ምንም እንዳልሆነ ያህል ልክ ዛሬ ጠዋት ከቤቷ እንደወጣ ይመስል፤ ድሮ የምታደርገውን ማድረግ ሳይሻልህ አይቀርም» አሉት። ትንሽ ተመለከቱና እጁን ይዘው

«አትነፋባት አይረህን» አሉት

አያቸው። እንዴት እስከዛሬ አልተጠጋቸውም? እንዴት እስከዛሬ

አልወደዳቸውም?

«እሺ» አላቸው

«አስበው» አሉት «አንተ በፈለክት ጊዜ ሂደህ ታሻታለህ። እኔ ግን ራሴ ካልሂድክላት ምንም ያህል ብትፈልግህ አታሻህም። የት ይሆን? ምን ይሰራ ይሆን? ደሀና ይሆን? መቼ ይመጣ ይሆን? ብላ እስከሞት ብትጨነቅህም፤ የት ብላ ትፈልግሃለች? ግንን ትልክብሃለች?»

«በጭራሽ አስቤበት አላውቅም»

«ለዚህ'ኮ ነው 'ምነግርህ። ስለዚህ፤ መጥፋት ያግረህ ጊዜ ሳትነግራት አትጥፋ። አለህ እኔ ከልሷ የምትሰጥህንም ፍትር በጥፋት መመለስ ይሆናል። እንዳንዴ ነገሩን በሷ ቦታ እየሆንክ ማየት ጥሩ ነው Life is a game that must be played fair»

ከንፈ ብዙ ስሜት ልቡ ውስጥ ሲንቀሳቀስ፤ ማሟላትን በሌላ አይን እየየ ሲወዳትና ብቻዋን ትቷት መምጣቱ ሲቆጨው፤ እማማ ሳይኮንም በሌላ አይን ሲያያቸውና የስሜቱ ብዛት ሲያስጨንቀው መራት መራቱን ሲያይ፤ እማማ (እንግዲህ በከንፈ አይን እማማ ሳይኮ መሆናቸው ተረ ምንው ዝም አልክ? በጉዳይህ ገባሁብህ?» አሉት

ቀና አለና እያያቸው እየወደዳቸው ፈገግ አለ።

ቃል መናገር አላስፈለገውም።

ከንፈ ልክ እንደድሮው በጓሮ በር ገብቶ ማሟላት አልጋ ውስጥ መጽሐፍ ቅዱስ እያነበበ ቆየ። ግን መጽሐፉን ከፈተ 'ንጂ ግንቡበ አልቻልም። ስትመጣ ምን እንደሚላት፤ ምን እንደምትለው ሲያሳሳል ጠበቃት። ስድስት ሰዓት ሊሆን ሲል የዳንስ መዘቃው ቆመ። ከንፈ አይኑን ማሟላት 'ምትገባበት በር ላይ ተከለ። ብዙ ብዙ ቆይቶ በሩ ተከፈተ። እንዳየችው በድንጋጤ ትንፋሽ እየተቋረጠ «ከንፍቱ» አለች፤ ውብ ፊቷ በደስታ በርቶ ሁለት እርምጃ ተራመደች። እና ድንገት ቆመች። ደስታው ከፊቷ ጠፋ። ቁጣ ፊቷን አጠቆረው። በወጥተ ተመልሳ በሩን ቆለፈች። አንድ ቃል ሳይወጣት፤ ከንፈን እንዲያ በእያረፈ ሳታየው፤ ልብሷን አውልቃ፤ ግን ውስጥ ልብሷን እንደለበሰች አልጋ ውስጥ ገባች። ፊቷን ወደ ግድግዳው አዞረች። ተሻች

ከንፈ ምን እንደሚያደርግ ጨነቀው። መጽሐፍ ቅዱስን አስተምጦ በጀርባው ሲጋደም ማሟላትን ነክ እደረጋት። ልክ ሰውነቷን እንደተፈፋት ያህል ወደ ግድግዳው ተጠጋች። አሴም ኩራቱ ተቀሰቀሰ። ወደ አልጋው ዳር ጮቶ አለ። ጀርባ ለጀርባ ሆነ። በመከሰላቸው ከርፈደ፤ ገምጋሚ ተጋደሟል። ረጅም፤ ከባድ፤ አስጨናቂ፤ ተፋፈ፤ ዝምታ።

ከንፈ እያመነታ እጁን ሰዶ ዳሊዋ ላይ አሳረፈ።
አልተንቀሳቀሰችም። ቀስ ብሎ ወደ'ሷ ዞረ። ተጠጋች። አሁንም ሲፈራ
ሲቸር አቀፋች። ትከሻዋ ጋ ጀርባዋ ይንቀጠቀጣል፤ ፊቷን በእጁ ይዛ
ትራሱ ውስጥ ታለቅላለች። እቅፍ አደረጋች፤ በሰውነቱ ሽፈናት፤
በፍቅር በሀዘን ድምፁ እየተንቀጠቀጠ

«ምንው የኔ ቆንጆ፤ የኔ ፍቅር? ምንድነው?» አላት

የባሰውን መንስቅስቅ ቀጠለች።

«ዙሪልኝ የኔ መቤት፤ ነይ ልቀፍሽ የኔ ቆንጆ!» እያለ በግድ
ወደ'ሱ አዞራች። ተጠመጠመችበት። እንገቱ ውስጥ መራር ለቅሶዋን
ቀጠለች

«ይቅር የኔ ቆንጆ! አታልቅሺ ይብቃ» እያለ ፀጉሯን፤ ትከሻዋን
እየደባበሰ ብዙ ካለቀሰች በኋላ

«ምንድነው 'ንዲህ የከፋሽ ማሟትዬ? ምንድነው እንዲህ ብስጭት
ያደረግብኝ የኔ ገላ?» አላት

በሀይል እያቀፈችው እየተጠጋችው፤ ምርር ባለ ድምፅ «ለምን
'ንዲህ ታደርገኛለህ? ለምን 'ንዲህ ታደርገኛለህ? ለምን? ለምን?
ለምን?» እያለች የባሰውን ስቅስቅ ብላ አለቀሰች።

«እሺ አይለመደኝም፤ አይለመደኝም የኔ መቤት ይቅር
አይለመደኝም፤ ይቅር ይቅር አይለመደኝም» እያለ ብዙ አባባላት።

ቀስ በቀስ ለቅሶዋ እየበረደላት ሄደ። ፊቷንና ጉንጭን እየሳመ
እንባዋን ጠርጎላት፤ ውስጥ ልብሷን አወለቀላት። እቅፍ አድርጎ
አስተኛች።

ሌሊት ነቁና ጥምጥም ብለው ተቃቅፈው

«አንተ ሳትኖር ቀኑ መሰልቸቱ! ሌሊቱ መርዘመ፤ አይነጋም በቃ
አንተ ካላቀፍከኝ አይነጋልኝም። አቀፈኝ ከንፍዬ፤ እቅፍ አርገኝ!»
አለችው

«ይኸው አቅፍሻለሁ የኔ መቤት»

«በኃይል አቀፈኝ፤ እንደሱ! ሳጠፋ ተቆጣኝ፤ ብትፈልግም ግረፈኝ።
ብቻ ትተኸኝ አትጥፋ። አትጥፋ! አትጥፋ! እሺ ከንፍዬ? አትጥፋ!»

«አፅ በፋም የኔ ቆንጆ፤ አልጠፋም። መጥፋት ብፈልግም
አልችልም»

ሌሊቱን ሙሉ ተፋቀፋ፤ ተቃቀፋ፤ ግን ስላለፈው የሷ ውጭ
ማደር ወይም የሱ አራት ቀን መጥፋት ምንም ሳይነጋገሩበት አደሩ።

በነጋታው ቁርስ ከበሉ በኋላ ማሟት እስራ እንዴን ፎቶግራፎች
ከክብሪት ጋር አመጣችና ከንፈን

«አቃጥለው» አለችው

«እነሱ ምን አጠፉ?» አላት

«ይልቅ አቃጥላቸው» አለችው። ድምጿ ውስጥ እዲስ ነገር
ተሰማው፤ እምቢ ለማለት የማይቻል ትልቅ

«ቡሂ አልፏል፤ ደመራ ገና አምስት ቀን ቀርቶታል፤ ብንቆይ
አይሻልም?» አላት

በጭራሽ አልሳቀችም። ፊቷ ላይ ሀዘን ወይም ቁጣ ሳይሆን ዝምታ
አይነት ነገር አለ

በዝምታ አይኗ ታየዋለች። ከንፈ በግማሽ ልቡ ሊስቅባት፤ አቅፎ
ሊሰማት ፈለገ፤ በግማሽ ልቡ ፈራች። ምን እንዳስፈረው አልገባውም፤
ብቻ ፈራ። እንደዚህ ሆኖ አይቷት አያውቅም። ዝም ብላ ታየዋለች።

ፎቶግራፎቿን አቃጠላቸው። ማሟትን አያት (ድሮ በልጅነቱ
አጥፍቶ እናቱ ሲቆጡት፤ እንዳይመቱት ፈርቶ ቶሎ ሲያቅፋቸው
ትዝ አለው)

ማሟት የተለመደው ፍቅር ወይም ቀልድ፤ ሀዘን ወይም ለቅሶ
በሌለበት በልዩ አይነት ድምፅ

«የምንግርህ ነገር አለኝ» አለችው

ፍርሀቱ እያደገ ዝም ብሎ አያት።

«እርጅና ሳስበው ያስጠላኛል። አየህ፤ አሁን ወጣት ነኝ። ቆንጆ
ነኝ። ወንዶች ውግ ይሆኑልኛል። የጠየኩትን ይከፍሉኛል። ግን ቆንጆና
እንደ ፍሬ ነው። እየበሰለ ሲሄድ በጣም ያስጎመጃል። እንደ ሀሙስ
ቆይቶ ይበሰብሳል፤ ይረግፋል። መልኪ ሲጨማደድ፤ ቆንጆናዬ ሲረገፍ
ምን እሆናለሁ? የኔ 'ንግዲህ ወንዶች አይፈልጉኝ፤ የማሳረጥ ልጅ
የለኝ። ምን እሆናለሁ? እንደ 'ንኮዬ ወለቱ ሰው ቤት እንጀራ 'ጋግራለሁ?
ምን እሆናለሁ? እየዞርኩ እለምናለሁ? እርጅናው እየተጣጣኝነኝ፤ እግሬ
አልሸከምሽ እያለኝ ሲሄድስ? ብቻዬን መንገድ ዳር ኩርምት ብዬ
እለምናለሁ? ምን እበላለሁ? ከማን ጋር እነጋገራለሁ?»

ከንፈ እየሰማት የወደፊት ብቸኝነቷን እያየ ፈራላት። ከልቡ
አዘነላት። እስከሁኑ፤ ይህን ሁሉ ጊዜ በፍቅር አብሯት ሲኖር፤ ብቸኝነት፤
እርጅና፤ ድህነት እና መንገድ ዳር መውደቅ እነዚህ ፍርሀት የወለዳቸው
ጅቦች ከበዋት ሲጮሁ፤ አፋቸውን ከፍተው ሲተነፍሱባት፤ ጥርሳቸውን
ሲያፋጩባት፤ በየቀኑ፤ በየሰአቱ ሲቃጠብት ሲያስፈራሯት ይኖራሉ።
ሁልጊዜ አብረዋት፤ እንደ ቀማሷ ከበዋት፤ እንደ ፀጉሯ ተቃቅዋት
ይኖራሉ።

ነገር ግን ድምጹ ውስጥ ፍርሀት ወይም ለራሷ ማዘን የሚሉት ነገር የለም። ልክ የሂሳብ ፕሮብሌም እንደምታስረዳው ያህል ረጋ ባለ ድምፅ ትነግረዋለች። እንዴት ነበር ብትሆን ነው። ከንፈ እጅግ አደነቃት። ትላንት እማማ ፍቅርተ (የቀድሞው እማማ ሳይከ) የነገሩትን፤ አሁን እሷ የምትነግረውን ራሱ እስከ ሰላላደረገ ገና ገና ትንሽ ልጅ መሆኑ ተሰማው። እቺ ነበርኩ ሲትሆኑ እቺ ብቻዋን ከሕይወት ጋር የምትታገለው አስደናቂ ሲትሆኑ የምትነገረውን የሕይወት ጨካኝ ትግል በአከባሪ ልብ ዝም ብሎ አዳመጠ።

«ስለዚህ አሁን ቶሎ መልኬ ሳይረግፍ ጥቂት ገንዘብ አጠራቅሚ ወይም እንድትንሽ ንግድ ማቋቋም፤ እሱ ባይቻለኝ ደሞ እንድትንሽ ርስት ገዢ ወይም ተመርቼ እንድትደህና የሚከራይ ቤት መሥራት እፈልጋለሁ። ሳረጅ የምወድቅበት ቦታ እንዳላጣ።»

መሬት መሬቱን እያየች «ስለዚህ፤ አልፎ አልፎ ከሌላ ወንድ ጋር የሄድኩ ንደሆን በጣም አትቀየሙኝ። ገንዘብ ስለሚያስፈልገኝ ነው ንጂ ልቤ ያንተ ነው። ቀና ብላ በጉልህ አይኖቿ እያየችው

«ይህን ታውቅ የለ?» አለችው

ያለ ድምፅ በከንፈሩ ብቻ «አዎን» አላት

«እኔስ ለገንዘብ ስል ነው ንጂ የምወደው አንተን ብቻ ነው። አንተ ግን ለገንዘብ ብለህ አይደለም። ለምን በላዩ ላይ ቤት ትቀያይራለህ?»

ከመደንገጡ ብዛት ለመካድም አልቻለም።

«ምንው ገረመህ? የማላውቅ መስሎህ ኖሯል? ከመጀመሪያ ጀምራ አውቅ ነበር። ብላ ያብዛቸዋቸውን ሴቶች ስም ጠራችላት። ጆሮውን ማመን አትቶት ዝም ብሎ ሰማት። እንኳን እሷ፤ ከተሻቸው ሴቶች ከራሳቸው በቀር ሌላ ማንም ሰው የሚያውቅ አይመስለውም ነበር።

«አይ ከንፈ! ገና ልጅ ነህና። የሴቶች ወባይ ገና አልገባህም። አንተ'ህ ቤት ስትቀያይር እኔ'ዚህ ብቻዬን ስንት ጊዜ ንግልቀስኩ ማን በነገረህ።»

በልጅነቱ ምክንያት ትልቅ እፍረት ተሰማው። ይኸን ሁሉ ጊዜ የማታውቅበት እየመሰለው ምን ያህል እንዳስቀየማትና እንዳላዘነች በግልጽ ታየው። ባንድ በኩል ስለ እርጅናዋ ስትሰጋ፤ በሌላ በኩል በሱ ምክንያት ስትቀና ስትሰቃይ ታየችው።

«ደሞ ዳንስ እንዳንተ ማሻሻል የለም አሉ። ለምን እኔን እንዳንደ ንጂ እየመጣህ አትፈህ አታስደንሰኝም? ዋጋ የለኝም እኔ? ስለወደድኩህ ነው ዋጋ የሌለኝ? የኔ ፍቅር ሊሰለገፍ ይችላል፤ አይደለም?»

«የለም» አለ ራሱን እየነቀነቀ

«እሱን ተወው! አይ ከንፈ!» ብላ ትንሽ እየቸው

እና ድንገት ጭንቅላቱን በእጆቿ ሳብ አድርጋ ወደ ደረጃ አስጠ ጋችው። ፊቱን ጡቶቿ መቀት መሀል አስገብታ፤ ራሱን በእጆቿ እያሸሸች፤ ፍቅር በሞላበት ለሰላላ ድምጹ «ምንው ከንፍዬ የኔ ሆድ? ምን ሆንኩብኝ የኔ ጌታ?» ስትለው ማልቀስ እንደጀመረ ታወቀው። እንደዚህ አቅፋው ጠረፈ እየሸተተው ጡቷ ውስጥ ማልቀስ ምንኛ ይጥማል! ደሞ ስታባብለው ስታቆላምጠው ደስ ማለቱ! ጥምጥም አለባትና ስቅስቅ ብሎ አለቀሰ።

«ከንፍዬ የኔ ጌታ አይሆን! ይቅር የኔ ወርቅ! ይቅር አታልቅስ! እሺ ይቅር...» እያለች አባባለችው። ማልቀሱን ሲያበቃ እንባውን ጠርጋለት፤ ፒጃማውን አውልቃለት፤ እሷም ልብሷን አውልቃ አልጋ ውስጥ ገብተው እቅፍ አደረገችው። እየሳመች እያሸሸች ጭኖቿ መሃል አስገባችው። ምን ያህል እንደምትወደው አሳየችው፤ ሌሎች ወንዶች አስር ጊዜ ቢተኙዋትም ዋጋ እንደሌላቸው አሳመነችው።

እሱም በበኩሉ «ሌሎችን ሴቶች የምተኛው አንቺን ስለምወድሽ ነው» ብሎ፤ እሷን እስከሚያቅፍበት ሰዓት ሌሎች ሴቶች ጋ ካልሄደ ቅናቱና ፍቅሩ አላስችል ብለውት እዚህ መጥቶ እንደሚያስቸግራትና ከሚፈልጓት ወንዶች ሁሉ ጋር እየተጣላ ገበያዋንም አበላሽቶ ራሱንም እንደሚጎዳና የሷንና የሱን ፍቅር እንደሚያበላሽ፤ ስለዚህ እኩል ሌሊት ደርሶለት እሷን እስከሚያቅፍበት ሰዓት ድረስ ሌሎች ሴቶችን ማቆያ ቢያደርግ እንደሚሻል በሰፊውና በረጅሙ ውሸትም እየጨማመረ አስረዳት። አላመነችውም ግን «እሺ ይሁን» አለችው።

እየመሸ እየነጋ ቀናቱ ሲያልፍ ማሚትና ከንፈ በሙሉ ስምምነት መኖርን ተማሩ። እሷም በበኩሷ ለገንዘብ ስል ነው እያለች እንደፈቀዳት ወንድ ትቀያይራለች፤ እሱም አንቺን በማይሆን ጊዜ እየመጣሁብሽ ገበያሽን ከምዘጋብሽ እያለ እንደፈቀደው ቤት ይቀያይራል። ዞረው ዞረው ማሚት አልጋ ውስጥ ይገናኛሉ።

እየመሸ እየነጋ ቀናቱ ሲያልፍ፤ እየዘነበ እያባራ አመታቱ ሲሄድ፤ የማሚትና የከንፈ ፍቅር እየተለወጠ ሄደ። ነገር ግን አልሞተም። ማሚት መጠጥ ቤቷን አሻሽለች፤ ያሻሽሎቿንም ቁጥር ከአራት ወደ ዘጠኝ አበዛች። ምን የመሰለ ቤት ካለ ፖፖላሬ አሰራች፤ ከንፈም ዩኒቨርስቲ ኮሌጅ ገባ፤ ሁለተኛ አመቱን እንደጨረሰ ሰልችቶት ወጣ። ሥራ ያዘ፤ ሰካራም አጭበርባሪ ሆነ፤ አስወጡት፤ ሌላ ሥራ ያዘ። ይህ ሁሉ ሲሆን ማሚትና ከንፈ ቀናቱን ተራምደው አመታቱን ዞረው ማሚት አልጋ ውስጥ ይገናኛሉ።

ጥግረት የወንድ መስተ ትቀያይር 'ንጂ፤ እሷና ከንፈ የሚተካበትን አልጋ ጥንቻ ሌላ ወንድ ገብቶበት አያውቅም ይባላል። ከንፈም በበኩሉ የሲት መስተ ይቀያይር 'ንጂ ጥንቻ ሌላ ሲት አልጋ ውስጥ አድር አያውቅም ይባላል።

የጥግረትና የከንፈ ፍቅር ከተጀመረ በጠኝ ዓመት ሆነው። ገና ይቀጥላል፤ ይቀጥላል እየተለዋወጠ፤ እነሱንም እየለወጠ፤ ቀናቱን እየተረመደ አመታቱን እየቀየረ፤ ጥግረት አልጋ ውስጥ እየተገለበጠ እየተለዋወጠ

Meysor Bro
t.me/BooksandYou

ምዕራፍ ሰባት ተኩዕ

መጨው ትውልድ

«በው ከግደርጌበት በላይ መገመረሪት ይገባል፤ እንዲያ ካልሆነ መገገበት ከግደት ምን ራያላ ይልው?»

ቀለሙ የጥግረት ፍቅር ያወፍ አንድ በሞን ሆኖ ሲሄድ መምጣት ጀመረ። አንድ ግታ በከር ገደባቱ ሊያስተኝት ሲፈልጉ የጥግረት እጅፋፋን ቂንጥር በሙዳይ ካላመጣችሁልን አሳተችሁ። ሌላ ጥን ጥግረት ይህን ስትሰማ ጊዜ ውይ አይኔ ይፋላል ያ ቆንጆ ትንሽ ልጅ ነው 'ንጂህ ያልው?' አልችና፤ በሙዳይ ላይሆን እንደናቱጅ ደምብ በአልጋ አቀረበችለት።

ከዚያ በኋላ ቀለሙ የጥግረትን እምነት ግህድ እንዲያወግድላት ብሎ፤ እምነት ወር ሙሉ እምነት የሙ። እራሃም ጥግረት ይህን ስትሰማ ውይ አይኔ ይፋላል እኔ ለቆምለት። አልችና የሙ ልጋሙን ፈታችለት። ለብሉን ከላይ በኋላ በርሳውን መሠ ያልውን ገንዘብ በሙሉ አመጣና «ያለኝ ይኼው ነው» ብሎ ሰማት።

ቆጥረ «ሰጥንያ ብር፤ አይሰማ?» አልችው
«አነበ 'ንጂ' የሚገባኝ ባገኝ ነበርኝ እሸጥለሽ ነበር» አላት
«ለምን?» ስትለው

ለአባቶቿ እንደሚባልላቸው ሰማት እጅጅን እያጋመሙ ቆንጆቿ ነቄ የሺጋ መጨረሻ ነቄ። እጅግ ታገቦ ነው የፈመረሽ። የሙቱ ልቶች ውበትና የሺ ሲቶች ደም ግባት በተቀረፈ። ድምጹ ገዳ ጀንኳርት ነቄ። እየፋለላም ነቄ።

«እንተም ቆንጆቿ ነቄ። የት ነው 'ምትግረው?' አልችው
«የኒቨርሲቲ ኮሊጅ»
«ስንት ዓመት?»
«ብዙ ነው»
«ስንት ነው?»
«ለሃያ ለገድ ፈሪ»

እየላቀች «እንተ ሙሽታም! ለስራ በድስት ዓመትህ እረዳለሁ?»

ጥድቅ ቤት እራት በልተን ዙፍ በንግሥት ነበር። ከነገሩ ይህን ታሪክ በንግሥት ሲሰጥ ቆየና ተስብተስ ያዘን ጀመር። ልዕናናው ሞክርኩ።

እንተን ስለሚመስላትኩ ነው። እሱን ከመበላሸት ስታድነው እንተን ያዳኑኝ ይመስላታል። ምን ያህል እንደምታፈቅርህ እያታያለሁ? አልኩት

ይታየኛል። ግን እንተ የማይታይህ ነገር አለ። ድምፁና አደግቼ ውስጥ ብዙ ዐዘን! ከንግዲህ እኛ መጨው ትውልድ መሆናችን ተረ። በጃው ትውልድ ነን። እዲሱ ትውልድ የኛን ዐታ መውረስ ጀመረ። ልጅነትን ጨበጥነው ስንል ምን እንደደረሱበት እይ። እንግዲህ እርጅናን መሸሸ እንጀምራለን። እንድ ቀን ስንነቃ ተራውን እንደ ሎሚ ይዞ ሲጨምቀን ሲያጨማድድን እናየዋለን። ቀጥሎ ስለ። ዐላታችንም ተከዘን።

ከነገሩ ትድም እንድ ትንሽ ልጅ «አባዛ ሰዓት ስንት ነው? አለኝ» አለ። አቡንም ዝም አልጓ

«አኔ ደግሞ ትላንት አቶብስ ውስጥ እንድ ተማሪ ወንበር ለቀቀልኝ» አልኩት

ዝም

«ባለፈው ሳምንት ማሚት ፀጉሯ ውስጥ እንዲት ሽበት አገኘች» አለ «እና መላት ከተወች ይኸው ሳምንት ሊሆናት ነው»

ዝም

«ከእርጅናና ከሞት የቱን ትጠላለህ?» አልኩት

«ዐላቱንም»

ዝም

«አለመወለድ ይሻል ነበር ይመስልሃል?» አለኝ

«አኔ ንጃ»

ዝም

«የሚያስት ነገር አጣህ ቢቃ?» አለኝ

«ከዚህ ዑሉ መሸበር በኋላ፣ ከዚህ ዑሉ መጨነት፣ ከዚህ ዑሉ መፍጨርጨር በኋላ፣ ፈጣሪን ብናገኘው የምንወቅሰው ይመስልሃል?» አለኝ

«አኔ ንጃ»

ዝም

«የሚያስት ነገር አጣህ ቢቃ?» አልኩት

«አጣሁ»

«በል ተወው»

ዝም

«ገንዘብ ይዘሃል?» አለኝ

«አዎን»

«ባባትህ ሃደን እንሰክር»

«ልጅነታችንን የወጪ እንጋብዘው?» አልኩት

«ተነሰ እንሂድ»

እርጅና በር ሲያንኳኳ እንዳይሰማን ሰከረን ስናበቃ፣ ልጅነታችንን በዓሮ በር ሸንነው። ሳንስመው ተሰናበትነው። የት አግኝተነው እንላመው?

ምዕራፍ ስምንት

አለም

የማሚት እሹሩ አሻሻሎች ብርሃኑን ከመጀመሪያው ወደውት ነበር። ዴፕሮስ ጠንፍቶለሽን ሲጫወትባት ታዝበው ብርሃኑን ያደኛው ትርቢትን እንደ ባሏ ሲያንቀባርራት ሲመለከቱ ጊዜ ከመውደድም አልፈው «ወንድማቸው» አደረጉት

ቀስ በቀስ ቤተኛ ሆነ። አንድ ላይ ተሰብስበው ቡና እየጠጡ ወሬ ሲያወሩ፣ ስለወንዶቻቸውና ስለልብሳቸው፣ ስለእቁብና ስለገንዘብ፣ ስለሌላ ቤት አሻሻሎችና ወንድ ስለመቀማማት፣ ስለ ጦጉር ሰሪ ቤትና እዚያ ስለሚያዩዋቸው ልጃገረዶች፣ ስለፍቅር፣ ስለጥንቅቅ፣ ስለወንድና ስለማታለል፣ እነሱ ስላታለሉት ወንድና እሱ ስላታለላቸው ወንድ፣ ማለት ባጭሩ የቡና ወሬ ሲያወሩ፣ ብርሃኑ ቃል ሳይተነግሱ ቁጭ ብሎ ይሰማቸው ነበር።

መጀመሪያ ላይ ወሬያቸው አፋን ያስከፍተው ነበር። እየለመደው ሲሄድ ግን ይሰለቸው ጀመር። ወሬያቸው ያው እንደ ኑሮዋቸው ነው። ለመጀመሪያ ጊዜ ሲታይ ሲሰማ ያስገርማል 'ንጂ፣ በኋላ ራሱን ይደጋግማል ይሰለቻል።

ብርሃኑ እድል ያጋጠመው ጊዜ እያንዳንዳቸውን ለብቻ ሲያዋራቸው፣ እንዴት ሽርሙጥና እንጀመሩ ምን እንደሚመኙ፣ ምን እንደሳደላቸው፣ እንዴት እንደተበደሉ፣ ኑሮ እንዴት እንደሚጫወትባቸው ሲያወሩለት፣ የተጣመመ የተሰናከለ እድላቸውን እያየ ያዝንላቸው ነበር።

ፅጌ ደህና ትጽር ነበራት። አንድ ቀን ባሏ በሥራ ምክንያት ደሴ ሄዶ ሳለ፣ የባሏ ያደኛ ሊያጫውታት መጣ። አራት በሉ ጠጅ ጠጡ። ጠርሙስ ውስጢ ይዞ መጥቶ ነበር። አስከራት። አብሯት አደረ። ባሏ ሲመለስ ፈታት «ታዲያ አሁን ባሌና ያ ያደኛው እንደዱሮዋቸው ያደኛዎች ናቸው። አንዳንዴ አብረው እዚህ ይመጣሉ። አይገርምም?»

ጦዛ የጣልያን ክልስ ናት። እንግሊዝኛ ትችላለች፣ እስከ ዘጠነኛ ከፍል ድረስ ተምራለች። ዘጠነኛ ክፍል ሳለች አንድ አስተማሪዋ አስረገዛት «አረገዘቱ» ስትለው «ከማን?» አላት «ካንተ ነዋ» ብትለው

«በቾክ ይረገዛል 'ንዴ?» አላት

ወለደች። ለናቷ ሰጠች። ሽርሙጥና ገባች።

ሁሉም የራሳቸው ታሪክ አላቸው። ስንቱን ዘርዝረን እንችላለን? እንተወው። እንዲሁ በደረሰው ብርሃኑ ስለነሱ በጠቅላላ ያስተዋለውን እንናገር። በጣም በጣም አሳጥረን።

ብርሃኑ በሀሳቡ እንዲት አሻሻሎ መጠጥ ስትጋበዝ የጠጣችው መጠጥ ዋጋ ሩብ ወይም ግማሽ ለሷ የሚታሰብላት ይመስለው ነበር። በኋላ ያያል፣ ገባው። በሙሉ ለቤቱ ነው። (ማለት ለማሚት እሹሩ ነው) አሻሻሎ ሳንቲምም አታገኝም። ግን አሻሻሎቹ የሚመጣውን ወንድ «ጋብዘኝ፣ ውስጢ ግዛልኝ፣ ቢራ ግዛልኝ፣ ጋብዘኝ እንዳሉ ነው። አብዛኛውን ጊዜ ወንዱ የተወሰነ ገንዘብ ለማውጣት ዝግጁ ነው። ለምሳሌ አምስት ብር እንበል። ሴትዮዋ ደግሞ ይህን ያለጥርጥር ታውቃለች። ታዲያ መኝታ ቤቷ ወስዳ የፈለገውን ሰጥታው አምስት ብርን መቀበል ስትችል፣ በመጀመሪያ የሁለት ወይም የሶስት ብር መጠጥ ታስገዛውና፣ በኋላ ለራሷ 'ንግዲህ የቀረውን ሁለት ወይም ሶስት ብር ትወስዳለች።

ለምን? ለመታየት። መጠጥ መጋበዝን ሌሎች አሻሻሎች እንዲያዩላት፣ እና ይልቁንም እትዬ ማሚት ራሳቸው ከማንም እንደማታንስ እንዲያውቁላት፣ ሌላ ብላ

«ሆህተ! ውስጢ!» ትላለች። ትንሽ ቆይታ የውስጢ ብርጭቆውን ለሆህተ እያላዩች ሌላ ብላ «ሆህተ! ድገሚኝ!» ትላለች

እትዬ አንድ ፈገግታ ጣል ያደርገባታል። ምናልባት ጋዛኛ በዝቶ የሰከረች 'ንደሆነ፣ በነጋታው በቡና ሰዓት እትዬ የሷን ወሬ ያነሱና፣ ልክ ጀብዱ 'ንደሰራች ያክል ያደረገችውንና የተናገረችውን አስደናቂ ነገር ቀምመው፣ አስፋፍተው ለሌሎቹ ያወሩላታል — ደስ እንዲላትና ሌላ ጊዜም እስከትሰክር መጠጥ እንድትጋበዝ፣ ለሌሎቹ አሻሻሎች ደግሞ አርአያ እንድትሆን ያወሩታል።

አንድ ቀን ብርሃኑ ካንድ ሶስት አሻሻሎች ጋር ሲያወራ

«መጠጥ ስትጋበዙ የዋጋው ሩብ ወይም ግማሽ ለናንተ 'ማከፈላችሁ ይመስለኝ ነበር» አላቸው። ላቁበት

«አይ እንተ! የማታስበው ጉድ የለ!»

«ኧረ 'ትዬ ደግ ስለሆኑ ነው'ንጂ ሌሎች ቤቶች ብታይ። አሻሻሎቹ ለቤት ኪራይም ማዋጣት አለባቸው። አንዳንዴ ለምግብም። እኛ ግን ለምግብና ለቤት ኪራይ ማስብ የለብንም» አሉት

የሌቶቹን ሀሳብ ሰማንያ በመቶ የሚሞላው ልብስና እቁብ ነው። ልብሱም የፍላጎት ጉዳይ ብቻ ሳይሆን ያው እንደመጠጡ የውድድር የፋክክር ጉዳይ ይሆናል። በእትዬ ብርታት።

ከሌቶቹ አንዷ አንድ ተማሪ ስታሰፋ፣ እትዬ ተማሪን ሊያደንቁላት።

[illegible][illegible][illegible]

五平声 五平聲 五平聲 五平聲 五平聲 五平聲 五平聲 五平聲
五平聲 五平聲 五平聲 五平聲 五平聲 五平聲 五平聲 五平聲
五平聲 五平聲 五平聲 五平聲 五平聲 五平聲 五平聲 五平聲
五平聲 五平聲 五平聲 五平聲 五平聲 五平聲 五平聲 五平聲
五平聲 五平聲 五平聲 五平聲 五平聲 五平聲 五平聲 五平聲

[illegible][illegible]

[Faint handwritten notes or bleed-through from another page.]

2009年12月20日 2009年12月20日 2009年12月20日 2009年12月20日 2009年12月20日
 2009年12月20日 2009年12月20日 2009年12月20日 2009年12月20日 2009年12月20日
 2009年12月20日 2009年12月20日 2009年12月20日 2009年12月20日 2009年12月20日
 2009年12月20日 2009年12月20日 2009年12月20日 2009年12月20日 2009年12月20日
 2009年12月20日 2009年12月20日 2009年12月20日 2009年12月20日 2009年12月20日

7/19/1944 - 7/28/44 1st AM, 1st PM, 1st PM, 1st PM
 7/28/1944 - 8/1/44 1st AM, 1st PM, 1st PM, 1st PM

1947年 3月 4日 星期四 晴
 上午 9时 30分 开始上课
 下午 2时 30分 下课
 晚上 7时 30分 下课
 1947年 3月 5日 星期五 晴
 上午 9时 30分 开始上课
 下午 2时 30分 下课
 晚上 7时 30分 下课

40494. *Urtica dioica* L. var. *dioica*. Leaves
 40495. *Urtica dioica* L. var. *dioica*. Leaves
 40496. *Urtica dioica* L. var. *dioica*. Leaves
 40497. *Urtica dioica* L. var. *dioica*. Leaves
 40498. *Urtica dioica* L. var. *dioica*. Leaves
 40499. *Urtica dioica* L. var. *dioica*. Leaves
 40500. *Urtica dioica* L. var. *dioica*. Leaves

[illegible]

1. 2007/8 2008/9 2009/10 2010/11 2011/12 2012/13
 2013/14 2014/15 2015/16 2016/17 2017/18 2018/19 2019/20
 2020/21 2021/22 2022/23 2023/24 2024/25 2025/26 2026/27
 2027/28 2028/29 2029/30 2030/31 2031/32 2032/33 2033/34
 2034/35 2035/36 2036/37 2037/38 2038/39 2039/40 2040/41
 2041/42 2042/43 2043/44 2044/45 2045/46 2046/47 2047/48
 2048/49 2049/50 2050/51 2051/52 2052/53 2053/54 2054/55
 2055/56 2056/57 2057/58 2058/59 2059/60 2060/61 2061/62
 2062/63 2063/64 2064/65 2065/66 2066/67 2067/68 2068/69
 2069/70 2070/71 2071/72 2072/73 2073/74 2074/75 2075/76
 2076/77 2077/78 2078/79 2079/80 2080/81 2081/82 2082/83
 2083/84 2084/85 2085/86 2086/87 2087/88 2088/89 2089/90
 2090/91 2091/92 2092/93 2093/94 2094/95 2095/96 2096/97
 2097/98 2098/99 2099/100 2100/101 2101/102 2102/103 2103/104
 2104/105 2105/106 2106/107 2107/108 2108/109 2109/110 2110/111
 2111/112 2112/113 2113/114 2114/115 2115/116 2116/117 2117/118
 2118/119 2119/120 2120/121 2121/122 2122/123 2123/124 2124/125
 2125/126 2126/127 2127/128 2128/129 2129/130 2130/131 2131/132
 2132/133 2133/134 2134/135 2135/136 2136/137 2137/138 2138/139
 2139/140 2140/141 2141/142 2142/143 2143/144 2144/145 2145/146
 2146/147 2147/148 2148/149 2149/150 2150/151 2151/152 2152/153
 2153/154 2154/155 2155/156 2156/157 2157/158 2158/159 2159/160
 2160/161 2161/162 2162/163 2163/164 2164/165 2165/166 2166/167
 2167/168 2168/169 2169/170 2170/171 2171/172 2172/173 2173/174
 2174/175 2175/176 2176/177 2177/178 2178/179 2179/180 2180/181
 2181/182 2182/183 2183/184 2184/185 2185/186 2186/187 2187/188
 2188/189 2189/190 2190/191 2191/192 2192/193 2193/194 2194/195
 2195/196 2196/197 2197/198 2198/199 2199/200 2200/201 2201/202
 2202/203 2203/204 2204/205 2205/206 2206/207 2207/208 2208/209
 2209/210 2210/211 2211/212 2212/213 2213/214 2214/215 2215/216
 2216/217 2217/218 2218/219 2219/220 2220/221 2221/222 2222/223
 2223/224 2224/225 2225/226 2226/227 2227/228 2228/229 2229/230
 2230/231 2231/232 2232/233 2233/234 2234/235 2235/236 2236/237
 2237/238 2238/239 2239/240 2240/241 2241/242 2242/243 2243/244
 2244/245 2245/246 2246/247 2247/248 2248/249 2249/250 2250/251
 2251/252 2252/253 2253/254 2254/255 2255/256 2256/257 2257/258
 2258/259 2259/260 2260/261 2261/262 2262/263 2263/264 2264/265
 2265/266 2266/267 2267/268 2268/269 2269/270 2270/271 2271/272
 2272/273 2273/274 2274/275 2275/276 2276/277 2277/278 2278/279
 2279/280 2280/281 2281/282 2282/283 2283/284 2284/285 2285/286
 2286/287 2287/288 2288/289 2289/290 2290/291 2291/292 2292/293
 2293/294 2294/295 2295/296 2296/297 2297/298 2298/299 2299/300
 2300/301 2301/302 2302/303 2303/304 2304/305 2305/306 2306/307
 2307/308 2308/309 2309/310 2310/311 2311/312 2312/313 2313/314
 2314/315 2315/316 2316/317 2317/318 2318/319 2319/320 2320/321
 2321/322 2322/323 2323/324 2324/325 2325/326 2326/327 2327/328
 2328/329 2329/330 2330/331 2331/332 2332/333 2333/334 2334/335
 2335/336 2336/337 2337/338 2338/339 2339/340 2340/341 2341/342
 2342/343 2343/344 2344/345 2345/346 2346/347 2347/348 2348/349
 2349/350 2350/351 2351/352 2352/353 2353/354 2354/355 2355/356
 2356/357 2357/358 2358/359 2359/360 2360/361 2361/362 2362/363
 2363/364 2364/365 2365/366 2366/367 2367/368 2368/369 2369/370
 2370/371 2371/372 2372/373 2373/374 2374/375 2375/376 2376/377
 2377/378 2378/379 2379/380 2380/381 2381/382 2382/383 2383/384
 2384/385 2385/386 2386/387 2387/388 2388/389 2389/390 2390/391
 2391/392 2392/393 2393/394 2394/395 2395/396 2396/397 2397/398
 2398/399 2399/400 2400/401 2401/402 2402/403 2403/404 2404/405
 2405/406 2406/407 2407/408 2408/409 2409/410 2410/411 2411/412
 2412/413 2413/414 2414/415 2415/416 2416/417 2417/418 2418/419
 2419/420 2420/421 2421/422 2422/423 2423/424 2424/425 2425/426
 2426/427 2427/428 2428/429 2429/430 2430/431 2431/432 2432/433
 2433/434 2434/435 2435/436 2436/437 2437/438 2438/439 2439/440
 2440/441 2441/442 2442/443 2443/444 2

[illegible]

በርሱ ይህን ዘላ እያዩ ማለት እንደሆነ ይነገር ይመስል
ሆኑ

እንደ ግራ ወደ አምላክ ስንት ሳይ ይህ ዘላ ማለት
ይህ ተሞልቶ እንደሆነ ይነገር ይመስል ሆኑ

በዚህ ጉዞ ስንደርሱ አንድ ልግ አለን እኔ ጉዞ ስንደርሱ ልሴ
ይዘርዘርብኩ ቢሄድ አንድ ያዘው በርሱ ይነገር እንደሆነ እንደሆነ ሌላ
ወደ ሙሉ ቢሄድ ወደባት እርሱ ሳይ እንደሆነ

በዚህ ዘርፍ ያለው ምን ያህል እውነት አለው በዚህ አለባት
ወደ አለባት እንደሆነ እንደሆነ ልሴ ወደባት ግራ ሆኖ
ወደ ልሴ ግራ ግራ እንደሆነ እንደሆነ ይነገር ይመስል ሆኑ

ተደው እርሱ

በዚህ ዘርፍ ልሴ ልሴ ልሴ ልሴ እንደሆነ እንደሆነ እንደሆነ
እንደሆነ ይመስል ይመስል

በዚህ አንጻር ግራ ግራ ወደ ልሴ እንደሆነ እንደሆነ
ልሴ ግራ ወደ ልሴ ወደ ልሴ ወደ ልሴ

በዚህ አንጻር ልሴ እንደሆነ በዚህ ዘርፍ ልሴ ልሴ
እንደሆነ ይመስል ይመስል

በዚህ ዘርፍ ልሴ እንደሆነ ግራ በዚህ አንጻር ልሴ ልሴ
እንደሆነ ይመስል ይመስል

በዚህ ዘርፍ ልሴ ልሴ ልሴ ልሴ እንደሆነ እንደሆነ
እንደሆነ ይመስል ይመስል

በዚህ ዘርፍ ልሴ ልሴ ልሴ ልሴ እንደሆነ እንደሆነ
እንደሆነ ይመስል ይመስል

እንደሆነ ይመስል ልሴ ልሴ ልሴ ልሴ እንደሆነ እንደሆነ
እንደሆነ ይመስል ይመስል

እንደሆነ ይመስል ልሴ ልሴ ልሴ ልሴ እንደሆነ እንደሆነ
እንደሆነ ይመስል ይመስል

በዚህ ዘርፍ ልሴ ልሴ ልሴ ልሴ እንደሆነ እንደሆነ
እንደሆነ ይመስል ይመስል

የገንዘብ ልሴ ልሴ ልሴ ልሴ እንደሆነ እንደሆነ
እንደሆነ ይመስል ይመስል

በዚህ ዘርፍ ልሴ ልሴ ልሴ ልሴ

ልሴ

እንደሆነ ልሴ

በዚህ ዘርፍ ልሴ ልሴ ልሴ ልሴ እንደሆነ እንደሆነ
እንደሆነ ይመስል ይመስል

ልሴ ልሴ ልሴ

በዚህ ዘርፍ ልሴ ልሴ ልሴ ልሴ እንደሆነ እንደሆነ
እንደሆነ ይመስል ይመስል

በዚህ ዘርፍ ልሴ ልሴ ልሴ ልሴ እንደሆነ እንደሆነ
እንደሆነ ይመስል ይመስል

በዚህ ዘርፍ ልሴ ልሴ ልሴ ልሴ እንደሆነ እንደሆነ
እንደሆነ ይመስል ይመስል

ልሴ ልሴ ልሴ ልሴ እንደሆነ እንደሆነ
እንደሆነ ይመስል ይመስል

እንደሆነ ይመስል ልሴ ልሴ ልሴ ልሴ

በዚህ ዘርፍ ልሴ ልሴ ልሴ ልሴ እንደሆነ እንደሆነ
እንደሆነ ይመስል ይመስል

ልሴ ልሴ ልሴ ልሴ

በዚህ ዘርፍ ልሴ ልሴ ልሴ ልሴ እንደሆነ እንደሆነ
እንደሆነ ይመስል ይመስል

ወደ ሕይወት ተፈቅዷል። ብርሃኑ በእግሩ ረገጠው። «አሁን» አለኛ ሲገባበጥ ከላሊቱን ይገመገማል። ይህን ጊዜ ተመልካችዎ ከድንጋጌዎቹው ነቁና ዘለው ብርሃኑን ያዙት። ኃይለማርያም አሁን ከወደቀበት አንስተው ይገፈው ወንበዩ ላይ አስተማሙትና በብርሃኑ ውጥ አጠጡት። ሁለት ሰዎች ይገፈው ወደ ውጥ ሲወስዱት ዘመር አለና በሚያቃስት ድምፅ ብርሃኑን

አንገረዋልን። አለው

ብርሃኑ ነገ ስዊሱ ነኝ። አለው

ትርሲት መጣችና ኩቱን አለበሰችው። «ሚማው ተፈቆ ነበር። አስሮ ቀና ሲል ማሟት በትልልቁ አይኖይ ታየዋለች። ፈቷ ላይ ነበረችም» የለ። ጥላቻም የለ። ሌላ አይነት ስሜት አለ። ብርሃኑም ዘም ብሎ አያት። አይኖይ ድንገት ስበር አለ። ተርገበገበ። ወደዛ አየች።

በነጋታው ማታ ብርሃኑ ማሟት ቤት ቁጭ ብሎ ሲጠብቅ ኃይለማርያም ከጥላውን ጋር መጣ።

ጥላውን ቀለታችሁም ለኔ ነደኛችኋልናችሁ። ለኔ ስትሉ ታረቁልኝ። ብሎ አስታረቃቸው። ለሶስት ቤራ ጠጡ።

ካንድ አራት ቀን በኋላ፤ ሌሊቱ ወደ ስምንት ሰዓት ላይ (ይሄ ሁሉ የሚሆነው ሰዓት እላፈ ከቀረ በኋላ ነው) ብርሃኑና ትርሲት የመጨረሻ ዳንስ ደንሰው ቤቱ ሲዘጋ፤ መዘቃው ቆሞ ብርሃኑ ሂሳቡን ከፍሎ ወደ ውስጠኛው ክፍል ገባ። በሱ በኩል ወደ ትርሲት መጥታ ቤት ሄደ።

ሶስት ሰዎች ብርሃኑን ለመከተል ተነስተው ወደ ውስጠኛው ክፍል ሲገቡ መጋረጃውን ሲከፍቱ፤ ማሟት ከባንክራው ሕላ እንደቆመች ገንዘቧን ስትቆጥር ነበር።

«ወደት ነው?» አለቻቸው ገንዘብ መቁጠሯን ሳታቋርጥ። አንደኛው ትርሲትን እንደሚፈልግና ለሶስት ብርሃኑን ደብድበው ሊወስዱት እንዳቀዱ ገብቷታል።

«ወደዚህ ነው» አለ አንዱ

«መውጫ በር ያችው ነው?» አለቻቸው

ለመውጣት አይደለም።

ሆኑት ቆማ ይህን ስትመለከት ነበር። ማሟት

ሆኑት፤ ዘበኛቸውን ጥራልኝ። ዱላ ይዛችሁ ኑ በይልኝ። ብላ ሰዎቹን ለመጀመሪያ ጊዜ ቀና ብላ በውብ አይኖይ አየቻቸው

ትርሲት ልጄ ናት። ብርሃኑ ደሞ የልጄ ባል ነው። እስቲ ማን

ወንድ ነው ልጄዬን የሚነካብኝ? አለችና ገንዘብ መቁጠርዋን ቀጠለች። ወቢ በረሀ ውስጥ ማሟትን የሚያፍር የለም። የፖሊስ ካፒቲን ሻለቃ ምናምን የሆኑ ወንዶች አሏት። ሶስቱ ሰዎች ከርክር ሳያበዙ ሂሳባቸውን ከፍለው በሰላም ሄዱ።

በነጋታው ብርሃኑ ለሰራ ተልኮ ለአራት ወር ያህል ወደ ጂኔቫ መሄድ እንዳለበት ሰማን። ይህን በሰማን በሁለት ሳምንቱ እኔ ጥላውንና ብርሃኑ ትሪያኖን ቡና ቤት ቁጭ ብለን ቢራ እየጠጣን ስንጨዋወት፤ ብርሃኑ «ለመሆኑ ከንፈ ፈረ ነው ስንል አልነበረም?» አለ

ጥላውን «ብትጠይቀው እሱ ራሱ ፈረ፤ ቅዘናም ነኝ ይልሀል»

«እናንተም ቅዘናም ነው ትሉኛላችሁ። እኔ ግን ፈረ ለመሆኑ ማስረጃ የለኝም። እናንተስ? ያው እንደኔ ናችሁ ወይስ በእውነት ፈርቶ ሲሸሽ አይታችሁት ታውቃላችሁ?»

እኔና ጥላውን ተያየን። ፈርቶ ሲሸሽ አይተነው አናውቅም። ግን ፈረ መሆኑን እርግጠኛ ከመሆናችን የተነሳ «በእውነቱ ፈረ እንዳልሆነስ?» ብለን ራሳችንን ጠይቀን አናውቅም። ብርሃኑ ጥላውንን አያየ

«እርግጥ ነው፤ ሰዎች ነገር ሲፈልጉት እንተ ብዙ ጊዜ ተደባድረዋል። ግን እንተ እዚህ ባትኖር ኖሮ እነዚህን ነገር የፈለጉትን ሰዎች ይሸሻቸው ነበር ወይስ ይጣላቸው ነበር?»

አሁንም እኔና ጥላውን ዝም አልን።

ብርሃኑ ቀጠለ «ይህን የምልበት ምክንያት አለኝ። ከአምስት ወይም ከስድስት ቀን በፊት፤ እርብ ማታ ነበር ይመስለኛል፤ እኔና ከንፈ እሹሩሩ ቤት ቁጭ ብለናል። መዘቃው ቆሟል። ቤቱ ሊዘጋ ነው። በሩ ጋ አራት የካሳ ጭፍሮች ቆመዋል - የሀንስ፤ ታደሰ፤ ሉልሰገድ፤ ሀብቴ። ሞቅ ብሏቸዋል። ካሳ ራሱ የለም። ታውቃላችሁ 'ንግዲህ፤ ካሳ ያለ እንደሆነ አንድ ሰው ተጋዝው እንዲመቱ አይፈቅድላቸውም። አንድ ለአንድ ብቻ ነው 'ሚፈቀድላቸው፤ ወይም በሚዛን ሁለት ለሁለት፤ ሶስት ለሶስት። ብቻ ምን ልበላችሁ፤ በሚዛን «fair fight!» ካሳ ከሌለ ግን ሰባት ሆነው እንዱን ሰው ቢደበድቡት ቅር አይላቸውም። ይህን ሁሉ ከንፈ በደምብ ያውቃል። እና እንዳልኳችሁ፤ እኔና ከንፈ ቁጭ እንዳልን አራቱ ባንክራው ጋ ቆመው፤ ትርሲት ከውስጠኛው ክፍል ወጥታ ወደኛ ልትራመድ ስትል፤ ሀብቴ እጄን ዘርግቶ ፀጉሯን ያዘና ጎተታት «አይ!» አለች። በተዘረጋ መዳፋ ቂሟን ጧ አደረጋት።

ከመናደዴ የተነሣ አንድ ጥፊ ብሰጠው እንደሚሞት እርግጠኛ ነበርኩ። ታደያ ልገድለው ልነሳ ስል፤ ከንፈ በእጁ ትከሻዬን አጥብቆ ያዘና

«ለኔ ተውልኝ» ብሎኝ፤ እሱ ራሱ ብድግ ብሎ ወደነሱ ተራመደ

«ሀብቱ!» አለ። ድምፁ ውስጥ ታለው ሥልጣን፤ ትእዛዝና ስድብ ይሄ ነው አይባልም። ያስፈራል። ሀብቱ ደንግጦ ትርሲትን ቶሎ ለቀቃት። ልክ ለባቱ በድንገት እንደ ሮክብት ልጅ! ትርሲት ፀጉሯን እያስተካከለች ወደኔ መጣች። ከንፈ እዚያው እንደቆመ ከአራቱ ጋር ትንሽ ከተፋጠጠ በኋላ በሚያንቋሽሽ ድምፅ

«አዎን! ካላ 'ዚያ ብቻውን ይደባደባል፤ እናንተ ጀግኖች እዚህ ተጨማለቁ» አላቸው።

«የት የት?» አሉት

«ጋዲሲ ቤት» አላቸው

ተንጋግተው ወጡ። ከንፈ የበሩን መወርወሪያ ቶሎ ብሎ ወርወር አያደረገ ወደኛ ጋ መጣና ቁጭ አለ

«ትርሲትዬ፤ በታክቲክ ስላስጣልኩሽ አልሳምም?» አለና ጉንጨን አስጠጋላት። ሳመችው። ሌላ ጉንጨን አሠረላት።

«እዚህ» አላት። እየሳቀች ሳመችው። ውስኪውን ጨለጠና

«በሉ መሽቷል እንተኛ» ብሎ ተነሳ። እኔም በጣም ገርጥኝ ዝም ብዬ አፈን ከፍቼ ሳየው

«ደህና'ደሩ» ብሎን ሲጋራ እያቀጣጠለ ወደ ማሚት መኝታ ሄደ። እኛም ወደ መኝታችን ሄድን። ልብሴን ካወለቅኩ በኋላ መገረመ ትንሽ አለፈልኝና «ለምን እንደዚህ እንደሰራ አጠይቀዋለሁ ብዬ አስብኩ። በነጋታው ሚት ጠየቅኩት።

«አንተ በአንድ ምክንያት ጀኔቫ መሄድ ያልቻልክ 'ንደሆነ፤ ባንተ ፋንታ ማን ይላካል?» አለኝ

«በቀለ» አልኩት

«ሀብቱ የበቀለ ያክስት ልጅ ነው» አለኝ

«ታዲያስ?» ስለው ጊዜ በሸቀ

«ታዲያስ ታዲያስ! ምን ታዲያስ ትለኛለህ? አስበህ ድረስበት» አለኝና ሄደ።

ብዙ ጊዜ ካሰብኩበት በኋላ ገባኝ። ከሀብቱ ጋር ስጣላ ወይ ፖሊስ ጣቢያ እንሄዳለን ወይ ይከሰኛል ወይ አንድ ያስቡልኝ ነገር አለ። ወይም የበላዮቼ ውቤ በረሃ የሚረብሽ ዱርዬ የኢትዮጵያ ንጉሠ ነገሥት መንግሥት መልዕክተኛ ሆኖ እንዴት ይሄዳል? ብለው ያስቀሩኛል። ወይ የሕዝብ ፀጥታ ጥበቃ የመውጫ ቪዛዬን ይከለክላኛል። ወይም የፍርድ ቤት ቀጠሮ ይኖርብኝና መሄድ አልችልም ይሆናል። ማለት በኔ ፋንታ የሥራ ባልደረባዬ አቶ በቀለ ወደ ጀኔቫ ይላካል።

ገባችሁ?»

እኔና ጥላሁን ዝም አልን። ከንፈን የምናውቀው መስሉን ነበር። ለካስ እናውቀውም።

ይሄ ነገር በተደረገ በነጋታው ከንፈ ሀብቱን መሥሪያ ቤቱ ድረስ ሄዶ በሚከተሉት ቃላት ገሰፀው «አንተ ሀብቱ፤ ለመሆኑ በግ ነህ ወይስ ምንድነህ? ብርሃኑ የቀናተኛ መጨረሻ መሆኑን እያወነ፤ በዚህ ሽጉጥ ይህ እንደሚዞር እያወከ፤ የትርሲት ፍቅር እንዳሳበደው እያወከ፤ ይሄን ሁሉ እያወቅከ፤ ቁጭ ብሎ በአይኑ እያየ ትርሲትን ተጣን ትመታለህ? እርግጥ ነው፤ አንተን ገድሎ የትም አይገባም። ግን አንተ ከሞትክ በኋላ እሱ ቢታነቅ ቢሰቀል ላንተ ምን ይጠቅምህል? እብድ ነህ ወይስ ጤነኛ ነህ?»

ሀብቱ ከንፈን አመሰገነው፤ ከሞት አድነኸኛልና አስከመቼም ቢሆን አልረሳውም አለው። ቢራ ጋበዘው። ብዙ ካወሩ ከተሳውቁ በኋላ ከንፈ ያጋጠመውን «የገንዘብ ችግር» በወዳጅነት አሳውቀው ጥሮ፤ ሊለያዩ ሲሉ ሀብቱ በግድ አስገድዶ መቶ ሃያ ብር አበደረው። ሀብቱ 'ንኳ እርዳታ ሊሰጠው ነበር የፈለገው፤ ከንፈ በብድር ስም ካልሆነ አልቀበልም ብሎት፤ ሀብቱ ደግሞ እሺ አንተ እንዳልክ፤ ግን እኔ ባትመልስልኝ እፈቅዳለሁ ብሎት፤ በስንትና ስንት ፍቅርና ጓደኝነት ተለያዩ።

ብቻ ይህን በኋላ ነው ከንፈ እየሳቀ «ለመጽሐፍህ ነው?» እያለ ያጫወተኝ። ስለዚህ አሁን ወደ ትሪያኖን ቡና ቤት እንመለስና፤ እኔና ጥላሁን ዝም ብለን ስናየው ብርሃኑ ሌላ ወሬ ቀጠለ

«እንዳልኳችሁ፤ ይሄ የሆነው ያለፈው እርብ ማታ ነበር። የነገ ሳምንት መሆኑ ነው። ከትላንት ወዲያ ሌሊት ደግሞ አንድ ነገር ደረሰብኝ። እሱስ ልክ ሲኒማ ውስጥ እንዳለሁ ያህል ነበር። ስሙኝ

«ከትርሲት ጋር መኝታ ቤት ገባን። በሩን ዘግተን ልብሳችንን አውልቀን አልጋ ውስጥ እንደገባን ድንገት በሩ ኃ! አለና ተበርግዶ ተከፈተ። ትርሲት «ብርሃኔ!» ብላ ተጠመጠመችብኝ። በሩን የበረገደው ጠብዚራ አንድ ሁለት እርምጃ ተንገዳግዶ ገባ። ሁለት ሌሎች ተከተሉት። ይታያችሁ 'ንግዲህ፤ ራቁቴን አልጋ ውስጥ ነኝ። ትርሲት ደንግጣ ተጠምጥማብኛለች። ከበላዬ ሶስት ጀግኖች ቆመዋል። እንደዛ ቀን ፈርቼ አላውቅም። እንደኛው ሰውዬ ትርሲትን

«ልብሰሽን ልበሺ» አለና ውስጥ ልብሷን ወረወረላት። እኔ እጄን ወደ ሱሪዬ በኩል ስዘረጋ ሁለተኛው ሰውዬ

«You stay put!» አለኝ። እጄን መለስኩት። ትርሲት ውስጥ ልብሷን ስታጠልቅ

እንዲሁ ሰውዬ፡ መልኩ በጭራሽ እንዳይታይ ኩታ ተከናንቦ በፍ ጋ ቀጥሏል፡፡ በቀኝ እጁ ሽጉጥ ይሄል፡፡

«የመሸበት እንግዳ በር ጥሶ ይገባል 'ንዴ? ወይ ስምንተኛው ሺኔ አለና፡ ሽጉጡን ሰዎቹ ላይ እንዳንጣጠረ ከበሩ ዘመር ብሎ መንገድ እየለተተላቸው እንዲወጡ በእንገቱ አዘዘቸው፡፡ እርስ በርሳቸው ተያዩና ቸሉ ወጡ»

ሰውየው በበሩ እንገቱንና ትከሻውን አውጥቶ «ተበላሸህ ዛሬ!» አለና አንድ ጊዜ ተኮሰ፡፡ በድንጋጤ ነጠርኩ፡፡ ትርሲትም ደንግጣ እንደገና ተጠመጠመችብኝ

«አይሆንምንም አይደለም» አልኩና አቀፍኳት፡፡ በሀሳቤ ሰውየው ጥላውን ይሆን 'ንዴ? አልኩ፡፡ ግን ጥላውን ፊቱን አይሸፍንም፤ ሽጉጥም አይገዝም፡፡ ዘሉ ገብቶ በከስና ቴሲታ ነው፡፡ ሰውየው ወደኛ ተመልሶ እየሳቀ

«እንዴት እንደፈረጠው ብታዩ!» አላት

«ምን?» አለችው ትርሲት

«ፈረጠው!» አላት

ከት ብላ መሳቅ ጀመረች፡፡ ከንፈ ኩታውን ከጭንቅላቱ አወረደና ሱሪዬን እያቀበለኝ «መጨረሻ የነበረው ሰውዬ እንቅፋት ሲመታው ጊዜ ተደናቅሮ ከፊቱ የነበረውን ሰውዬ ቂጥ ነክሰው፡፡ የተነክሰው ምስኪን ደንግጦ

«ዋይ! እግሥዬ! ጅብ በላኝ!» አይለ እየጮኸ ቂጡን እያሻሸ ፍጫውን ቀጠለ አለ፡፡ ትርሲት ሳቋን ስትለቀው የጤና ያለመሆኑ ተሰማኝ፡፡ በጣም ሚያስደነግጥ ሳቅ ነው፡፡ ያበደች መሰለኝ፡፡ መንከትከቷን ቀጠለች፡፡

ከንፈን ሳየው ጠጋ ብሎ «እንደ ሲኒማ» አለና አንዴ በጥፊ መታት፡፡ ሳቋ ቀጥ አለ፡፡ አቅፍ አደረኳትና ብዙ ጊዜ ቆየሁ

ከንፈ «እዚህ ልታድሩ አትችሉም» አለን፡፡ ልብሳችንን ለበሰን፡፡ ከንፈ ነጠላውን አውልቆ ትርሲት አልጋ ላይ ተወውና አብሮን ቤት ድረስ መጣ፡፡ እየሄድን «ብቻ ለማንም እንዳትናገሩ፡፡ ሌላ ቀን ይጠቅመን ይሆናል» አለን፡፡ «ደሞ የተሰረቀበት ሰውዬ ይጣሳኛል»

የከንፈ ተንኮልና ሳቅ ፊቱ ላይ መታየት ጀመሩ፡፡ ቅድም ስለ ማሟትና ስለብርሃኑ ስነግረው አለም ቀልደኛ መሆኗን ለጥቂት ጊዜ ረስቶ ነበር፡፡ እሁን ግን የሰረቀውን የውሸት ሽጉጥ እያስታወሰ፤ ሕይወት የምትባለውን ቀልድ እንደልማዱ ሊሰቅባት፤ የድሮው ከንፈ ሊሆን ጀመረ፡፡

ሌላ ጊዜ ከንፈን ስለዚህ ጉዳይ ጠይቄው «ጉብዝና ምናምን አልነበረም፡፡ የውሸት ሽጉጥ ነው እየተባለክ?» አለኝ

«ብርሃኑ ወሬውን ሲጨርስ «ታዲያስ! ምን ይመስላችኋል?» አለን እኔና ጥላውንን

«እሱማ የሰራሽውን ነገር የበለጠ ጉብዝና ያደርገዋል፡፡ ብቻ ጉብዝና አልነበረም ልበልልህ፡፡ እኚ ለምን አደረከው?» አልኩት

«ራስህ ማሟት ለብርሃኑ እንደመውደቅ ብላለች እያልክኝ!፤ ስለዚህ ብርሃኑ መሄድ አለበት»

«እንደፈለገችው ሳታገኘው ሲሄድባት የባሰውኑ እየጓጓችለት፤ የባሰውኑ ፍቅር አይዛትም?» አልኩት

«አዎን»

«ታዲያስ?»

«ታዲያስ ምን ልበልህ? ቂል ነህ! እሱ ለእራት ወር ይሄዳል፡፡ ባራት ወር ውስጥ ስንት ነገር ያደርጋል፡፡ ማሟትን ዘጠኝ አመት ሙሉ አብሬያት ኖሬያለሁ፡፡ ባራት ወር ውስጥ እንድ ፍቅር ነቅዬ ማውጣት ያቅተኛል?»

«ቢያቅትህስ?»

«አያቅተኝም»

«እንዲያው ቢያቅትህስ?»

«ጥላን አለኝ»

«ጥላንህ ቢፈርስስ?»

«የማይፈርስ ጥላን ነው፡፡ ተመልከት»

እሁንማ ያው የማውቀው ከንፈ ሆነ፡፡ አለም ቀልድ ናት፡፡ ከንፈም ቀልደኛ ነው፡፡ ሁለቱም ተጫዋች ናቸው፡፡ ሰው መጫወቻቸው ነው፡፡ አለም በሰዎችም ላይ በከንፈም ላይ ትጫወታለች፡፡ ከንፈ በሰዎችም ላይ በአለምም ላይ ይጫወታል፡፡

ሁለት ቢሬታ እዘዘና «ተመልከት» አለኝ «መጀመሪያ ብርሃኑ እዲስ አበባን መልቀቅ አለበት፡፡ ምቀኞች እንዳያስቀሩት እጠብቃለሁ፤ እድሜ ለሽጉጤ!» አለና እየሳቀ የደረሰ ኪሱን መታ መታ አደረገ፡፡ «ብርሃኑ ሄደ፡፡ እንበል እንግዲህ ጥላውን ይመጣል፡፡ ማሟት ስትስቅ ጥላውን እንዴት አፋን ከፍቶ እንደሚያያት አይተሃል? ስትፈመድ ከኋላዋ ሆኖ በዳሊዋ ውዝዋዜ እንደሚሰክር ልብ አርገሃል? እኔ ስትኖር ከልማዱ የባሰ ለጠብ እንደሚቸኩል አስተውለህል? ቆይ'ኪ ጥላውንና ብርሃኑ ጓደኞች መሆናቸውን ማሟት ታውቃለች፡፡ ስለጥላውን ጉብዝና

አንድ ሶስት ሰአት ያህል ካወራሁት በኋላ፣ ጥላውን በርሃኝ። ጠብ አንዳስተማረው ጣል አድርጌላት ሳበቃ፣ ስለጥላውን ደግነትና ሀቀኝነት ደሞ አሞላታለሁ። ለጥላውን አትወድቅለትም፤ ግን ትንሽ በሌላ አይን ታዋቀለች። ገባህ?»

«ቀጥል»

«በርሃኝ ሲሄድ ትርሲትን ላንተና ለጥላውን አደራ ትቶላችሁ ይሄዳል። ማሟትን ስለጥላውን ብዙ ብዙ ሰበካ ካዘርኩት በኋላ፣ በርሃኝ በሄደ በሁለት ወሩ፣ እኔና ማሟት ጥላውንና ትርሲትን ቀዳማዊ ኃይለስላሴ ናይት ክልብ እንጋብዣቸዋለን። አራታችንም እንሰክራለን። ማሟት ጥላውንን ልቡን ታጠፋዋለች። ትርሲትን ለኔ ይተውልኛል።

«እንግዲህ ትርሲት ወንድ ካገኘች ሁለት ወሯ ነው። ሰከራለች። ቀኃስ ናይት ክልብ በጨለማው አጣብቁ ታንሳ አስደንባታለሁ። የስብከት መላት አጠጣታለሁ። ይታይሃል? ከዚህ ጥላውን ቤት እንሄድና እህ ያስተመጥኩትን ጠርመሽ ውስኪ እንጨርሳለን። ጥላውን ሰፊ አልጋ ላይ አራታችንም እንተኛለን። እንደምንም ብዬ ጥላውንና ማሟትን አንድ ላይ አስተኛቸዋለሁ። የደምቡን ይጀምራሉ። ትርሲት ሰከራለች። ወንድ አምሯታል። ሌሊት። ትሰማቸዋለች። እኔ እዛው ነኝ ስራ አልፈታሁም። ታዲያ የሚያስችላት ይመስልሃል?»

«በዚህ አካሄድ በርሃኝን ከማሟት ልብ ባልነቅለውም አነቃንቀዋለሁ። ቀስ ብሎ ራሱ ይነቀላል። ትርሲትንም ያንድ አመት ምኞቱን እወጣባታለሁ። አይን አይኑን አልላታለሁ። ለሷም ጥቅም ነው። ባዶሩ ሁሉም ተጠቀመ፤ ጥላውንም ማሟትን ሞላ፤ እሷም የብርሃኑን አይነት ወንድ አገኘች።

ቢራውን ኸው አርሳ ጨረሰና አውቆ በሀይል «እነሱ» ብሎ እያገላ

«ታዲያስ፣ ምን ይመስልሃል?» አለች

«አውነትም የማይፎርሽ ጥላን ነው። ግን ይፎርሻል»

«ለምን?»

«እኔ አስፎርሻለሁ»

ተንኮለኛ ሳቁ ከአይኖቹ መንጭቶ ፍንጭት ጥርሱ ድረስ እየወረደ «አታስፎርሻውም» አለች

«ሂጄ ለጥላውን እንግረው የለ?»

«አትነግረውም»

«ማንው ያለህ?»

«እኔ ራሴ»

«አንተም ጥላኑ ውስጥ አለህበታ!»

«አዬ?!» አልኩት እየሳቅኩ

«ቆይ ላስረዳህ» አለች። ሌላ ቢራ እዘዘና

«ደራሲ መሆን ትፈልጋለህ» አለ «ደራሲ ለመሆን ዋና የሚያስፈልገው ነገር ምንድነው?»

«ምንድን ነው?»

«ሰውን ማወቅ ነው። መብላት፣ መጠጣት፣ ሰገራ መውጣት፣ ልብስ መልበስ፣ መተኛትና ራሳ መሆን ላይ ሰው ሁሉ ያው ነው። ማንም ከማንም አይለይም። አንድ ሰው ከሌላው የሚለየው መውደድና መተላለፍ፣ መደሰትና ማዘን ላይ ነው። ስለዚህ አንተ ማወቅ ያልብዘ፣ የምትጽፈው ስለስሜትና ስለሰማዘ፣ ስለፍቅርና ጥላቻ፣ ስለሳቅና እንባ መሆን አለበት» ቢራ ለመጠጣት አቋረጠ ግን ስለዚህ ትዳይ ስንትና ስንት መጽሐፍ ተጽፏል። ስለዚህ አንተ ስትጽፍ ካንተ በፊት ሌላ ደራሲ የተናገረውን እንዳትደግም መጠንቀቅ አለብህ። ለዛ ለዛም ደራሲ መሆንህ ቀርቶ የገደል ማሟቶ ትሆናለህ እየጠጣህ ነጂ አለን።

ጠጣሁ። አስም ጠጣ። ቀጠለ።

«እንግዲህ ወደ ጉዞው መጣኝ። ከዚህ በፊት ግንም ደራሲ ጥክርት የሚያውቅ ልዩ አይነት ታሪክ እንድትጽፍ ላግዘው ዘግጄ ነኝ»

«እንዴት አርዝ?»

«ቆይ። በርሃኝ እስኪመለስ ድረስ፣ እኔና ትርሲት፣ ጥላውንና ማሟት፣ አራታችን ለምናደርገው ግንኙነት እንቅፋት እንዳትሆንን ቃልህን ስጠኝና እንገርህለሁ»

«ንገረኝና ከተስማማኝ እሺ»

ያለቀ ሲጋራውን መኮስተሪያ ውስጥ እየደረጠ

«እሺ። መጽሐፉ በሁለት ይከፈላል። ክፍል አንድ፣ እኔና ማሟት ፍቅራችንን በሰላም ስንተተል። ብርሃኑ ድንገት ብት ብሎ የሚገኝን ፍቅር ይሰርቅብኝና ይጠፋል። ቢቃ። ከእንግዲህ ወዲያ በርሃኝ መጽሐፉ ውስጥ ያለበትም። ግን መጽሐፉ በሞላ ስለብርሃኑ ነው። ይታይሃል? እኔ በሁለት ወር ውስጥ በርሃኝን ከማሟት ልብ ነቅፍ ጥላውንን በሱ ፈንታ እተክላለሁ። ግን ጥላውንን ስተክል በተላለ እንዲነቀል አድርጌ ነው»

«ልክ ንጹ ትግኞች» አልኩት

«ልክ ንጹ ትግኞች። ግን ሁለት ወር ይፈጃል። ደሞ ምን ያህል ሳይተለፃጁ እንደሚያስፈልገው አቅርባ። ይሄ ለደረግ ማሟትን ጥላውንንና ትርሲትን አንድ ሁለት ገዢ ሆኖ ፍቅርና ቀኃስ ናይት

ከሌላ ሊጋብዛቸዋለሁ። ሁለተኛው፣ ክፍል ለማዘጋጀት ያህል። ገባሁ?
«ተጥል»

«ክፍል ሁለት፣ እኔ ማሟት ጥላሁን ትርጉሙ ቀረጥክ ናይት ከሌላ ሂደት ምን እንደምናደርግ ቅድም ነግራለሁ። ግን አትርሳ፣ ብርሃኑ አራታችንም ሀሳብ ውስጥ አለ። እሺ ከዛ ጥላሁን ቤት እንሄዳለን። ስማቸውን እስኪረሱ ድረስ እስከራቸዋለሁ። ጥሩ expression ነው። አይመስልህም? ስማቸውን እስኪረሱ። መጽሐፍህ ውስጥ እንድታስገባው እንዳትረሳ

«እንግዲህ አራታችንም ጥላሁን አልጋ ውስጥ ገባን። አልጋ ውስጥም ብርሃኑ አብሮን ይገባል። ሁለቱም ሴቶች የሚወዱት ብርሃኑን ነው። የምንበዳቸው ግን እኛ ነን። እንግዲህ እኔስ ትርጉሙን ስበዳት ምን ይሰማኛል? እሷም ይሰማታል? ጥላሁንስ እኔ እዚያ ሆኜ ማሟትን ሲበዳብኝ ቅን ልቡ ውስጥ ምን ስሜት ይተራመዳል? እሷስ 'ኔ እዛው ሆኜ ጥላሁን ሲበዳት፣ ስለ 'ኔና ብርሃኑ እያሰበች ለጥላሁን ስታንቋልጥ ምን ይሰማታል? ትርጉሙ? የማሟት አሻሻጭ ሆና ከማሟት ጋር አንድ አልጋ ተጓታ የማሟት ባል ሲበዳት፣ ያውም የብርሃኑ ንደኛ ሆኖ፣ ያውም ሌላው የብርሃኑ ንደኛ (ጥላሁን) እዚያው እያለ፣ ትርጉሙን ምን ይሰማታል?» አራታችንን አንድ በአንድ ስትወስድ።

ሀ/ ስለ ብርሃኑ ምን እናስባለን?

ለ/ ስለ እርስ በርሳችንስ ምን እናስባለን?

ሐ/ ስለ ራሳችንስ ምን ስሜት ይሰማናል?

እነዚህን ሶስት ጥያቄዎች ሶስት ጊዜ መላልሰህ ትጠይቃቸዋለህ

1/ ቀረጥክ ናይት ከሌላ ስንደንስ

2/ ስከረን አልጋው ላይ ስንባዳ

3/ ስካፍም ብዴም ካለፈ በኋላ

“Naturally የምሰራውን፣ የምናገረውን፣ የማስበውን የማሳስበውን፣ የግስተውለውን የምሰማውን ሁሉ አንድ ሳይቀር በቀን በቀን እየመጣሁ ላንተ እነገርባለሁ፣ አንተ notes ትወስዳለህ። ብርሃኑ ሲመለስ ደሞ አዎስታችንንም ታየናለህ። ከዛ መጽሐፉን ትጽፋለህ። መጽሐፉ ብርሃኑ ሲሄድ ይጀምርና ብርሃኑ ሲመለስ ያልቃል። ማለት መጽሐፉ በሙሉ ስለብርሃኑ ነው ግን ብርሃኑ የለበትም

«ታዲያስ? ጥይት መጽሐፍ አይወጣውም? ... ምን ዝም ብለህ ትስቅለኛለህ? ተናገር 'ንጂ»

«እሱስ ጥይት መጽሐፍ ይወጣው ነበር»

«ታዲያስ?»

«ግን ግን ይጽፈዋል?»

«አንተ ነህ!»

«እንዴት አድርጌ? ምን form እሰጠዋለሁ? በየት በኩል ጀግን በየት በኩል እጨርሰዋለሁ? ደሞ አማርኛ እንደ 'ንግሊዝኛ Scientific ቃላት የለው። ስለዚህ የናንተን ዝብርቅርቅ፣ ውትብትብ ታሪክ በምን ፊልሞል እሰበስበዋለሁ። በምንስ ቃላት እቋጧለሁ?»

«እሱ 'ንግዲህ የራሱን ጉዳይ ነው። እኔ ድንጋዩን፣ ጭቃውን፣ ሳፍን፣ አጣናውን አቀብልህለሁ። ቤቱን መሥራት ያንተ ፈንታ ነው። ታዲያስ ተስማምተናል?»

«እንጂ»

«እንዴት 'ንጂ?»

«እዚህ ጉዳይ ውስጥ ብርሃኑንም፣ ማሟትንም፣ ጥላሁንንም፣ ትርጉሙንም እያታለልክ ትጫወትባቸዋለህ። እኔንም ብትጫወትብኝስ? ምን መከላከያ አለኝ?»

ተንኮሉ ፊቱ ላይ ከላቅ ጋር ይንሸራሸር ጀመረ

«እንዴት አድርጌ ነው 'ምጫወትብህ?» አለኝ

«በቀን በቀን እየመጣህ ያፈቀደህን ውሸት ብታስቀዳኝስ? በንደኝነት ስም አደራ የተቀበልኳትን የንደኛዬን ሚስት ለባዶ ቃላት ሸጥኩልህ ማለት'ኮ ነው»

ተንኮልና ላቁ ከፊቱ ጠፋ። እንደሚመዝነኝ ያህል ትኩር ብሎ አየኝ

«I respect you immensely» አለኝ። ድምፁ ውስጥ እንደማክበርና ማድነት ዜማ የሰማሁ መሰለኝ። አልገባኝም።

«Indeed» አልኩት

«እውነቱን ነው። እንዲያውም ከራሴ በስተቀር አንተን ብቻ ሳይሆን አይቀርም የማክብረው»

«ምክንያቱስ?»

«ምክንያቱም ከሀሊናህ ጋር ሁልጊዜ አይን ለአይን እንደተያየህ ነው። ራሱን አታታልልም። አሁን ለምሳሌ እርግጥ ነው። ትርጉሙን ሸጥልኝ ነው 'ምልህ። ግን ባንተ ቦታ ሌላ ግንም ሰው ቢሆን ትርጉሙን ሸጥልኝ እንደምለው አይገባውም ነበር። ምክንያቱም እያህ ግልት ግድ ስለሚሆንበት፣ ሆኖ ብሎ እንዳይገባው ያደርገናል፣ ሳይገባው ይሸጥልኝ ነበር። ገባህ 'ምልህ?»

የማክብረውን ያህል እንደሚያከብረኝ ላይ ጊዜ ትልቅ ፍላጎት

«ለዚህ ነዋ ከመጣች ጋር ብቻ 'ምትተኛው?» አልኩት። በጥንቅቅ አምን አለኝ። ከዚህ በፊት በጥራሽ ያሳሰብኩት ነገር አሁን ተገልጾልኝ፤ ግማሽ ለራሴ ግማሽ ለከንፈ መናገር ጀመርኩ።

«እኛ ብዙ ወጣት 'ምትተኛይረው ከእርጅናው ለመሸሽ ነዋ! ባንድ በኩል ከመጣትነታቸው የሚያጋሯት እንደሚመስላት አይነት ነው። መጣትነቱ እንደ ሎሚ ሽታ ወደሷ የሚተላለፍ እንደሚመስላት ይህል። በሌላ በኩል ደሞ ወጣቶቹ ከተሻመዋት ከተንገበገቡላት እሷ ራሷ መጣት መሆኗን ያረጋግጣሉ። ስለዚህ ብርሃኑ...»

ትኩረት ብዙ ከንፈን 'ያየሁት፤ ከበፊት ይበልጥ እንዲያጸምጠኝና ጥያቄዬን እንዲመልስልኝ አየራለግኩ።

«እንግዲያው እንተ ብርሃኑን ከልሷ ለማስወጣት የምትፈልገው ቅናት ስለያዘነ አይደለም?» አልኩት

ዝም ብሎ አየኝ

«እሱ በጥራሽ እንደማይፈልጋት ሰላወቅክ ነው። ማሟት እስካሁን የፈለገችውን ወንድ ሁሉ ታገኝ ስለነበረ፤ እሱ ሲያቅታት «ማርጀት ጀመርኩ» ብላ መጥሮ ህልሟን ሳትተኛም በውን ሊታየው ትጀምራለች። ቀስ አያለች ጨርሳ ታብዳለች። ወይም በሁለት ሶስት አመት ውስጥ እንድትሁለት አያለ ሌላች ወጣቶች እምቢ ያሏት 'ንደሆነ፤ ደንግጣ ራሷን ትገድላለች። ወይም...»

«እንዴት አትበል?» አለኝ ፊቱን አያጠቆረ

«ይቅርታ!» አልኩት

«እንለፈው አለኝና አሁንም ትንሽ ለመሳቅ አየሞከረ «መቼስ ደራሲ መሆንህ አይቀርም፤ እንድት ነገር ልንገርህ። ማሟትን «ብርሃኑ ከመሄዱ በፊት የመሰናበቻ እሱንና ትርሷን ቅጽሟ ማታ እኔና 'ንቺ ናይት ከለብ ብንጋብዛቸው ምን ይመስልሃል?» አልኳት። ቢያስደንባት እንድት ነገር ነው ብዬ ነው። ታውቃለህ፤ ቤቷ ሲመጣ አሻሻጫቸን ሁሉ ያስደንባል፤ ያላውቃል። ያሳስቃል። ግን ከሷ ጋር ደንሶ አያውቅም። ተነጋግሮም አያውቅም።»

«ትርሷን ነገርኳት። በደስታ ዘለለች። በኋላ ብርሃኑን አገኘሁትና ነገርኩት። ምን አለኝ መሰለህ?»

«ምን አለህ?»

«በጣም አመሰግናለሁ። ግን ከማሟት ጋር አንድነት ለመሄድና ለመደሰት my principles won't allow. እንተ ብቻህን ከጋበዝኸኝ ግን በደስታ አመጣለሁ with or without ትርሷት» አለኝ እልህለሁ

«ተቀየረክው?»

«ምን አቀየረህ? ማሟትን እንደ'ኔ አያውቃት። እንዴት እንዴት እንዴት!»

«ምንው?»

«እስረሳኸኝ 'ኮ! ታዲያስ፤ ውላችን ይርጋ ወይስ ትሸረጥለህ? ሀዘኑ ከፊቱ መሸሽ ጀምሯል

«ይርጋ!» አልኩት

«Shake on it» አለኝ። ተጨባበጥን።

ተንኮሎና ቀልፋ ፊቱ ላይ መታየት አየጀመረ «እንመለስ ወደ በረሀችን» አለኝ፤ ባንድ እጁ ቢፈውን አየጨለጠ በሌላው በቁን ጠ ራው። እኔ ለከፍል በርሳዬን ሳወጣ በጁ ከለከለኝና የራሱን በርሳ አወጣ። በእንግሊዝኛ

«እኔን ልትጋብዝኝ?» አልኩት አየሳኩ

«ታዲያ ማንው 'ሚከፍለው? እኔ መሰልኩህ? ሀብቱ'ኮ ነው አለኝ

«ሀብቴ?»

«አምን ሀብቴ። ከካላ ወልደአማኑኤል ጭፍራዎች እንዱ»

«እንዴት?» ስለው፤ ሀብቴ ቢሮ ሄዶ እንዴት ስለ ብርሃኑ ሽጉጥ እንዳስጠነቀቀውና እንዴት መቶ ሃያ ብር እንደተበደረው አየነገረኝ አየላቅን ወደ ደጃች ውቤ ሰፈር አመራን።

ነርጊስ ሀውልት ስንደርስ፤ እካ እቶብስ ማቆሚያው ውፈር ቆመው ወንድ 'ሚጠብቁትን ትንንሽ የአሥራ አራት፤ የአሰራ ሶስት አመት ሽርመጦች አየሁና የጥላሁንና የነሱን ዝምድና አያሲታወስኩ፤ ከንፈ ስለዚህ ጉዳይ ያውቅ እንደሆነ ለማወቅ

«እንድት ብር ካለህ እንዲን ሀፃን ሞልተህ ና» አልኩት

«ሀፃን ጠፋና ጨብጦ ልመና እነሱን ለሂድ?» አለኝ

ስለ ጥላሁንና ስለነሱ ቢያውቅ ኖሮ «አ ለጄ፤ አባባ ጥላሁን ለጄጅን በዳህብኝ ብለው ይገድሉኛል» ወይም እንዲህ ናይነት ነገር ይልኝ ነበር። መንገዳችንን ቀጠልን።

«By the way, እዲስ አባባ ከርከር ከብቷል አሉ። እየተጠነቀቁኩ ብዳ» አልኩት

«እንዴት ነው 'ምጠነቀቀው?»

«ፈረንጆች ናቸው አሉ ያመጡት። ስለዚህ ፈረንጅ 'ሚበዳትን ቤት አለመብዳት ነዋ»

«አድ ባከህ! ምን ፈረንጅ ነው? ከርከር የመጣው ከንገደር። የንገደር ሀኪም ከርከር ማከም ስልቶች አለው። ስለዚህ እንድ ሰው ከርከር ያዘኝ ሲለው፣ ልብሱን በሙሉ ያስወልቅና፣ ጠረጴዛ ላይ እውጥቶ

«ዝለል» ይለዋል። ሰውየው ይዘላል። ሐኪሙ «በሀይል ዝለል» ይለዋል። በሀይል ሲዘል የተከረከረው የቀላው ሚና እንደሾላ ይረግፍና መሬት ላይ ይንከባለላል

ሐኪሙ «ልብሰህን ልበስ» ይልና፣ የረገፈውን የቀላውን ሚና እንስቶ በማይክሮስኮፕ ከመረመረው በኋላ እንዲህ ይላል

«እውነትህን ነው ከርከር ነው የያዘህ። ይህን ሚናህን በወረቀት ልጠቅልልህ ወይስ በገንዘብ ቦርሳህ ይዘኸው ትሄዳለህ?»

ባለ ከርከሩ «ምነው ድወክተር? ያድኑይ ዘንድ ነበርኩ እርሶ ዘንድ የመጣሁ?» ሲለው

«ታዲያ አሁን በሙሉ ላጣብቅልህ?» ይለዋል

ሰውየው ይናደድና «እምቢየ! ቀላጬን ስጠይ!» ብሎ ሚናን መንጭቆ ይወስድና

«ባይሆን ለጠንቋይ እሸጠዋለሁ» እያለ እያጉረመረመ ይሄዳል

አንዱ ወታደር ታዲያ ይኸ ከርከር ያዘውና ሀኪም ቤት መሄድ ፈርቶ ይሁን ገንዘብ አጥርቶ አልሄደም

አንድ ቀን ወታደሮች ተሰልፈው ጅምናስቲክ ሲሰሩ ሲዘሉ፣ የዚህ ውቴ የቀላው ሚና ተበጥሶ መሬት ተንከባሏል

«አግ! ሚፌ ወደቀች!» አለና ብድግ እርሷ ኪሱ ከቆ ጅምናስቲኩን ተጠለ

ግን አስተማሪው ኅንበስ ሲል አይቶት ሞሮ

«በቃ አሳርፍ» አለና ወታደሮቹ ቆሙ። እዚህ ወታደር ጋ መጥቶ

«ለምን ነበር ኅንበስ ያልኸው?» አለው

«የቀላጬ ሚና ወድቆብይ»

«በቃ? ለቀላህ ሚና ነበር?»

«አዎን» አስተማሪው ተናደደ «ሰሙ ሁላችሁም!» አሉ «ምንም ነገር ቢሆን በጅምናስቲክ ሰዓት እቃ ለማንሳት ኅንበስ ማለት ከልክል ነው። ገባችሁ? ምንም ቢወድቅባችሁ!»

«የቀላጬ ሚና ነው እያ!» አለ ወታደሩ

«ዘም በል! በጅምናስቲክ ጊዜ እንኳን የቀላችሁ ሚና ይቅርና፣ ከርከር ሰሙኒ ራሷ ከኪላችሁ በትወድቅ ኅንበስ ብሎ ማንሳት ከልክል

ነው። ልብ አድርጉ! ብሏቸው ጂምናስቲኮችውን ተጠሉ።

እንዲህ እየተሳደዱትን ማሟላት እሾፋሩ ቤት ይረስጋ። ሙዚቃው አይዘፍንም። ሰለት ብናይ ገና አምስት ሰዓት ነው። መጋረጃውን ገልጠን እንገባለን፣ ለካ ቤቱ ይረበሻል። ባንድ በኩል ጥላዬን በሰባት ሰው ተይዞ «ልቀቁኝ እጨረራቃቸዋለሁ» እያለ ይጋበዛል። በሌላ በኩል አንድ ረሻፍ ሞቶርን ሰውፎ እንደዚህ ተይዞ ይፍጨረጨረዋል። ከንፈ

«እንግዲህ ጥላዬንን ምትቸለው እንተ ነህ። ሂድና አስታገስሙ ብርሃኑ ስኪሄድ ድረስ እዚህ ቤት ረብሻ አልፈልግም» አለች። እየሁት። ምሳሌን አወጣብኝ።

ሳቱን እንደምንም ያገኩት።

ሂጂ ጥላሁን ፈት ቆምኩ። ሰካር ባቀላቸው ትልልቅ አይኖቹ እየኝ። መፍጨርጨሩን ተመ። የያዙትን ሰዎች «ልቀቁት» አልኳቸው። አመነቱ።

«ልቀቁት» አልኳቸው። ለቀቁት። አጁን ከንዱ ጋ ይገር መሄ ውጭ ወሰድኩት። በቀጣ

«መቼ ነው ንግዲህ እንተ ምታድገው?» አልኩት

«እሱኮ ነው ነገር የረለገኝ» አለ

«ቢረፈልገህስ ለምን እትታገስሙም? ንበዝ መሆንህን ለማሳየት ሕውን ጉብዝናህን ሁሉ ሰው ያውቀልሁል። ታዲያ ለምን በሂድከበት ሰዎችን ሰላም ትነሳቸዋለህ? እነሱ እዚህ ማመላለሻ ችግራቸውን ለመርሳት ነው ንጂ እንተን እያዩ ለመደንገጥ አይደለም»

ዘም አለች። በልቢ እርይ አልኩ። ካቱን ካሁን በአንድ ቦክስ እንከባሉኝ ወደ ረብሻው ይመለሳል እያልኩ ስፈራ ነበር

«እሁን በጥንቃቄ ሰማኝ» አልኩት

«እንኳን ከአንድ ሰውና ከአምስት ሰውም ቦክስና ተስታ ብትሟታ ምንም ፍርድት እንደማይሰማህ እውቃለሁ። ስለዚህ ይህን ሰውፎ ገብተህ ብትደበድበው ጉብዝና እንዳልሆነ እኔና እንተ እናውቃለን። እውነት ንበዝ ከሆንክ፣ እስቲ አሁን ግባና ቤቶቹ ሁሉ እያዩህ ሰውየውን ያቅርብ ለምነው! በላ!» እየገፋፋቱ ወደ መለጥ ቤቱ እስገባቸው። ሰባት ብሎ ሄዶ ሰውየውን ጨበጠውና ሮክ ብሎ

«የኔ ጥፋት ነበር ይመስለኛል ይቅርታ» አለው

ሰውየው «እረ ጥፋቱስ የኔ ነው» አለ

ታረቁ። ከንፈ ይህንን እያየ «እንተ ለማለት» አለች። ጥላሁን ሰውየውን ቢራ ጋበዘው። ሰውየው በተራው ጥላሁንን ጋበዘውና ሂሳቡን

ከፍሉ ይሆናል፤ ለሌላው ጨብጦት ወጣ።

ጥላቡንና ከንፈሩ እንጂ ብርሃኑና ትርሲት እንደተቃተፉ፤ እምስታችንም እንደሌሎችን ባንኮረው ጋ ቆመን ስናወራ፤ እንደ ባጣም ገዙፍ የሆነ ባለመነፅር እሚረካዊ ከውስጠኛው ከፍል ወጣና ብርሃኑና ከንፈሩ

«Hello there» አላቸው

«Hello, Mr Hutchins» አለች

ትንሽ አወራቸውና «See you» ብሏቸው ወጥቶ ሄደ

ከንፈሩ «ታውቁት የለ?» አለን። አናውቀውም ስንለው

«እንዴት አታውቁትም? Mr Jim Hutchins!»

ጥላቡን «አናውቅም አልንህ!» አለው

«ሀሙስ ሀሙስ ማታ ወደ እምስት ሰዓት ላይ ወደ ቸርቺል ጎዳና ብት በሉ። ታገኙታላችሁ። የቸርቺል ጎዳና ሸርሙጦች ስሙን ማን መሰላችሁ ማለት? «ግማችን» ጁም ሆቺንስ ለማለት ነው 'ንግዲህ። እንዴት ጁም መኪና አላችሁ። ሀሙስ ሀሙስ ማታ ልክ እምስት ሰዓት ሲሆን ጁም ዜሮ ማርሽ ያስገባና ቸርቺል ጎዳናን መውረድ ይጀምራል። ሸርሙጦቹ በር ጋ ቆሞ «ግማችን መጡ» ተባብለው ወደየበራቸው ይንጋጋሉ። ይመለከቱታል። እሱ መኪና ውስጥ ቁጭ እንዳለ ሮህ

«እምስ አለ?» ይላቸዋል

ታውቃላችሁ 'ንግዲህ' ማንም ሰው እንዲህ ቢል ወይ ይስቁበታል ወይ ገም ይሉታል። እሱን ግን «እምስ አለ» ይሉታል

«ይገማል?» ብሎ ይጠይቃቸዋል

«ሌላ ሰው እንዲህ ቢላቸው፤ እንተ ቡሽቲ! የ'ናትህ እምስ ነው' ንጂ የኛ እምስ ይገማል?» ወይም «እንተ ለከታፍ ቡሽቲ! በየሰአቱ እየተበደዘ ጣልያኑና አረቡ እያንቆረቆሩብህ ቲፕህን ሳትታጠቡ እንደወንድ ሱሪ እየታጠከ ትገማለህ 'ንጂ እኛ ነን 'ምንገማው?» ይሉታል። መፈጠሩን ያስጠሉታል

Mr Jim Hutchinsን ግን «ይገማል?» ሲላቸው

«አይገማም ታጥቧል፤ ሽቶ ተርከፍከፎበታል» ይሉታል

«ኢዩ! አልፈልገም እንግዲያው!» ይላቸውና መኪናውን አስነስቶ ቀልቀል ይተጥላል «ተጥሎ 'ሚገኘው የሸርሙጦች ተርታ ሲደርስ እንደዚሁ ይጠይቃል

«እምስ አለ?»

«እምስ አለ»

«ይገማል?»

«አይገማም ሽረ! ታጥቧል»

«ኢዩ! አልፈልገም እንግዲያው!»

ግን ከ'ነሱ እንዲ ይገማል ወይ ብሎ ሲጠይቅ

«ትንሽ ትንሽ» ትለውና ከመኪናው ዘሉ ቢቷ ይገባል። ወይም «ይገማል?» ሲል «መጥተው ያሸቱት» ትለዋለች። በቃ ይገባና በድቶ እስር ብር ከፍሉ ይሄዳል

ታዲያ ሸርሙጦች በቡና ሰአት ሲቀልዱ

«ባሬስ ማንቲም ጠፋ፤ ሚስተር ግማችንን ገምቼ ልጠብቃቸው መሰለኝ ይላሉ

ከንፈሩ ይህን ሁሉ ሲነግረን፤ የወንድና የሴት ድምፅ እየተያየረ፤ ልክ እነሱ ሲነጋገሩ የምንሰማ እየመሰለን በላቅ እንንከተከታለን። እሱ ግን ሳቅ የሚሏት ነገር ፈቱም ላይ አትታይ፤ ድምጹም ውስጥ አትሰማ። ልክ ትልቅ ቁም ነገር እንደሚነግረን ያህል ነበር። ይሄ የሱ አለመላቅ የባሰውን ያስቀናል። ብዙ ከላቅን በኋላ ብርሃኑ

«አንተ ውሸታም! አማርኛ የት ያውቅና ነው?» አለው

«ባያውቅስ!» አለ ከንፈሩ። የባሰውን በላቅ ፈረሰን

ላቃችን ተዝቀዝ ሲል ከንፈሩ ቀጠለ

«ሚስቱ ቆንጆ ብጤ ነች። Blonde ነች። አበሰልኳትና፤ እሱ ልክ በእምስት ሰዓት የሚገማ እምስ ፍለጋ እንደሚሄድ አውቄ ሃሙስ ማታ በአራት ሰአት ቢቷ ሄድኩ። ስሰማት ላሻሻት ቆየሁና፤ ልብላችንን አውልቀን ልንጀምር ስንል

'By the way, what is your opinion about bodily odor?' አለችኝ»

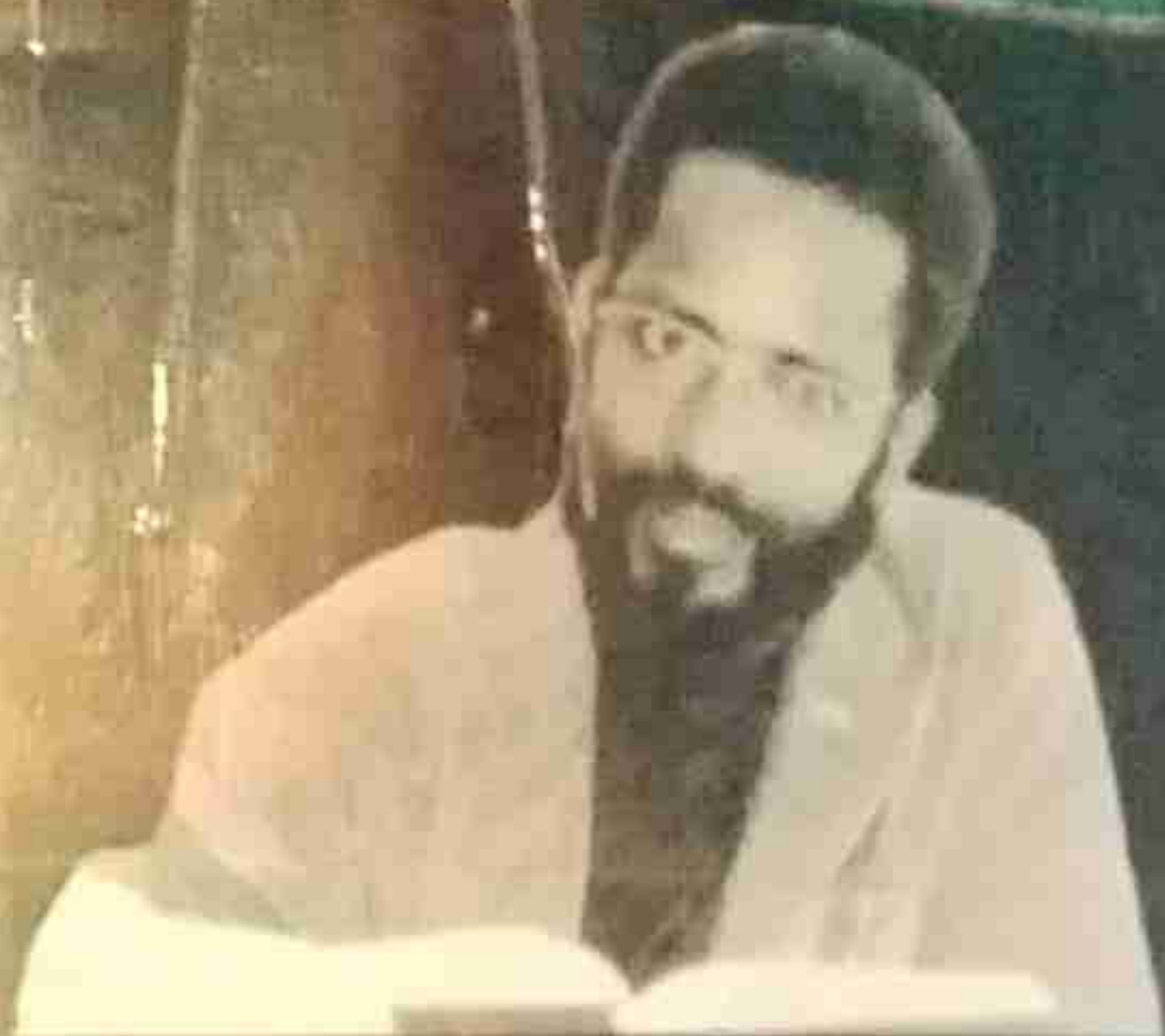
እኛ ስንስቅ ከንፈሩ ለትርሲት ተረጎመላትና አብረን መላቅ ቀጠ ልን። አሁንም ብዙ ከላቅን በኋላ ብርሃኑ

«አንተ ውሸታም! ሚስት መች አገባና ነው?» አለው

ከንፈሩ «ባያገባስ! አንተ ምን አገባህ?» አለውና ገና ላቃችንን ነንጢርስ

«ይልቅ ቆንጆ መብቃ ጀመረለህ። የሰው ወሬ ከምታበላሽ ትርሲትን አስደንላት» ብሎ ሁለቱን ወደ ወለሉ መሀል በኩል ገፋቸው።

ማሚት ከየት እንደመጣች 'ንጂ፤ አጠገባችን ቆማ እየሁዋት። የሀበሻ ልብስ ለብላ፤ ነጭ ጉትቻ እንጠልጥላ፤ ቀይ ሽጋ ፈቷ ላቅ እያለ፤ ትልልቅ አይኖቿን ወደ ጥላሁን እያነሳች

ሱባሌት ገብረ እግዚአብሔር በ1950ዎቹ

እገሩ ማንም የለበት
አልቦው ላይ አልቦ ተቆልሎበት
ባይ ላይ ባይ ተደራርቦበት
ነይኮ ነይኮ ለበልሽ እንኮ
ተይኮ ተይኮ አትሁኒ ኝኮ

ወደ ምዕራብ ፀሃይ
ወደ ምስራቅ ጥላ
በመካከላቸው
ተደብቋል አምና

እኔ ማቱሳላ
እኔ ለብርሃም
ጠጡ ፀቲሀላ
እድሜ የሚያረዝም
ምስጢሩን ለማንም
አልተናገሩም
ጠጥተው ዝም ዝም
ሞተው ዝም ዝም